

adviesburo

Onderzoeksrapport

Project:

*Herijking voorschriften
brandmeldinstallatie in Gebruiksbesluit*

i.o.v.

Ministerie van VROM, DG WWI
Postbus 30941
2500 GX DEN HAAG

Adviesburo Nieman B.V.
Vestiging Zwolle

Dr. Van Lookeren Campagneweg 16
Postbus 40147
8004 DC ZWOLLE
T (038) 467 00 30
F (038) 467 00 40

zwolle@nieman.nl
 www.nieman.nl

Datum 2 oktober 2009
Projectnummer z090171aa
Rapportnummer Wz090171aaA0.seg

Opdrachtgever

Ministerie van VROM, DG WWI
Postbus 30941
2500 GX DEN HAAG
T (070) 339 39 39
F (070) 339 12 55
vertegenwoordigd door:
de heer drs. J. in 't Hout

Omschrijving project

Onderzoek herijking voorschriften brandmeld-
installatie in Gebruiksbesluit

Projectnummers

Nieman z090171aa

Datum

2 oktober 2009

Versie

Definitief

Uitgevoerd door

Adviesburo Nieman B.V.
Vestiging Zwolle

mw. ing. S. Eggink - Eilander

Inhoudsopgave

		Pagina
Hoofdstuk 1	Inleiding	7
1.1	Aanleiding werkgroep Brandmeldinstallaties	7
1.2	Totstandkoming werkgroep	7
1.3	Leeswijzer	8
Hoofdstuk 2	Uitgangspunten en randvoorwaarden	9
2.1	Samenstelling werkgroep	9
2.2	Besluit brandveilig gebruik bouwwerken	9
2.3	Aanpak	9
Hoofdstuk 3	Onderwerpenlijst	11
Hoofdstuk 4	Tekstvoorstellen	13
4.1	Artikel 2.2.0	13
4.2	Toelichting artikel 2.2.0	13
4.3	Artikel 1.3 lid 4	13
4.4	Artikel 1.3 lid 5	13
4.5	Artikel 1.3 lid 6	13
4.6	Artikel 1.3 lid 7	14
4.7	Artikel 2.2.1 lid 4	14
4.8	Artikel 2.2.1 lid 6	14
4.9	Artikel 2.2.1 lid 9	14
4.10	Toelichting bij artikel 2.1.1	14
4.11	Artikel 2.3.6	23
4.12	Toelichting bij artikel 2.3.6	23
4.13	Bijlage I: tabel	25
Hoofdstuk 5	Overige voorstellen voor tabel bijlage I	27
5.1	Voorstel bedrijfsleven	27
5.2	Voorstel Jan Brekelmans namens LNB/NVBR	30
Hoofdstuk 6	Uiteenzetting standpunten	31
6.1	Reactie op concept rapport	31
6.2	Doel van een brandmeldinstallatie en doormelding van een brandmeldinstallatie	31
6.3	De rol van gelijkwaardigheid bij toepassing van de regels uit het Gebruiksbesluit	32
6.4	Doormelden naar PAC/RAC	33
6.5	In welke mate mag 'persoonlijk handelen' ofwel de organisatie ingezet worden in het kader van een gelijkwaardige oplossing	33

6.6	Certificering en kwaliteitsverklaringen	34
6.7	NEN 2535:2009	35
6.8	Praktische oplossingen voor bestaande installaties	36
6.9	Risicobenadering en de huidige regelgeving	37
6.10	Overige punten	37
Hoofdstuk 7	Conclusie en aanbevelingen	39
7.1	Conclusie	39
7.2	Aanbevelingen	39
Bijlage 1	Verslagen bijeenkomsten	
Bijlage 2	Lijst met alle opmerkingen uit enquête	
Bijlage 3	Huidige tekst Gebruiksbesluit	
Bijlage 4	Motivatie wijzigingen KHN en MO groep kinderopvang	
Bijlage 5	Voorstel brochure 'doormelding en vertraging'	
Bijlage 6	Opmerkingen op concept-rapport	

Hoofdstuk 1 Inleiding

1.1 Aanleiding werkgroep Brandmeldinstallaties

Medio 2010 zal een nieuwe, geïntegreerde AMvB in werking treden met daarin de voorschriften voor gebouw, gebruik en installaties. Onderdeel van de nieuwe AMvB is tevens de voorschriften voor brandveilig gebruik, fase 2. Hierbij zal een aantal vraagstukken dat bij de introductie van het Gebruiksbesluit is blijven liggen, alsnog worden opgepakt. Een belangrijk onderdeel hierbij zijn de voorschriften brandmeld- en ontruimingsalarminstallaties, waar nog een aantal punten openstaan en nader moeten worden uitgewerkt. Het Ministerie van VROM heeft Adviesburo Nieman gevraagd om een werkgroep "Brandmeldinstallaties" te ondersteunen als secretaris en rapporteur. De taak van de werkgroep BMI's is te komen tot een advies aan VROM inzake de voorschriften rondom brandmeldinstallaties en dan met name de grenswaarden in bijlage I.

1.2 Totstandkoming werkgroep

Doel van de werkgroep was een inhoudelijk oordeel en advies over de hierboven beschreven onderwerpen. Het uiteindelijke advies (deze rapportage) wordt aan VROM aangeboden en zal vervolgens in de Klankbordgroep Gebruiksbesluit worden besproken. Vanuit dit technisch inhoudelijke uitgangpunt zijn organisaties benaderd om deelnemers aan de werkgroep af te vaardigen. Het was daarbij nadrukkelijk niet de bedoeling om standpunten van de betrokken partijen mee te nemen in de rapportage. De deelnemers aan de werkgroep zijn weliswaar afkomstige uit de groeperingen die ook deel uitmaken van de klankbordgroep, maar de weergegeven meningen zijn niet noodzakelijkerwijs de mening van de groepering die zij vertegenwoordigen. Vooraf was dus al doel gesteld een strikte scheiding tussen de technisch inhoudelijke bijdrage in de werkgroep en de belangenafweging in de klankbordgroep.

Helaas is deze strikte scheiding niet volledige mogelijk gebleken of onvoldoende duidelijk vooraf gecommuniceerd. Vooral vanuit het LNB is in eerste instantie afstand genomen van eventuele consensus binnen de werkgroep. De voorzitter van de LNB heeft een brief gestuurd aan de voorzitter van de werkgroep waarin zij ondermeer het volgende stelt:

De NVBR vindt drie bijeenkomsten die in de zomerperiode van 2009 georganiseerd worden om tot wijzigingen in het Gebruiksbesluit te komen, niet het geschikte medium om strategische keuzes voor te bereiden. De NVBR adviseert VROM daarom om voorlopig vast te houden aan de eisen voor doormelding zoals deze in het huidige Gebruiksbesluit (staatsblad 2008-327) vermeld staan.

Ter vergadering is hier aan toegevoegd dat alle standpunten die de afvaardigingen van het LNB hebben gevormd in de vergaderingen niet worden gesteund door het LNB. Het LNB neemt afstand van eerdere vormen van consensus. Als gevolg hiervan is het eindresultaat van de werkgroep wellicht minder dan haalbaar geacht.

De input van de verschillende deelnemers dient dus gezien te worden als een reactie op persoonlijke titel. Voor de leesbaarheid worden de deelnemers en de standpunten van de deelnemers wel aangeduid middels de organisatie die hen heeft afgevaardigd.

1.3 Leeswijzer

Het voorliggende rapport is het resultaat van de werkgroep. In hoofdstuk 2 wordt de samenstelling van de werkgroep en de werkwijze toegelicht. Hoofdstuk 3 toont een overzicht van de onderwerpen die door de werkgroep behandeld zijn. Hoofdstuk 4 toont de voorstellen voor verbeteringen van de tekst van de voorschriften en de toelichting die door **alle** werkgroepleden gedragen worden. Hoofdstuk 5 geeft een overzicht van overige suggesties voor verbetering van de tabel in bijlage I van het Gebruiksbesluit die **niet** door de volledige werkgroep gedragen worden.

In hoofdstuk 6 worden de standpunten uiteengezet van de onderwerpen waarbij geen consensus is bereikt. Hoofdstuk 7 geeft ten slotte een overzicht van conclusies en aanbevelingen van de werkgroep aan het ministerie van VROM.

Hoofdstuk 2 Uitgangspunten en randvoorwaarden

2.1 Samenstelling werkgroep

VROM/WWI is gestart met een werkgroep die een aantal onderwerpen die verband houden met het thema 'brandmeldinstallaties' nader moet uitzoeken. De verslagen van de vergaderingen zijn opgenomen in bijlage 1.

De samenstelling van de werkgroep was (mede als gevolg van de vakantieperiode) wisselend. De volgende deelnemers zijn ten minste één keer bij een vergadering aanwezig geweest:

• Hajé van Egmond	Voorzitter
• Patricia Palmen	Vervangend voorzitter
• Susan Eggink-Eilander	Secretaris en rapporteur
• Bob van Os	Ministerie VROM
• Hans Nederhoff	Landelijk Netwerk Brandpreventie (LNB) – cluster gebruik
• Jan Brekelmans	LNB – cluster installaties
• Michael Bertels	LNB – cluster installaties
• Arjan Kuiper	Recron
• Sjaak Taal	Vebon
• Martien Aartman	Vebon
• Epko Horstman	Uneto-VNI
• Ron Lemmens	Koninklijke Horeca Nederland (KHN)
• Max van Holst Pellekaan	KHN
• Klaas Jan van Houten	KHN
• Eddie Alders	Vereniging FME-CWM
• Peter Janssen	VNO-NCW
• Frans de Wit	gemeente Amsterdam
• Ron Galesloot	Brandweer Amsterdam
• Radjen Thakoer	Rijksgebouwdienst
• Pieter Walraven	Raad Nederlandse Detailhandel

2.2 Besluit brandveilig gebruik bouwwerken

Het uitgangspunt van de werkgroep is het Besluit brandveilig gebruik bouwwerken – Staatsblad 327 – 26 juli 2008. De werkgroep houdt zich uitsluitend bezig met het herijken van de voorschriften over brandmeldinstallaties.

2.3 Aanpak

De rapporteur heeft een overzicht opgesteld van de vraag- en knelpunten die de werkgroepleden inbrengen. Daarbij is aangegeven of er sprake is van consensus en wanneer er sprake is van consensus, is er een voorstel gegeven voor een tekst voor aanpassing van de voorschriften. Wanneer er geen sprake is van consensus, zijn de verschillende standpunten uiteengezet.

Op basis van het rapport krijgt VROM/WWI een beeld van zaken die kunnen worden aangepast en van onderwerpen waar nader onderzoek noodzakelijk is.

De werkwijze van de werkgroep was als volgt:

1. Telefonische enquête door de secretaris met de werkgroepleden om aandachtspunten en bespreekpunten te inventariseren.
2. Opstellen lijst met alle knelpunten en in eerste bijeenkomst vaststellen van prioriteiten.
3. In tweede bijeenkomst inhoudelijke gesprekken over standpunten.
4. In derde bijeenkomst afronding van tekstvoorstellen indien sprake van consensus en afronding uiteenzetting van standpunten indien geen sprake van consensus.
5. Rapportage met resultaat van de werkgroep.

Aan iedere deelnemer van de werkgroep is een concept-versie van de eindrapportage toegezonden. Elk werkgroep lid heeft vervolgens twee weken de tijd gekregen om schriftelijk te reageren op het concept. Het commentaar op de concept versie is opgenomen in bijlage 6. Daarin worden ook op persoonlijke titel suggesties aan VROM/WWI gedaan voor nader onderzoek en verbetering van teksten.

VROM/WWI zal het rapport aanbieden aan de klankbordgroep. De klankbordgroep zal vervolgens praten over draagvlak en een reactie geven op het rapport (het product van de werkgroep).

Hoofdstuk 3 Onderwerpenlijst

Voorafgaand aan de eerste bijeenkomst van de werkgroep heeft de secretaris telefonische interviews gehouden met alle leden van de werkgroep. Daaruit zijn diverse aandachtspunten, knelpunten en verbetervoorstellen naar voren gekomen. Het totaaloverzicht van alle genoemde aandachtspunten is opgenomen in bijlage 2.

Onderstaand overzicht toont de prioriteiten die de werkgroep heeft gekozen in de eerste bijeenkomst.

1. Doel; waarom brandmelding, doormelding en ontruimingsalarmering?
2. Nut en noodzaak; wanneer brandmeldinstallatie en ontruimingsalarminstallatie? Wat zijn de ondergrenzen?
3. Nut en noodzaak van doormelding?
4. Bij verplichte doormelding;
 - omvang en uitvoering (analoog, digitaal, bekabeld, radiosignaal)
 - naar RAC of PAC
 - met / zonder vertraging - onder welke voorwaarden is een vertraging toegestaan
 - wat is de relatie met Europese normen
5. Bij verplichte ontruimingsalarminstallatie; belang 'gesproken woord', wat is 'aanroepbaar'?
6. Is certificering van een doorgemelde brandmeldinstallatie noodzakelijk? En waarom? Het is in de praktijk mogelijk gebleken af te wijken van de letterlijke norm en daarmee toch een gecertificeerde installatie te krijgen. Daarmee ontstaan gemeentelijke verschillen. Is in dat licht gezien een gecertificeerde installatie echt noodzakelijk?
7. De voorschriften bieden geen ruimte voor praktische oplossingen voor bestaande installaties. Dit leidt in de praktijk tot onevenredig hoge kosten.
8. Redactionele aanpassingsvoorstellen:
 - Voorschriften over doodlopende einden herzien
 - Verwijzing naar nieuwe versie van NEN 2535:2009
 - Omzetting van model bouwverordening naar Gebruiksbesluit voor bijeenkomstfunctie > 1000 m² is onjuist.
 - Bepaling van installaties in grote parkeergarages is een kwestie van gelijkwaardigheid. Dat hoort niet in het Gebruiksbesluit.
 - Verwijzing naar nieuwe regeling brandmeldinstallaties 2009
 - Verwijzing naar nieuwe regeling ontruimingsalarminstallaties alleen voor type A installaties. Daarbij uitbreiding van de regeling brandmeldinstallaties voor type B en stil alarm ontruimingsalarminstallatie. Daarmee beperking van certificeringregelingen en vermindering lastendruk.
9. Hoe om te gaan met meerdere functie binnen een bouwwerk?
10. Hoe om te gaan met meerdere bewakingsniveaus in een bouwwerk? Bewakingsomvang per brandcompartiment of per gebruiksfunctie.

Hoofdstuk 4 Tekstvoorstellen

De besprekingen over de onderwerpen uit hoofdstuk 3 hebben de volgende tekstvoorstellen opgeleverd (de huidige teksten van de betreffende artikelen zijn ter informatie opgenomen in bijlage 3 van dit rapport).

4.1 Artikel 2.2.0

1. Een bouwwerk is zodanig dat een brand in een dusdanig tijdig stadium wordt ontdekt, gelokaliseerd en gesignaleerd, dat personen zich in veiligheid kunnen brengen of in veiligheid kunnen worden gebracht.
2. Voor zover voor een gebruiksfunctie in bijlage 1 voorschriften zijn aangewezen, wordt voor die gebruiksfunctie aan de in eerste lid gestelde eis voldaan door toepassing van die voorschriften.

4.2 Toelichting artikel 2.2.0¹

Een bouwwerk is zodanig dat een brand in een dusdanig tijdig stadium wordt ontdekt, gelokaliseerd en gesignaleerd, dat personen zich in veiligheid kunnen brengen of in veiligheid kunnen worden gebracht. Dit betekent dat de brandweer moeten kunnen ondersteunen bij een ontruiming wanneer de doelgroep niet in staat is zelf binnen de door het Bouwbesluit gestelde tijd te ontruimen.

4.3 Artikel 1.3 lid 4

Op een gemeenschappelijke ruimte van een in een woongebouw gelegen woonfunctie voor kamergewijze verhuur en een nevenfunctie daarvan zijn de artikelen 2.2.1, vierde lid, 2.3.6 zesde lid, 2.3.7 en 2.8.1 en paragraaf 2.11 niet van toepassing.

4.4 Artikel 1.3 lid 5

Op een niet-gemeenschappelijke ruimte van een woonfunctie voor kamergewijze verhuur en een nevenfunctie daarvan zijn de artikelen 2.1.3, 2.1.4, 2.2.1, vierde lid, 2.3.1, 2.3.2, 2.3.5, eerste lid, 2.3.6, zesde lid, 2.3.7, 2.3.10, 2.3.11, 2.4.2, eerste lid en 2.8.1 en paragraaf 2.11 niet van toepassing.

4.5 Artikel 1.3 lid 6

Op een gemeenschappelijke ruimte van een in een woongebouw gelegen niet in het tweede en vierde lid genoemde woonfunctie en een nevenfunctie daarvan zijn de artikelen 2.2.0, 2.2.1, vierde lid, 2.3.7, 2.4.2 en 2.8.1 en de paragrafen 2.11 en 2.12 niet van toepassing.

¹ De redactie van artikel 2.2.0 en de daarbij behorende toelichting moet zodanig zijn dat er geen twijfel bestaat over de uitleg van het tweede lid: als de tabel wordt toegepast, dan wordt in ieder geval voldaan. Verder moet bijzondere aandacht worden besteed aan het feit dat tweede lid geen plicht tot het toepassen van de tabel is.

4.6 Artikel 1.3 lid 7

Op een niet-gemeenschappelijke ruimte van een niet in het derde en vijfde lid genoemde woonfunctie en een nevenfunctie daarvan zijn de artikelen 2.1.3, 2.1.4, 2.2.0, 2.2.1, vierde lid, 2.3.1, 2.3.2, 2.3.5, eerste lid, 2.3.7, 2.3.10, 2.3.11, 2.4.2, 2.4.3 en 2.8.1 en de paragrafen 2.11 en 2.12 niet van toepassing.

4.7 Artikel 2.2.1 lid 4

In een gebruiksfunctie waar vanaf de toegang van een verblijfsruimte slechts in één richting kan worden gevlucht, dient de ruimte waardoor dient te worden gevlucht alsmede alle aan de vluchtroute gelegen verblijfsruimten, voorzien te zijn van een brandmeldinstallatie met ruimtebewaking, indien er sprake is van één of meer van de volgende situaties:

- a. De loopafstand tussen de toegang van een verblijfsruimte en een punt vanwaar in meerdere richtingen kan worden gevlucht, bedraagt meer dan 10 meter;
- b. Het totale oppervlak van het gedeelte van de ruimte waardoor slechts in één richting kan worden gevlucht alsmede de op dit gedeelte aangewezen verblijfsruimten is groter dan 200 m²;
- c. Het aantal verblijfsruimten dat is aangewezen op de betreffende ruimte bedraagt meer dan 2.

4.8 Artikel 2.2.1 lid 6

Een installatie als bedoeld in het eerste lid voldoet aan NEN 2535:2009 en aan een door burgemeester en wethouders goedgekeurd programma van eisen als bedoeld in deze norm.

4.9 Artikel 2.2.1 lid 9

Een installatie als bedoeld in het eerste lid heeft, indien de installatie is voorzien van doormelding, een geldig certificaat als bedoeld in de Regeling brandmeldinstallaties 2009 van het Centraal College van Deskundigen van het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid.

4.10 Toelichting bij artikel 2.1.1

Algemeen

Dit artikel regelt in welke gevallen een brandmeldinstallatie aanwezig moet zijn en aan welke eisen die installatie dan moet voldoen. Het doel van een brandmeldinstallatie is een brand in een dusdanig tijdig stadium te ontdekken, lokaliseren en signaleren, dat de interne organisatie kan worden gewaarschuwd en automatisch alle noodzakelijke brandveiligheidsvoorzieningen² worden ge-

² Onder brandveiligheidsvoorzieningen wordt onder andere verstaan:

- doormelding naar regionale alarmcentrale van de brandweer;
- ontruimingsalarminstallatie;
- deurvastzetinrichtingen;

activeerd, zodat personen zich in veiligheid kunnen brengen of in veiligheid kunnen worden gebracht. Bescherming van het milieu is geen direct doel van een brandmeldinstallatie zoals bedoeld in het Gebruiksbesluit. Voorzieningen die noodzakelijk zijn om dit doel te bereiken, vallen onder de Wet Milieubeheer.

Een brandmeldinstallatie is dus vooral nodig wanneer zonder deze installatie een brand niet direct kan worden opgemerkt³ en een gebouw niet beroepbaar⁴ is.

De eisen voor een functie gelden ook voor delen van het gebouw die invloed hebben op deze functie. Dit geldt in ieder geval voor het gehele brandcompartiment waarin de functie gelegen is en voor het verlengde van vluchtroutes en verkeersroutes voor zover dit door andere brandcompartimenten voert.

Er worden vier bewakingsvormen bij een brandmeldinstallatie onderscheiden:

- niet-automatische bewaking: brandmeldinstallatie met alleen handbrandmelders;
- gedeeltelijke bewaking: brandmeldinstallatie met handbrandmelders en (in de verkeersruimten en de ruimten met een verhoogd brandrisico) automatische brandmelders;
- volledige bewaking: brandmeldinstallatie met handbrandmelders en (in nagenoeg alle ruimten) automatische brandmelders;
- ruimtebewaking: brandmeldinstallatie waarbij alleen in een bepaalde ruimte of ruimten de noodzakelijke automatische brandmelders zijn aangebracht. Een dergelijke vorm van bewaking is vereist in dien een alarmering van aanwezige personen wordt verlangd in verband met beperkte vluchtmogelijkheden (samenvallende vluchtroutes).

Uit het eerste lid en de daarbij behorende bijlage I volgt wanneer een brandmeldinstallatie aanwezig moet zijn, aan welke omvang van de bewaking deze moet voldoen en wanneer er een doormelding naar de brandweer noodzakelijk is. In de tabel zijn per gebruiksfunctie grenswaarden (drempels) opgenomen die aangeven dat tot die grenswaarde een brandmeldinstallatie niet noodzakelijk wordt geacht om een tijdig en veilig vluchten te garanderen.

Bij overschrijding van de in de tabel opgenomen grenswaarden is een brandmeldinstallatie in beginsel verplicht. Deze drempels zijn betrekkelijk 'streng' in dien zin, dat daarmee bereikt kan worden dat in alle voorkomende bouwwerken en vormen van gebruik (voor zover vallend binnen de categorieën van bijlage I) een veilige situatie kan worden gewaarborgd: zowel bij bestaande bouw als bij nieuwbouw, bij hoge en bij lage bezettingsgraden, in ruimten met een hoge of met een lage vuurbelasting, met weinig of extra vluchtdeuren,

-
- overdrukinstallaties;
 - rook- en warmte-afvoerinstallaties;
 - brandpompen;
 - etc.

³ Voorbeelden van dergelijke situaties zijn:

- Grote bouwwerken;
- Complexe bouwwerken;
- Bouwwerken die niet overzichtelijk of niet beroepbaar zijn.

⁴ Met 'beroepbaar' wordt bedoeld dat het mogelijk moet zijn om de aanwezigen door aanroepen direct op de hoogte te stellen van een brand in het bouwwerk. Wanneer een bouwwerk niet beroepbaar is, moeten de aanwezigen door middel van een brandmeldinstallatie en ontruimingsalarminstallatie op de hoogte gesteld kunnen worden.

bouwwerken waarin de aanwezigen bekend zijn met de indeling (bijvoorbeeld het personeel van het in het bouwwerk gevestigde bedrijf of kantoor) of niet (bijvoorbeeld de bezoekers van een museum) enzovoort. De tabel gaat daarom uit van een 'worst case' situatie.

Vanwege de grote variëteit in de praktijk is het niet mogelijk om in een korte tabel op te nemen in welke situaties maatregelen zijn vereist. In bijlage I is aangegeven bij welke grenswaarden potentieel sprake is van een verhoogd risico. Indien in het bouwwerk de installatie is aangebracht zoals in de bijlage is aangegeven, is in ieder geval aan het vereiste uit het artikel 2.2.1 voldaan.

In de praktijk kunnen al zo goede vluchtmogelijkheden bestaan dat adequate detectie en melding ook met een installatie met een lichtere omvang van de bewaking of zelfs zonder installatie mogelijk is. In een dergelijk geval kan een beroep op gelijkwaardigheid als bedoeld in artikel 1.4 worden gedaan. Wanneer burgemeester en wethouders dit honoreren, wordt een lichtere vorm van bewaking toegestaan of is wellicht zelfs helemaal geen brandmeldinstallatie noodzakelijk.

Gelijkwaardigheid houdt daarbij in dat gewaarborgd is dat met een lichtere vorm van bewaking (of zelfs het geheel achterwege laten daarvan) even goed wordt voorzien in het doel dat een brand direct wordt ontdekt en intern wordt gemeld.

De tabel van bijlage I gaat uit van de gebruiksoppervlakte van de gebruiksfunctie (a), de hoogste vloer van een verblijfsruimte van de gebruiksfunctie gemeten boven het meetniveau (b) en het aantal bouwlagen van de gebruiksfunctie (c). Voor ieder van de drie hiervoor genoemde criteria zijn in de tabel per gebruiksfunctie grenswaarden opgenomen. Hiermee kan de gebruiker van een bouwwerk per gebruiksfunctie op eenvoudige wijze nagaan of hij een brandmeldinstallatie moet hebben en, zo ja, wat de omvang daarvan is en of er sprake moet zijn van doormelding naar de brandweer.

Bij een kantoorgebouw met vier bouwlagen, kan bijvoorbeeld sprake zijn van drie bouwlagen met kantoorruimten, terwijl zich op de bovenste bouwlaag uitsluitend een kantine en vergaderruimten bevinden. In dat geval heeft de kantoorfunctie drie bouwlagen en ligt de bijeenkomstfunctie op de vierde bouwlaag. Om vast te stellen welke installatie in de kantoorfunctie noodzakelijk is, is het aantal bouwlagen van de kantoorfunctie (in dit geval drie) en de hoogte van de derde bouwlaag boven meetniveau relevant.

Om vast te stellen welke installatie in de bijeenkomstfunctie noodzakelijk is, is het aantal bouwlagen van bijeenkomstfunctie (in dit geval één) en de hoogte van de vierde bouwlaag boven meetniveau relevant.

Uit de tabel blijkt dat de kantoorfunctie een niet-automatische brandmeldinstallatie, zonder doormelding naar de regionale alarmcentrale van de brandweer, moet hebben.

Noot van secretaris: de volgende alinea zal op juistheid moeten worden gecontroleerd nadat er een definitief besluit is genomen over de inhoud van de tabel in bijlage I.

Voor de bijeenkomstfunctie is gezien de hoogte van de vierde bouwlaag boven meetniveau een automatische brandmeldinstallatie met gedeeltelijke bewaking en doormelding naar de regionale alarmcentrale van de brandweer nodig.

Noot van secretaris: einde alinea

Bij een aantal gebruiksfuncties is een brandmeldinstallatie voorgeschreven terwijl er in de tabel geen grenswaarde is aangegeven (d). Dit is in ieder geval zo bij de woonfunctie voor kamergewijze verhuur en de gezondheidszorgfunctie voor aan bed gebonden patiënten. Het kan zo zijn bij de woonfunctie voor zorg. Dit hangt dan af van de soort woonfunctie voor zorg.

Woonfunctie

In de tabel wordt bij de woonfunctie onderscheid gemaakt tussen de woonfunctie voor zorg (a), de woonfunctie voor kamergewijze verhuur (b) en een andere woonfunctie (c).

De woonfunctie voor zorg bevat een verdere onderverdeling. Deze onderverdeling doet recht aan de verschillende soorten van woonfuncties voor zorg die de praktijk onderkent en de daarbij passende verschillende vormen van omvang van bewaking, melding en doormelding.

In overleg met de zorgsector (VGN, ActiZ en GGZ Nederland), Aedes, VNG, NVBR, het ministerie van BZK en het ministerie van VWS is besloten in dit besluit niet langer het subject (= de minder zelfredzame persoon) als uitgangspunt te nemen maar het object (= de woonvorm). In plaats van de begrippen 'minder zelfredzaam' en 'permanent toezicht' wordt voortaan uitgegaan van een indeling in verschillende soorten woonfuncties voor zorg. Iedere soort woonfunctie heeft daarbij afhankelijk van de mate van geboden zorg een brandmeldinstallatie, een eigen voorgeschreven omvang van de bewaking, doormelding en melding naar een zorgcentrale respectievelijk zusterpost.

Uit de tabel in combinatie met het derde lid volgen precies de vereisten bij een bepaalde soort woonfunctie voor zorg. Of er een brandmeldinstallatie nodig is, de omvang van de bewaking, het doormelden naar de regionale alarmcentrale van de brandweer (RAC) en het melden naar een zorgcentrale of zusterpost is afhankelijk van de specifieke functie. Dat de brandmeldinstallatie ook ingezet wordt voor het melden aan de zorgcentrale of zusterpost is van belang omdat de – zelfstandig wonende – minder zelfredzame cliënten van de zorginstelling hulp nodig kunnen hebben bij het beoordelen van de situatie of bij het vluchten. Er wordt nadrukkelijk op gewezen dat wanneer dit besluit spreekt van doormelding, er sprake is van doormelding aan de RAC en wanneer dit besluit spreekt van melding het gaat om melding aan een zorgcentrale of zusterpost. De in dit besluit aangewezen NEN 2535:2009 vult het onderscheid tussen melding en doormelding echter anders in. Deze norm noemt elke melding op afstand een doormelding. In de praktijk zal dit echter geen problemen geven. De gedetailleerde uitwerking van de woonfunctie voor zorg levert duidelijkheid over hetgeen is voorgeschreven en heeft als voordeel dat in sommige situaties blijkt dat volstaan kan worden met lichtere en goedkopere maatregelen, dan op grond van de Mbv-voorschriften golden, zonder dat dit ten koste gaat van de brandveiligheid. De woonfunctie voor zorg heeft in dit besluit alleen betrekking op woonfuncties waarbij aan bewoners de hieronder omschreven professionele zorg wordt verleend (in de regel op grond van de Algemene wet bijzondere ziektekosten of de Wet maatschappelijke ondersteuning). De voorschriften voor de woonfunctie voor zorg zijn dus niet van toepassing op het wonen met andere vormen van zorgverlening zoals mantelzorg. Bij het (zelfstandig) wonen zonder structurele professionele zorg is de bewoner in eerste instantie zelf verantwoordelijk voor de brandveiligheid binnen de woning. De woonfunctie voor zorg heeft ook geen betrekking op gezondheidszorggebouwen zoals verpleeghuizen. Voor deze categorie gelden de eisen zoals deze in de tabel bij de gezondheidszorgfunctie zijn opgenomen. Bij de woonfunctie voor zorg daarentegen gaat het om een concentratie van zorgcliënten in spe-

cifieke woonvormen waarin die cliënten zijn gehuisvest in verband met de professionele zorg die hen daar kan worden verleend. Er is dan sprake van een vanuit het zorgaanbod georganiseerde koppeling tussen wonen en zorg. De zorg neemt daarbij ook de verantwoordelijkheid voor de brandveiligheid van de cliënt over. Die concentratie kan in principe twee verschijningsvormen hebben, de zorgclusterwoning en de groepszorgwoning:

- zorgclusterwoning. Er is in dit besluit sprake van een zorgclusterwoning indien die woning:
 - een zelfstandige woning is,
 - door ten minste een individuele zorgcliënt (al dan niet samen met een partner) wordt bewoond,
 - door die cliënt wordt bewoond in verband met de zorg die hij in die woning van één of meer zorgaanbieders ontvangt of kan ontvangen, en
 - in de directe nabijheid van vier of meer andere soortgelijke woningen is gelegen. De veronderstelling hierbij is dat in een dergelijk cluster ook de burens zorgbehoevend zijn, zodat men bij brand niet altijd wederzijds op melding en hulp kan rekenen. Het kan hier, bijvoorbeeld, gaan om een project van zelfstandig wonende mensen met een lichte verstandelijke handicap. Wanneer die woningen grondgebonden zijn, worden zij voor de toepassing van dit voorschrift slechts als zorgclusterwoning aangemerkt wanneer zij aan elkaar grenzen (bijvoorbeeld: rijtjeswoningen). In een woongebouw (zoals een galerij- of portiekflat), worden zij slechts als zorgclusterwoning aangemerkt wanneer de toegangen van de zorgwoningen grenst aan dezelfde gemeenschappelijke verkeersruimte (zoals de betreffende galerij of portiektrap); in dat geval is dus niet bepalend of de betreffende (vijf of meer) woningen direct aan elkaar grenzen maar of de bewoners van die woningen op dezelfde gemeenschappelijke verkeersruimte zijn aangewezen om het brandcompartiment te kunnen verlaten.
- groepszorgwoning. Er is in dit besluit sprake van een groepszorgwoning indien die woning:
 - een zelfstandige woning is,
 - door vijf of meer zorgcliënten met een vergelijkbare zorgindicatie en dito zorgvoorziening wordt bewoond, die samen één huishouding voeren, en
 - door die cliënten wordt bewoond in verband met de zorg die zij in die woning van één of meer zorgaanbieders ontvangen of kunnen ontvangen. Het kan hier bijvoorbeeld gaan om groeps- wonen van verstandelijk gehandicapten of dementerenden. Het onderscheid met de woonfunctie voor kamergewijze verhuur is dat bewoners in een groepszorgwoning een gezamenlijke huishouding voeren en dat zij in die woning wonen in verband met de zorg die hen daar kan worden verleend. Er is hier dus sprake van een vanuit het zorgaanbod georganiseerde koppeling van wonen en zorg.

Zorgcluster- en groepszorgwoningen moeten in de in de tabel genoemde gevallen een brandmeldinstallatie hebben. Of er een brandmeldinstallatie aanwezig moet zijn en aan welke omvang van de bewaking en doormelding deze moet voldoen hangt af van de risicosetting. Deze wordt bepaald door de woonvorm (zorgcluster- of groepszorgwoning), de locatie van de woning

(grondgebonden of in woongebouw) en de mate van zorgbehoefte. In dit besluit is deze in drie categorieën onderverdeeld. Uitgaande van de aanname dat de zelfredzaamheid van de bewoners omgekeerd evenredig is aan het noodzakelijke niveau van de aangeboden zorg, worden oplopend in zwaarte van de zorgbehoefte de volgende categorieën onderscheiden:

- zorg op afspraak: de zorgverlener komt op afspraak langs (bijvoorbeeld thuiszorg). In de woning zijn geen specifieke voorzieningen ter ondersteuning van die zorg (zoals een zogenoemde spreek/luisterverbinding met een zorgcentrale of een zusterpost) aanwezig. Wel kan een persoonlijk alarmeringssysteem aanwezig zijn. Deze woonvorm onderscheidt zich dus slechts in beperkte mate van niet voor zorg bestemde woonfuncties.
- zorg op afroep: de zorgverlener wordt op dagelijks door de cliënt te bepalen momenten opgeroepen, bijvoorbeeld voor hulp bij dagelijkse zaken zoals toiletbezoek of aankleden. Hierbij zijn in de woning specifieke voorzieningen aanwezig ter ondersteuning van die zorgverlening, bijvoorbeeld een professioneel intercomsysteem voor het doen van oproepen in geval van een zorgvraag. Dit systeem is meer uitgebreid dan een persoonlijk alarmeringssysteem. De oproep wordt opgenomen door een zorgcentrale. De feitelijke zorg vindt daarna meestal plaats vanuit een nabij de woning gelegen steunpunt, dat eveneens in contact staat met de zorgcentrale. In dit verband wordt onder 'zorgcentrale' verstaan: een al dan niet in de nabijheid van de woning gelegen centrale die door een spreek/luisterverbinding met deze en andere soortgelijke woningen is verbonden.
- 24-uurs zorg: wonen in een woning met verschillende voorzieningen ter ondersteuning van de zorg, waarbij 24 uur per dag personeel aanwezig is in de woning zelf of in een zusterpost. Onder 'zusterpost' wordt in dit verband verstaan: een in de directe nabijheid van de woning gelegen post die 24 uur per dag bereikbaar is en van waaruit 24 uur per dag directe hulp aan de bewoner kan worden verleend.

Naast de eisen die in de tabel worden gesteld moet bij de woonfunctie voor zorg ook naar het derde lid worden gekeken. Bij zorg op afroep in een woongebouw of een groepszorgwoning worden niet alleen de in de woning aanwezige personen gealarmeerd, maar vindt daarnaast ook melding naar de zorgcentrale plaats. Bij 24-uurs zorg in een woongebouw of een groepszorgwoning vindt die melding plaats naar de zusterpost. Deze melding naar zorgcentrale of zusterpost vindt dus plaats naast de eventuele doormelding zoals die op grond van de tabel moet plaatsvinden. Op basis van het met bovengenoemde partijen in de zorg gevoerde overleg is de woonfunctie voor zorg in de tabel in zeven soorten onderverdeeld. Onder de zevende 'andere woonfunctie voor zorg' vallen ook de in de praktijk veelal als zelfstandige ondersoorten beschouwde zorgclusterwoning voor zorg op afspraak en de zorgclusterwoning voor zorg op afroep, niet in een woongebouw. Bij deze beide soorten worden namelijk geen specifieke eisen aan de brandmeldinstallatie gesteld zodat het niet logisch is ze in de tabel als aparte soorten op te nemen. Of er sprake is van een zorgclusterwoning of een groepszorgwoning, wordt in principe beoordeeld door degene die de woonfunctie exploiteert of gaat exploiteren. Dat betekent echter niet dat de exploitant 'zijn eigen eisen mag bepalen'. Het gebruik van het bouwwerk zal tenslotte altijd moeten voldoen aan de eisen die dit besluit stelt. Is er dus gekozen voor een bepaalde woonvorm, dan zal de woning aan de hand van die keuze worden getoetst aan dit besluit. Mocht het daadwerkelijk gebruik van het bouwwerk afwijken van het eerder door de exploitant

aangegeven gebruik, dan is er sprake van een onjuiste of onvolledige opgave, waartegen zo nodig bestuurs- en of strafrechtelijk kan worden opgetreden. Bovendien moet bij nieuwbouw de aanvrager van de bouwvergunning op zijn aanvraagformulier aangeven of het om een dergelijke woonfunctie gaat (zie ook vraag 5f van het huidige aanvraagformulier en de daarbij behorende toelichting). Dit stelt burgemeester en wethouders in staat om ook in het kader van de aanvraag om de bouwvergunning te bezien of in dat bouwwerk een brandmeldinstallatie vereist is.

Woonfunctie voor kamergewijze verhuur

Bij deze woonfunctie voor het bedrijfsmatig verschaffen van woonverblijf aan meer dan een huishouden en aan meer dan vier personen (zie ook de toelichting bij artikel 1.1 onder 'kamergewijze verhuur') geldt de volledige bewaking alleen voor de gezamenlijke ruimten. De gezamenlijke ruimten zijn de ruimten binnen de woonfunctie waarvan alle huurders gebruik mogen maken, dus ook de ruimten, waarop de verschillende kamerbewoners voor het vluchten zijn aangewezen. Zoals hiervoor aangegeven onderscheidt deze woonfunctie zich van het wonen in een groepszorgwoning doordat bewoners van een groepszorgwoning samen één huishouding voeren en doordat zij in die woning wonen in verband met de zorg die hen daar kan worden verleend, terwijl het bij kamergewijze verhuur om een aantal zelfstandige huishoudens gaat.

Noot van secretaris: de volgende alinea's zullen op juistheid moeten worden gecontroleerd nadat er een definitief besluit is genomen over de inhoud van de tabel in bijlage I. In bijlage 4 is de argumentatie opgenomen van Groep MO Kinderopvang en KHN die wellicht bruikbaar is voor een nieuwe tekst van de toelichting.

Bijeenkomstfunctie voor kinderopvang

Bij kinderopvang voor kinderen jonger dan vier jaar zijn op grond van de tabel de volgende 3 situaties te onderscheiden:

- Bij kinderopvang met een gebruiksoppervlakte van maximaal 200 m² en op de begane grond gelden geen eisen.
- Bij kinderopvang met een gebruiksoppervlakte tussen 200 m² en 400 m² en op de begane grond is als uitgangspunt volledige bewaking opgenomen, zonder doormelding.
- Bij alle andere situaties, ongeacht de oppervlakte en het aantal bouwlagen, geldt volledige bewaking en doormelding als uitgangspunt.

De uitzondering dat bij een gebruiksoppervlakte van maximaal 400 m² en op de begane grond geen doormelding is vereist is opgenomen, omdat bij kinderopvang in een dergelijk bouwwerk de eventuele ontruiming snel zal kunnen verlopen.

Hierbij moet bedacht worden dat bij iedere vorm van kinderopvang altijd een risico-inventarisatie wordt gemaakt, die jaarlijks wordt getoetst door de GGD. Een belangrijk onderdeel daarvan is de risico-inventarisatie op het gebied van de brandveiligheid. De kinderopvangondernemer draagt ervoor zorg dat het in de kinderopvang werkzame personeel kennis kan nemen van de risico-inventarisatie. De procedure met betrekking tot de risico-inventarisatie is te vinden in de op de Wet kinderopvang gebaseerde Beleidsregels kwaliteit kinderopvang 2004.

Verder wordt opgemerkt dat – voor zover een brandmeldinstallatie op grond van dit besluit aanwezig moet zijn – op grond van artikel 2.3.6, vijfde lid, van dit besluit altijd een ontruimingsplan is voorgeschreven.

Noot van secretaris: einde alinea's

Brandmeldinstallaties die op grond van de tabel verplicht zijn door te melden, doen dat op grond van het tweede lid rechtstreeks naar de regionale alarmcentrale van de brandweer. Dit betekent zonder tussenkomst van een particuliere alarmcentrale. De doormelding naar de regionale alarmcentrale moet zonder vertraging plaatsvinden, tenzij er door de brandweer toestemming is gegeven tot het aanbrengen van een vertraging in de doormelding.

Het doel van een doormelding bij een brandmeldinstallatie is het zo snel mogelijk automatisch melden van een brand aan de regionale alarmcentrale van de brandweer, zodat zij kunnen ondersteunen bij de ontruiming. Een doormelding is dus vooral nodig wanneer ondersteuning van de brandweer noodzakelijk is om een bouwwerk te kunnen ontruimen.

Een voorbeeld van een situatie waarbij ondersteuning van de brandweer noodzakelijk is:

- De doelgroep van het bouwwerk is niet in staat zelf binnen de door het Bouwbesluit gestelde tijd te ontruimen.

Het derde lid dat betrekking heeft op de woonfunctie voor zorg is hierboven reeds besproken.

Het vierde lid bepaalt wanneer, eventueel in aanvulling op het eerste lid, een besloten ruimte in beginsel een brandmeldinstallatie met ruimtebewaking moet hebben. Dit is het geval als er vanuit een verblijfsruimte slechts in één richting kan worden gevlucht. Het gaat dus om verblijfsruimten die op slechts één vluchtroute zijn aangewezen, bijvoorbeeld omdat ze aan een doodlopende gang liggen. Een brandmeldinstallatie met ruimtebewaking verhoogt de mogelijkheid dat de gebruikers kunnen ontvluchten voordat de enige vluchtroute door brand is geblokkeerd. Het artikel is eveneens van toepassing indien een verblijfsruimte via een andere verblijfsruimte moet worden verlaten. Artikel 1.3, reikwijdte, bepaalt dat dit lid niet geldt voor gewone woningen en voor vakantiehuizen.

Het vijfde lid bepaalt dat bij een woonfunctie voor kamergewijze verhuur niet aan het gestelde in de tabel hoeft te worden voldaan wanneer elke wooneenheid in een afzonderlijk subbrandcompartiment ligt. De weerstand tegen branddoorslag en brandoverslag van het subbrandcompartiment naar een besloten ruimte in een brandcompartiment mag dan niet lager zijn dan 30 minuten. Voorschriften over subbrandcompartimentering zijn te vinden in afdeling 2.14 van het Bouwbesluit 2003.

Overigens wordt opgemerkt dat bij bijvoorbeeld verhuur van kamers aan maximaal 4 personen (zie ook de toelichting op kamergewijze verhuur in artikel 1.1) dit artikel niet relevant is omdat er dan geen sprake is van kamergewijze verhuur als bedoeld in dit besluit. Uit de tabel blijkt namelijk dat voor een gewone woonfunctie geen brandmeldinstallatie is voorgeschreven.

In het zesde lid is beschreven aan welke eisen een brandmeldinstallatie moet voldoen. Er moet zowel rekening worden gehouden met NEN 2535:2009, als met een door burgemeester en wethouders goedgekeurd programma van eisen. Dit programma van eisen is genoemd in de norm en zal moeten voldoen aan daarin gestelde randvoorwaarden.

In het zevende, achtste en negende lid zijn nadere voorschriften gegeven om het goed functioneren van een brandmeldinstallatie te waarborgen. Uit het zevende lid blijkt dat een brandmeldinstallatie niet mag worden uitgeschakeld. Het achtste lid stelt eisen aan beheer, controle en onderhoud. In het negende lid is bepaald dat een brandmeldinstallatie met doormelding voorzien moet zijn van een geldig certificaat als bedoeld in de Regeling brandmeldinstallaties 2009 van het Centraal College van Deskundigen van het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid. Het gaat om het door dit college vastgestelde certificatieschema inzake het ontwerp, de installatie en het onderhoud van brandmeldinstallaties. Er is voor gekozen een brandmeldinstallatie met doormelding naar de brandweer van zo'n certificaat te laten voorzien, omdat een dergelijk gecertificeerde brandmeldinstallatie extra waarborgen biedt tegen ongewenste meldingen. In dit lid wordt onder het begrip geldig verstaan dat de looptijd van het certificaat nog niet verstreken is.

Noot van secretaris: de volgende alinea's zullen op juistheid moeten worden gecontroleerd nadat er een definitief besluit is genomen over de inhoud van de tabel in bijlage I. In bijlage 4 is de argumentatie opgenomen van Groep MO Kinderopvang en KHN die wellicht bruikbaar is voor een nieuwe tekst van de toelichting.

Gelijkwaardigheid en gelijkwaardige veiligheid

Voorbeeld 1. Uit de grenswaarden in de tabel volgt dat bij een oppervlakte van meer dan 250 m² in combinatie met meer dan 1 bouwlaag een brandmeldinstallatie noodzakelijk is voor een gebouw met een kantoorfunctie. In de praktijk kan een kantoorgebouw boven de grenswaarde toch zo overzichtelijk zijn en zo'n goede akoestiek met weinig omgevingsgeluid hebben (bijvoorbeeld kantoorruimte of ruimten met open deuren) dat iedereen tijdig kan worden gewaarschuwd. Het kantoor kan beroepbaar zijn. Detectie en alarmering zouden dan ook zonder de voorgeschreven brandmeldinstallatie mogelijk kunnen zijn. Ook in een dergelijk geval zouden burgemeester en wethouders een beroep op gelijkwaardigheid kunnen honoreren, zodat een lichtere vorm van bewaking of wellicht helemaal geen brandmeldinstallatie wordt toegestaan.

Voorbeeld 2. Uit de grenswaarden in de tabel volgt dat bij een oppervlak van meer dan 1.000 m² van een 'andere bijeenkomstfunctie' een automatische brandmeldinstallatie met gedeeltelijke bewaking en doormelding naar de alarmcentrale van de brandweer is voorgeschreven. Een grote kerk valt onder deze categorie. In de praktijk kan een kerk boven de grenswaarde toch zo overzichtelijk en beroepbaar zijn dat zonder de voorgeschreven brandmeldinstallatie het doel wordt bereikt dat een brand direct wordt ontdekt en intern wordt gemeld. De volgende overwegingen spelen daarbij een rol:

- Er kan sprake zijn van een hoge ruimte. Bij het ontstaan van een eventuele brand zal de warme rook opstijgen en vanaf het plafond naar beneden zakken. Voordat de rook zich op een hoogte van 2,5 m zal bevinden, is het bouwwerk mogelijk al grotendeels ontruimd.
- De vuurbelasting in een kerk is vaak relatief beperkt, waardoor ook de rookproductie bij een brand beperkt zal zijn, wat een positief effect heeft op de ontvluchtingstijd.
- De kans op het ontstaan van brand is gering. In een kerk is weinig vuurbelasting aanwezig. Dit maakt de kans op het ontstaan van brand gering.
- Er is een voorganger aanwezig die overzicht heeft over de volledige ruimte. Een brand wordt daardoor snel ontdekt.

Ook in een dergelijk geval zouden burgemeester en wethouders een beroep op gelijkwaardigheid kunnen honoreren, zodat wellicht helemaal geen brandmeldinstallatie is vereist.

Voorbeeld 3. Uit de grenswaarden in de tabel volgt dat bij een 'logiesfunctie groter dan 250 m²' ruimtebewaking met gekoppelde melders volgens NEN 2555:2009 noodzakelijk is. Een voorbeeld van een dergelijke functie is een loogerboerderij bestaande uit twee bouwlagen. Dit is één logiesfunctie die meerdere slaapkamers kan bevatten. Alle verblijfsruimten en verkeersruimten in dit gebouw moeten voorzien worden van gekoppelde rookmelders.

Voorbeeld 4. Uit de grenswaarden in de tabel volgt dat bij een 'bijeenkomstfunctie voor de opvang van kinderen jonger dan 4 jaar' een automatische brandmeldinstallatie met volledige bewaking en doormelding naar de alarmcentrale van de brandweer noodzakelijk is wanneer hoogste vloer van de gebruiksfunctie hoger ligt dan 2,1 meter boven meetniveau. In de praktijk komt het voor dat woningen (deels) gebruikt worden voor de opvang van kinderen. Er kan sprake zijn van een brandonveilig gebruik, omdat de woning anders wordt gebruikt dan de wetgever heeft bedoeld.

De wetgever ziet toe op de veiligheid van mensen en het beperken van de uitbreiding van brand. Niet op het redden van het bouwwerk waar de brand uitbreekt. Het is dus heel goed denkbaar dat er sprake is van een gelijkwaardig veiligheidsniveau zonder dat er een brandmeldinstallatie met doormelding aanwezig is.

Burgemeester en wethouders zouden een beroep op gelijkwaardigheid kunnen honoreren, wanneer de gebruiker voldoende maatregelen heeft getroffen om een brand in een dusdanig stadium te ontdekken, lokaliseren en signaleren dat de interne organisatie kan worden gewaarschuwd en alle kinderen in veiligheid kunnen worden gebracht.

Noot van secretaris: einde alinea's

4.11 Artikel 2.3.6

Lid 6 toevoegen

In een gebruiksfunctie met een brandmeldinstallatie met volledige bewaking als bedoeld in artikel 2.2.1 worden doeltreffende maatregelen getroffen zoals bedoeld in de Arbeidsomstandighedenwet artikel 3 lid e gericht op personen die slapen, aan bed gebonden zijn of anderszins hulpbehoevend zijn bij ontruiming.

4.12 Toelichting bij artikel 2.3.6

Dit artikel heeft betrekking op ontruimingsalarminstallaties. Het doel van een ontruimingsalarminstallatie is de in het bouwwerk aanwezige personen na het ontdekken van een brand te alarmeren teneinde een snelle en ordelijke, personele ontruiming van een bouwwerk te bewerkstelligen. Een ontruimingsalarminstallatie is vooral nodig wanneer personen niet door aanroepen snel genoeg op de hoogte kunnen worden gesteld. Zonder ontruimingsalarm-

installatie zouden zij te laat geïnformeerd worden en niet direct een aanvang kunnen maken met de ontvluchting van het bouwwerk.

Een functie van een brandmeldinstallatie is dan ook de aansturing van de ontruimingsalarminstallatie die zorg draagt voor een ontruimingssignaal. Een functie van een brandmeldinstallatie kan ook zijn om de voor het vluchten noodzakelijke hulp te mobiliseren, bijvoorbeeld door melding naar een zusterpost of zorgcentrale. Dit is bijvoorbeeld het geval bij minder zelfredzame personen, personen die zijn ingesloten of bij het vluchten van grote hoeveelheden mensen.

Noot van secretaris: In onderstaande alinea's wordt NEN 2575:2004 vermeld. Momenteel wordt er gewerkt aan een herziening van NEN 2575. De werkgroep heeft een aanbeveling gedaan om bijlage D uit NEN 2575 te implementeren in het Gebruiksbesluit. Deze afstemming is door de werkgroep niet nader uitgewerkt en verdient dus nog bijzondere aandacht.

Het eerste lid bevat voorschriften over de verplichte aanwezigheid en de kwaliteit van ontruimingsalarminstallaties. De aanwezigheid van zo'n installatie is verplicht in de gevallen dat op grond van artikel 2.2.1 een brandmeldinstallatie aanwezig moet zijn. De ontruimingsalarminstallatie moet voldoen aan NEN 2575 (uitgave 2004) en moet zijn ontworpen en aangelegd overeenkomstig een door burgemeester en wethouders goedgekeurd programma van eisen. Het programma van eisen kan bijvoorbeeld aangeven dat zo'n installatie moet zijn uitgevoerd met stil alarm (met attentiepanelen en optische signaalgevers), luid alarm (met akoestische signaalgevers) of een combinatie van stil en luid alarm. Welk type installatie in een concreet geval voorgeschreven wordt, hangt af van de specifieke situatie (zoals aanwezigheid van niet of minder zelfredzame personen, totaal aantal in het bouwwerk aanwezige personen, de concentratie van die personen en het aantal verdiepingen van het bouwwerk). In 'doodlopende einden' van het bouwwerk waarin op grond van artikel 2.2.1, vierde lid, een brandmeldinstallatie met ruimtebewaking aanwezig moet zijn, moet de ontruimingsalarminstallatie een automatische installatie als bedoeld in NEN 2575 (uitgave 2004) zijn. Dat wil zeggen dat directe aansturing van de signaalgevers plaatsvindt als gevolg van de activering van een automatische brandmelder.

In het tweede lid is een nadere bepaling opgenomen voor de woonfunctie voor kamergewijze verhuur. Het in het eerste lid bedoelde programma van eisen moet voor een dergelijke woonfunctie uitgaan van een luidalarminstallatie die in elke kamer hoorbaar is. Het uitgangspunt van het voorschrift is dat het signaal in elke kamer zodanig hoorbaar is dat mensen ook tijdens hun slaap worden gealarmeerd (een geluidniveau van 85 dB is in het algemeen toereikend).

Het derde lid geeft een nader voorschrift voor een ontruimingsalarminstallatie bij een doodlopend einde. Met het vierde lid is benadrukt dat de installatie niet alleen aanwezig moet zijn, maar ook overeenkomstig de voorschriften moet functioneren.

In het vierde lid worden eisen gesteld aan de kwaliteit van het onderhoud, beheer en de controle van de voorgeschreven ontruimingsalarminstallatie. Doel van die voorschriften is de goede werking van de ontruimingsalarminstallatie op elk moment te waarborgen.

In het vijfde lid is bepaald dat, indien er een brandmeldinstallatie is, er ook een ontruimingsplan moet zijn. Zo'n ontruimingsplan bevat de afspraken over de bij een ontruiming te nemen maatregelen. Doel is dat de gebruikers van het bouwwerk weten wat zij bij een brandmelding moeten doen, zodat de risico's bij brand zoveel mogelijk worden beperkt. Bij het opstellen van een ontrui-

mingsplan kan gebruikt worden gemaakt van de NEN 8112:2009 Ontw.nl 'Leidraad voor ontruimingsplannen voor gebouwen'.

Noot van de secretaris: door VROM/WWI zal nog onderzocht moeten worden of dit wellicht ondervangen wordt door de AMvB-Bedrijfshulpverlening.

In het zesde lid wordt een verband gelegd met de Arbeidsomstandighedenwet. Voor zover artikel 3 van de Arbeidsomstandighedenwet van toepassing is wordt van een interne organisatie verwacht dat haar zorg ook uit gaat naar andere aanwezige personen (niet-werknemers). Gebruikers die slapen of niet zelfstandig kunnen vluchten (kwetsbare gebruikers) worden volgens het bouwbesluit ondergebracht in subbrandcompartimenten. Deze subbrandcompartimenten zijn volgens het gebruiksbesluit voorzien van automatische detectie. De automatische detectie is er op gericht om de interne organisatie in staat te stellen de kwetsbare gebruikers te ondersteunen bij het vluchten. Dit lid is niet van toepassing op kamergewijze verhuur, omdat daar geen sprake is van een interne organisatie.

Gelijkwaardigheid en gelijkwaardige veiligheid

Vergelijkbaar met wat in de toelichting op artikel 2.2.1 is beschreven, kan ook bij de ontruimingsalarminstallatie sprake zijn van gelijkwaardigheid of gelijkwaardige veiligheid als bedoeld in artikel 1.4. Bij bijvoorbeeld een situatie die zowel overzichtelijk is als een goede akoestiek heeft met weinig omgevingsgeluid kan een adequate alarmering ook plaatsvinden zonder een ontruimingsalarminstallatie. Wanneer met een beroep op gelijkwaardigheid is vastgesteld dat geen brandmeldinstallatie is vereist, betekent dit dat ook geen ontruimingsalarminstallatie is vereist. Een ontruimingsalarminstallatie is alleen voorgeschreven in die gevallen dat een brandmeldinstallatie verplicht is. De brandmeldinstallatie en ontruimingsalarminstallatie komen dus in de regel als combinatie voor.

Soms kiezen gebruikers van een bouwwerk om een andere reden (dan het veilig vluchten) voor de aanleg van een brandmeldinstallatie. Bijvoorbeeld in een bouwwerk met een lage bezettingsgraad, maar met een kostbare inventaris, zoals soms bij een lichte industrie functie het geval kan zijn. Een ontruimingsalarminstallatie is bij een dergelijke vrijwillige geplaatste brandmeldinstallatie niet verplicht.

4.13 Bijlage I: tabel

Onderstaande wijzigingen in de tabel zijn door de volledige werkgroep akkoord bevonden. De inbreng van de heer Brekelmans moet daarbij worden beschouwd als een persoonlijk standpunt.

Motivatie voor de wijzigingen:

- De voorschriften voor besloten overige gebruiksfuncties voor het stallen van motorvoertuigen moeten beschreven worden voor situaties die binnen het toepassingsgebied van de bouwregelgeving vallen. De huidige voorschriften voor grote parkeergarages (> 1.000 m²) worden geschrapt.
- Bij de kantoorfunctie waarbij de hoogste vloer hoger ligt dan 20 meter boven meetniveau mag de doormelding bij de brandmeldinstallatie vervallen. Uit de praktijk blijkt dat dergelijke gebouwen al ontruimd zijn, voordat de brandweer ter plaatse is.

				Grenswaarde			Omvang van de bewaking **	Doormelding vol- gens NEN 2535	
				GO van de gebruiks- functie [m ²]	Hoogte vloer van de ge- bruiksfunctie gemeten boven het meetniveau	Aantal bouwlagen van de ge- bruiksfunctie			
				Groter dan	Hoger dan	Groter dan			
6	Kantoorfunctie			-	20	-	Niet-automatisch	-	
				-	50	-	Gedeeltelijk	-	
				500	-	2	Niet-automatisch	-	
				750	-	1	Niet-automatisch	-	
				1500	-	-	Niet-automatisch	-	
11	Overige gebruiksfunctie								
	a	Besloten overige ge- bruiksfunctie voor het stallen van motorvoertui- gen		-	20	-	Niet-automatisch	-	
				-	-	2	Niet-automatisch	-	
				500	-	1	Niet-automatisch	-	
				1000	-	-	Niet-automatisch	-	

Hoofdstuk 5 Overige voorstellen voor tabel bijlage I

5.1 Voorstel bedrijfsleven

Het bedrijfsleven heeft gezamenlijk een voorstel gedaan voor herziening van de tabel in bijlage I. Dit voorstel wordt niet gedragen door LNB/NVBR en Vebon.

LNB/NVBR en Vebon hanteren het standpunt geen wijzigingen door te voeren in de tabel van bijlage I en adviseren het ministerie van VROM te wachten tot het moment dat de risicobenadering in de bouwregelgeving verankerd is.

Onderstaande wijzigingen in de tabel worden dus uitsluitend gedragen door het bedrijfsleven. In bijlage 4 is een motivatie voor de wijzigingen voor de bijeenkomstfunctie voor kinderopvang van de MO-groep opgenomen. Ook is in bijlage 4 een motivatie voor de wijzigingen voor de logiesfunctie van KHN opgenomen.

* geldt alleen voor de gezamenlijke ruimten

** volgens NEN 2535 tenzij anders vermeld

		Grenswaarde			Omvang van de be- waking **	Doormelding volgens NEN 2535	
		GO van de ge- bruiksfunctie [m ²]	Hoogte vloer van de gebruiksfunc- tie gemeten bo- ven het meetni- veau	Aantal bouwla- gen van de ge- bruiksfunctie			
1	Woonfunctie	Groterer dan	Hoger dan	Groterer dan			
	a	Woonfunctie voor zorg					
	1	Zorgclusterwoning voor zorg op afroep, in een woongebouw	-	-	-	Gedeeltelijk	-
	2	Zorgclusterwoning voor 24-uurs zorg niet in een woonge- bouw	-	-	-	Volledig	-
	3	Zorgclusterwoning voor 24-uurs zorg in een woongebouw	-	-	-	Gedeeltelijk	Ja
	4	Groepszorgwoning voor zorg op af- spraak	-	-	-	Volledig	-
	5	Groepszorgwoning voor zorg op afroep	-	-	-	Volledig	-
	6	Groepszorgwoning voor 24-uurs zorg	-	-	-	Volledig	Ja
	7	Andere woonfunctie voor zorg	-	-	-	-	-
	b	Woonfunctie voor kamer- gewijze verhuur	-	-	-	Volledig*	-
		Andere woonfunctie	-	-	-	-	-

		Grenswaarde			Omvang van de bewaking**	Doormelding volgens NEN 2535
		GO van de gebruiksfunctie [m ²]	Hoogte vloer van de gebruiksfunctie gemeten boven het meetniveau	Aantal bouwlagen van de gebruiksfunctie		
		Groterer dan	Hoger dan	Groterer dan		
2	Bijeenkomstfunctie					
	a	Bijeenkomstfunctie voor het aanschouwen van sport	-	-	-	-
	b	Bijeenkomstfunctie voor de opvang van kinderen jonger dan 4 jaar				
		Max. 5 kindplaatsen (gastouderopvang)	-	-	1	Rookmelders voorgeschreven in Wet kinderopvang/ beleidsregels kinderopvang
		Max. 10 kindplaatsen (kleinschalige dagopvang)	-	-	-	Ruimtebewaking met rookmelders niet gekoppeld
			-	-	1	Ruimtebewaking met gekoppelde melders volgens NEN 2555:-2009
		Meer dan 10 kindplaatsen	100	-	1	Ruimtebewaking met gekoppelde melders volgens NEN 2555:-2009
			200	-	-	Ruimtebewaking met gekoppelde melders volgens NEN 2555:-2009
			200	-	1	Volledig
			400	-	-	Volledig
		Meer dan 40 kindplaatsen	400	-	1	Volledig
		Meer dan 50 kindplaatsen	800	-	-	Volledig
	c	Andere bijeenkomstfunctie	-	5	-	Gedeeltelijk
			-	50	-	Volledig
			-	-	2	Niet-automatisch
			500	-	-	Niet-automatisch
			1000	-	-	Gedeeltelijk
			5000	-	-	Volledig
3	Celfunctie		-	-	-	Volledig
4	Gezondheidszorgfunctie					
	a	Gezondheidszorgfunctie voor aan bed gebonden patiënten	-	-	-	Volledig
		Andere gezondheidszorgfunctie	-	20	-	Niet-automatisch
			-	50	-	Gedeeltelijk
			-	-	2	Niet-automatisch
			250	-	1	Niet-automatisch
			500	-	-	Niet-automatisch
5	Industriefunctie					
	a	Lichte industriefunctie	-	-	-	-
		Andere industriefunctie	-	20	-	Niet-automatisch
			750	-	2	Niet-automatisch
			1500	-	1	Niet-automatisch
			2500	-	-	Niet-automatisch
6	Kantoorfunctie		-	20	-	Niet-automatisch
			-	50	-	Gedeeltelijk
			500	-	2	Niet-automatisch
			750	-	1	Niet-automatisch
			1500	-	-	Niet-automatisch

		Grenswaarde			Omvang van de be- waking **	Doormelding volgens NEN 2535
		GO van de ge- bruiksfunctie [m ²]	Hoogte vloer van de gebruiksfunc- tie gemeten bo- ven het meetni- veau	Aantal bouwla- gen van de ge- bruiksfunctie		
7	Logiesfunctie	250	-	-	Ruimtebewaking met gekoppelde melders volgens NEN 2555-:2009	-
		250	-	3	Volledig	-
		500	-	-	Gedeeltelijk	-
	met 24-uurs bemande receptie	500	-	1	Volledig	-
	zonder 24-uurs bemande receptie	500	-	1	Volledig	Ja
8	Onderwijsfunctie	-	20	-	Niet-automatisch	-
		-	50	-	Gedeeltelijk	-
		-	-	2	Niet-automatisch	-
		250	-	1	Niet-automatisch	-
		500	-	-	Niet-automatisch	-
9	Sportfunctie	-	20	-	Niet-automatisch	-
		-	50	-	Gedeeltelijk	-
		-	-	2	Niet-automatisch	-
		500	-	1	Niet-automatisch	-
		1000	-	-	Niet-automatisch	-
10	Winkelfunctie	-	50	-	Volledig	-
		-	-	2	Niet-automatisch	-
		500	-	1	Niet-automatisch	-
		1000	-	-	Niet-automatisch	-
		1000	13	-	Niet-automatisch	-
		5000	-	-	Niet-automatisch	-
		5000	13	-	Gedeeltelijk	-
		10000	-	-	Gedeeltelijk	-
		10000	13	-	volledig	-
11	Overige gebruiksfunctie					
	a Besloten overige ge- bruiksfunctie voor het stallen van motorvoertui- gen	-	20	-	Niet-automatisch	-
		-	-	2	Niet-automatisch	-
		500	-	1	Niet-automatisch	-
		1000	-	-	Niet-automatisch	-
	b Besloten overige ge- bruiksfunctie voor het personenvervoer	-	13	-	Gedeeltelijk	-
		-	-	1	Niet-automatisch	-
		1000	-	-	Niet-automatisch	-
		2500	-	-	Gedeeltelijk	-
	Andere overige gebruiks- functie	-	-	-	-	-
12	Bouwwerk geen gebouw zijnde					
	Tunnel voor het verkeer met een tennellenge van meer dan 250 m	-	-	1	Volledig	Ja
	Ander bouwwerk geen gebouw zijnde	-	-	-	-	-

5.2 Voorstel LNB/NVBR

Voor de 'andere bijeenkomstfunctie' heeft het LNB/NVBR een voorstel gedaan voor verbetering van de tabel in bijlage I.

Bijlage I			Grenswaarde				Omvang van de bewaking volgens NEN 2535	Doormelding volgens NEN 2535
			GO van de gebruiksfunctie [m ²]	Hoogte vloer van de gebruiksfunctie gemeten boven het meetniveau	Aantal bouwlagen van de gebruiksfunctie	Aantal verblijfsruimte en bestemd voor bezoekers		
Artikel 2.2.1			Groter dan	Hoger dan	Groter dan			
	c	Andere bijeenkomstfunctie	-	5	-	1	Gedeeltelijk	Ja
			-	50	-	-	Volledig	Ja
			-	-	2	-	Niet-automatisch	-
			250	-	1	-	Niet-automatisch	-
			500	-	-	-	Niet-automatisch	-
			1000	-	-	1	Gedeeltelijk	Ja
			5000	-	-	-	Volledig	Ja

Hoofdstuk 6 Uiteenzetting standpunten

6.1 Reactie op concept rapport

Alle werkgroepleden hebben opmerkingen gegeven op de conceptversie van het rapport. Naast redactionele opmerkingen, hebben de werkgroepleden van de gelegenheid gebruik gemaakt om ook nog een aantal inhoudelijke en strategische voorstellen te doen. Omdat deze zaken niet in de vergaderingen aan de orde geweest zijn, heeft de secretaris besloten de opmerkingen te bundelen op dezelfde manier als de reacties uit de telefonische enquêtes. Alle opmerkingen op het concept rapport worden daarom weergegeven in bijlage 6.

6.2 Doel van een brandmeldinstallatie en doormelding van een brandmeldinstallatie

Er is consensus over het **doel van een brandmeldinstallatie**. De verschillen in inzicht uiteten zich vooral in tekstuele nuances. Er is geen consensus over de vertaling van het doel van een brandmeldinstallatie naar prestatie-eisen.

<p>Visie 1 De grenswaarden worden als 'star' ervaren. Een pleidooi voor een functionele eis met diverse voorbeelden in het kader van een gelijkwaardige oplossing of een aanzienlijke verandering in de tabel van bijlage 1 bij het Gebruiksbesluit.</p>	<p>Recron, VNO-CNW en KHN</p>
<p>Visie 2 Grenswaarden zijn in de loop jaren bepaald op basis van een risicobenadering en ervaring. Het wordt niet zinvol geacht hiervan af te wijken als daar niet een gedegen onderbouwing aan ten grondslag licht. In geen van de voorstellen vinden wij dit terug. Het gevaar is dat teveel uit incidenten gehandeld wordt. Grenzen zijn altijd discutabel. Dat zal ook bij nieuwe grenzen zo zijn. De wetgever heeft echter de mogelijkheid geboden om op basis van gelijkwaardigheid in die gevallen onderbouwd tot een andere invulling van de eisen te komen.</p> <p>Het handhaven van de bestaande grenswaarden is noodzakelijk als er geen onderbouwing aanwezig is die aanpassingen rechtvaardigen. Het schrappen of veranderen van grenswaarden kan dan een vermindering in de brandveiligheid betekenen.</p>	<p>Vebon</p>
<p>Visie 3 Een combinatie: grenswaarden voor het gros van de gebouwen en een risicobenadering (functionele eisen) voor de bijzondere gevallen. Er zijn geen data over het nut van een brandmeldinstallatie en doormelding, zodat het niet mogelijk is om de effecten van veranderingen in beeld te brengen. Er is niet bekend hoeveel veiligheid er gerealiseerd wordt met de huidige voorschriften en daarmee is het niet mogelijk om te bepalen in welke mate veiligheid veranderd op basis van nieuwe voorschriften. Een pleidooi voor meer onderzoek voordat grenswaarden worden veranderd en parallel hieraan een snelle voortgang van het implementeren van de risicobenadering in de regelgeving.</p>	<p>LNB</p>

Er is geen consensus over het doorvoeren van wijzigingen in de tabel van bijlage I. Vebon en LNB/NVBR pleiten voor geen veranderingen en wachten tot de invoering van de risicobenadering. De marktpartijen pleiten voor veranderingen en hebben daartoe een gezamenlijk voorstel ingediend (zie hoofdstuk 5).

Er is geen consensus over het **doel van een doormelding** bij een brandmeldinstallatie.

<p>Visie 1 Doormelding uitsluitend in de situaties waarbij de brandweer ondersteuning moet bieden bij de ontvluchting of evacuatie van personen. Hierbij moet gedacht worden aan situaties met zorg.</p>	Recron, VNO-CNW en KHN
<p>Visie 2 Doormelding in situaties waarbij de brandweer moet ondersteunen bij de ontvluchting of evacuatie èn in situaties waarbij een gebouw groot en/of complex is. Door tijdig ingrijpen in de ontwikkeling van de brand, blijven vluchtroutes beter bruikbaar voor een zelfstandige evacuatie.</p>	LNB, VEBON
<p>Visie 3 Het bepalen van nut en noodzaak van de automatische doormelding vraagt om fundamentele heroverwegingen en zorgvuldigheid. Dit is onlosmakelijk verbonden met de uitwerking van de risicobenadering zoals beschreven in de Visie op Brandveiligheid van het Actieprogramma Brandveiligheid. Dit is iets dat op de langere termijn invulling moet krijgen. Daarnaast is de brandweer momenteel bezig een visie op de toekomst te ontwikkelen, waarop de keuzes op het gebied van automatische doormeldingen (en het terugdringen van nodeloze uitrukken) van invloed kunnen zijn. De NVBR vindt daarom de drie bijeenkomsten die in de zomerperiode van 2009 georganiseerd worden om tot wijzigingen in het Gebruiksbesluit te komen, niet het geschikte medium om deze strategische keuzes voor te bereiden. De NVBR adviseert VROM daarom om voorlopig vast te houden aan de eisen voor doormelding zoals deze in het huidige Gebruiksbesluit (staatsblad 2008-327) vermeld staan. De NVBR/het LNB werkt wel graag mee aan het verbeteren van de tekst en bijlage van het Gebruiksbesluit. Daarbij is niet uitgesloten dat enkele eisen die geen fundamentele heroverwegingen vragen in bijlage I alvast versoepeld kunnen worden.</p>	LNB

6.3 De rol van gelijkwaardigheid bij toepassing van de regels uit het Gebruiksbesluit

Alle werkgroepleden ervaren een star gebruik van de tabel in bijlage 1 van het Gebruiksbesluit door toetsende instanties. Ze pleiten daarom voor een functionele eis met een uitgebreide toelichting voor de noodzaak van een brandmeldinstallatie en doormelding bij een brandmeldinstallatie. Verder moet er uitgebreid aandacht besteed worden aan de mogelijkheden voor een gelijkwaardige oplossing. De werkgroep ziet het maken van brochures over of voor specifieke doelgroepen of objecten als een middel om de bedoeling van de wetgever duidelijk te maken. De werkgroep is verdeeld over de geschikte penvoerder van de brochures.

<p>Visie 1 Overheid moet penvoerder zijn, zodat de brochure kracht krijgt.</p>	Recron, VNO-CNW en KHN, VEBON
<p>Visie 2 Marktpartijen en brancheverenigingen moeten penvoerder zijn, omdat de brochure een overzicht is van geaccepteerde gelijkwaardige oplossingen. Bij gelijkwaardige oplossingen speelt het ministerie geen rol. Let op voor pseudo-regelgeving.</p>	LNB, VROM

6.4 Doormelden naar PAC/RAC

Er is geen consensus over het doormelden naar een PAC/RAC.

<p>Visie 1</p> <p>Kritisch bekijken <u>wanneer</u> een doormelding echt nodig is en <u>als</u> er een doormelding nodig is, dan moet deze onvertraagd doormelden naar de RAC. Ondersteuning van de brandweer lijkt nodig bij zorgsituaties en bij situaties waar tijdig ingrijpen in de brand nodig is om vluchtroutes bruikbaar te houden.</p>	LNB
<p>Visie 2</p> <p>In het Gebruiksbesluit een functioneel voorschrift op te nemen.</p> <p>In bijlage 1: A. Een hernieuwde tabel B. Mogelijke gelijkwaardige oplossingen. Voorbeelden van gelijkwaardige oplossingen, adviezen van de onafhankelijke adviescommissie e.d. op te nemen op de site van VROM/WWI en/of in brochures. Deze voorbeelden en adviezen kunnen in latere instantie in bijlage 1 worden geïmplementeerd. De noodzaak voor doormelding beperken tot de situaties waar de brandweer een rol heeft in het ondersteunen bij de ontruiming.</p>	VNO-NCW, Recron, KHN, RGD
<p>Visie 3</p> <p>Als de brandweer geen ondersteunende rol biedt bij een ontruiming van een cellingebouw is een doormelding niet noodzakelijk. Maar, omdat de brandweer vaak wel ondersteuning biedt, moet dit per geval bekeken worden.</p>	RGD
<p>Visie 4</p> <p>Wanneer ondersteuning van de brandweer bij ontvluchten nodig is, respectievelijk ingrijpen van de brandweer nodig is om vluchtwegen in tact te houden is doormelding naar een RAC noodzakelijk. Doormelding in principe onvertraagd, behoudens als er een adequate organisatie aanwezig is die een vertraging rechtvaardigt.</p>	VEBON

De werkgroep heeft een tekstvoorstel gedaan voor een brochure over het toepassen van een vertraging in de doormelding onder voorwaarden. De input voor deze brochure is verzorgd door Jan Brekelmans – Hulpverleningsregio Haaglanden en moet beschouwd worden als een persoonlijke visie. LNB/NVBR geeft aan dat het een willekeurig beleidsdocument is, waarvan het draagvlak onbekend is. Het onderwerp verdient de zorgvuldigheid van de risicobenadering en moet in het licht gezien worden van een fundamentele herbeninning op doormelding en vertraging.

De werkgroep stemt in met de inhoud van de brochure, met uitzondering van de RGD. De RGD vindt dat de brochure ook bruikbaar zou moeten zijn voor celgebouwen. Een voorstel voor een brochure is opgenomen in bijlage 5.

6.5 In welke mate mag ‘persoonlijk handelen’ ofwel de organisatie ingezet worden in het kader van een gelijkwaardige oplossing

De werkgroep is verdeeld over de visie in welke mate ‘persoonlijk handelen’ ofwel de organisatie ingezet mag worden in het kader van een gelijkwaardige oplossing.

Visie 1 Persoonlijk handelen mag geen onderdeel uitmaken van de brandveiligheid, omdat dit onbetrouwbaar is.	Vebon, LNB
Visie 2 Persoonlijk handelen mag onderdeel uitmaken van de brandveiligheid, mits goed opgeleid en gecontroleerd.	VNO-NCW, Recron, KHN, RGD

In de visie op brandveiligheid van het Rijk is daarover het volgende opgenomen:

‘Het huidige stelsel van wet- en regelgeving beschrijft een sluitend stelsel van voorschriften met betrekking tot bouwwerken, het gebruik van de bouwwerken en de organisatie die de bouwwerken gebruikt. Binnen ieder van de drie genoemde domeinen moet aan bepaalde minimale voorschriften worden voldaan. Dit is een uitgangspunt waaraan niet moet worden getornd.’

Dit wil zeggen dat een gebouw op zich veilig moet zijn. Het compenseren van onveilige gebouwen door een beter georganiseerde organisatie wordt dus op basis van de visie niet wenselijk geacht.

6.6 Certificering en kwaliteitsverklaringen

Vebon stelt dat productcertificering een goed middel kan zijn om de kwaliteit van nieuwe installaties alsmede het onderhoud aan installaties te borgen. Een dergelijke regeling moet wel aan een aantal voorwaarden voldoen. De regeling moet:

- een geaccrediteerde productregeling zijn;
- sanctiemaatregelen bevatten;
- geen pseudo regelgeving omvatten;
- tegen lage kosten kunnen worden uitgevoerd.

Vebon heeft al eerder een brief aan VROM gestuurd met betrekking tot de huidige regeling en de in ontwikkeling zijnde regelingen. De SSQ regeling brandmeldinstallaties 2009 voldoet aan de uitgangspunten. Er is nog overleg gaande met het CCV over een mogelijk gemeenschappelijke regeling.

Uneto-VNI stelt voor niet te verwijzen naar één van de drie “nieuwe BMI regelingen 2009” (SSQ/KBI/CCV) maar naar één erkende kwaliteitsverklaring. In het kader van het certificeren van installaties de kwaliteitseisen die op het ontwerpen, aanleggen, beheren en onderhouden van een installatie van toepassing zijn, vastleggen in een in een (door RvA) erkende certificatieregeling. Deze regeling wordt vaak aangeduid met de term ‘beoordelingsrichtlijn’.

Wanneer is een certificering van een doorgemelde brandmeldinstallatie noodzakelijk?

KHN:

Een gecertificeerde installatie is slechts nuttig, wanneer gekozen wordt voor de inspectiefrequentie ‘HOOG’. Zie de regeling brandmeldinstallaties van

2002. Anders is het meer een administratieve afwikkeling van de certificering en dus lastenverzwaring voor het bedrijfsleven. Afwijkingen op standaard tabel uit de regeling brandmeldinstallaties van 2002 geeft grote verschillen bij de afhandeling van de brandmeldinstallatie. Veel verschil in kennis tussen verschillende toetsende instanties.

LNB:

De visie van het LNG is verwerkt in de Handreiking Certificatie Brandbeveiligingssystemen - Werkwijzer voor het bevoegd gezag en de brandweer in verband met het toepassen van certificatie voor het borgen van de kwaliteit van brandbeveiligingssystemen.

In deze handreiking wordt achtergrondinformatie gegeven over certificatie van brandbeveiligingssystemen. Daarnaast wordt in dit document het proces beschreven dat betrekking heeft op de bij of krachtens wet- en regelgeving (inclusief vergunningen en AMvB's) verplicht gestelde certificatie van brandbeveiligingssystemen. In bijlage 1 van deze publicatie is als voorbeeld een modelbeleidsregel opgenomen. Om toezicht en handhaving goed te laten functioneren is het van belang dat de beleidsregel door ieder bevoegd gezag wordt vastgesteld.

Uneto-VNI

Onderscheid maken in ONTWERP, UITVOERING en BEHEER. Aansluiten bij het bouwbesluitprincipe van erkende kwaliteitsverklaringen bij certificatie-eis.

Gecertificeerde installatie:

ONTWERP: Goedgekeurd PvE door gemeente + vakbekwaamheid PvE opsteller;
UITVOERING: Functionele test/opleveringscertificaat door gecertificeerde aannemer;
BEHEER: Gebruikersinstructie installatie-eigenaar + toezicht door gemeente.

Niet-gecertificeerde installatie:

ONTWERP: Goedgekeurd PvE door gemeente;
UITVOERING: Functionele test/opleveringsattest door aannemer;
BEHEER: Gebruikersinstructie installatie-eigenaar + toezicht door gemeente.

6.7 NEN 2535:2009

Uneto-VNI stelt voor artikel 8.3 van NEN 2535:2009 (zie bijlage 3) alleen van toepassing te verklaren voor gecertificeerde installaties.

Standpunt Vebon: Het betreft hier Europese geharmoniseerde normen waarvan niet afgeweken mag worden. Bovendien is certificering niet bepalend voor de kwaliteit van een brandmeldinstallatie en de eventuele doormelding. Certificering is een methode om de kwaliteit door derden te laten bewaken. De kwaliteit moet altijd voldoen aan NEN 2535.

Uneto-VNI stelt voor artikel 11.5.2 van NEN 2535:2009 (zie bijlage 3) uit te sluiten.

Standpunt Vebon: NEN 1010 gaat o.a. over de veiligheid met betrekking tot aanraking van onder spanning staande delen en brandveiligheid met betrekking tot mogelijke ontstekingsbronnen. NEN 2535:2009 gaat over het goed en storingsvrij functioneren van de brandmeldinstallatie. In de praktijk is gebleken dat EMC beïnvloeding door andere systemen met name ook apparatuur waarbij hoge spanningen / vermogens worden geschakeld aanleiding zijn tot onechte brandmeldingen. Dat is ook de reden dat de normcommissie dit artikel expliciet heeft opgenomen.

6.8 Praktische oplossingen voor bestaande installaties

Is certificering van een doorgemelde brandmeldinstallatie noodzakelijk? En waarom? Het is in de praktijk mogelijk gebleken af te wijken van de letterlijke norm en daarmee toch een gecertificeerde installatie te krijgen. Dit proces vraagt echter veel overredingskracht, energie en is afhankelijk van de medewerking van de brandweer. Daarmee ontstaan gemeentelijke verschillen. Is in dat licht gezien een gecertificeerde installatie echt noodzakelijk?

In overleg tussen RGD, CCV en LNB wordt gesproken over deze mogelijkheden. Dit onderwerp hoeft niet apart door de werkgroep besproken te worden, omdat de genoemde partijen tot een praktische oplossing zijn gekomen die te zijner tijd breed beschikbaar komt.

Stelling: Visie Uneto VNI
De huidige certificatiemethodiek borgt niet sluitend de kwaliteit van de prestatie-eis, is geen erkende kwaliteitsverklaring. Wat wil men met certificatie bereiken?

Voorstel: Onderscheid maken in ONTWERP, UITVOERING en BEHEER. Aansluiten bij het bouwbesluitprincipe van erkende kwaliteitsverklaringen bij certificatie-eis. Valse meldingen hebben bij ONTWERP, UITVOERING en BEHEER verschillende oorzaken:

ONTWERP:	Onjuiste projectering/uitgangspunten/selectie van producten;
UITVOERING:	Niet rekening houdende met installaties derden/ondeskundige aanleg;
BEHEER:	Onbedoeld gebruik BMI/wijziging gebruik ruimte.

Met certificatie wil men bereiken dat de RAC het vertrouwen krijgt dat valse meldingen zo veel mogelijk worden voorkomen.

Opmerking: Dat het in de praktijk mogelijk is gebleken af te wijken van de letterlijke norm en daarmee toch een gecertificeerde installatie te krijgen is waarschijnlijk gebaseerd op gelijkwaardigheid.

De voorschriften bieden geen ruimte voor praktische oplossingen voor bestaande installaties. Dit leidt in de praktijk tot onevenredig hoge kosten.

Voorstel: Bestaande installaties (waarbij de gebruiksfunctie niet is gewijzigd/er niet significant is verbouwd) dienen minimaal te voldoen aan de norm/PvE/Prestatie-eisen ten tijde van oprichting. Er kan hier tevens sprake zijn van een rechtens verkregen niveau of gelijkwaardigheid. Modulaire uitbreidingen op deze be-

staande installaties (van hetzelfde kwaliteitsniveau of hoger) zijn toegestaan met behoud van het rechtens verkregen niveau/certificaat. Een eventueel nieuw af te geven certificaat verklaard dat aan de prestatie-eisen ten tijde van oprichting is voldaan.

6.9 Risicobenadering en de huidige regelgeving

Een groot deel van de werkgroep pleit voor het integreren van de risicobenadering in de herijking van de voorschriften.

VROM en BZK werken aan deze ontwikkeling. De tussenstand is als volgt: op dit moment heeft VROM een onderzoek uitgezet om de basisuitgangspunten van een eventuele risicobenadering uit te zoeken. Het gaat dan om welke vragen we moeten stellen, wat veiligheid nu precies is, wat bijdraagt aan veiligheid, etc. Zodra dit is afgerond moet VROM invulling gaan geven aan de verschillende parameters van een risicobenadering. Vervolgens beproeven, uitwerken, etc. VROM gaat er van uit dat (als het al lukt) het nog 5-10 jaar zal duren voordat de huidige voorschriften vervangen zullen zijn door risicogestuurde voorschriften. Het herijken van de voorschriften uit het Gebruiksbesluit moet niet vertraagd worden door de wens om aan te sluiten bij de risicobenadering.

6.10 Overige punten

Tijdens de telefonische enquête zijn meer aandachtspunten benoemd dan de werkgroep heeft behandeld. Bijlage 2 geeft de totale lijst met de overige punten die niet zijn besproken.

Diverse partijen die vertegenwoordigd waren in de werkgroep hebben bij de secretaris aangegeven graag betrokken te willen blijven bij vervolgotrajecten over dit onderwerp. Ze zijn bereid om in werkgroepen deel te nemen en hun inbreng te leveren bij het verder verbeteren van regelgeving.

Hoofdstuk 7 Conclusie en aanbevelingen

7.1 Conclusie

Medio 2010 zal een nieuwe, geïntegreerde AMvB in werking treden met daarin de voorschriften voor gebouw, gebruik en installaties. Onderdeel van de nieuwe AMvB is tevens de voorschriften voor brandveilig gebruik, fase 2. Hierbij zal een aantal vraagstukken dat bij de introductie van het Gebruiksbesluit is blijven liggen alsnog worden opgepakt. Een belangrijk onderdeel hierbij zijn de voorschriften brandmeld- en ontruimingsalarminstallaties, waar nog een aantal punten openstaan en nader moeten worden uitgewerkt.

De voorzitter van LNB/NVBR heeft een brief gestuurd aan de voorzitter van de werkgroep waarin zij ondermeer het volgende stelt:

De NVBR vindt drie bijeenkomsten die in de zomerperiode van 2009 georganiseerd worden om tot wijzigingen in het Gebruiksbesluit te komen, niet het geschikte medium om strategische keuzes voor te bereiden. De NVBR adviseert VROM daarom om voorlopig vast te houden aan de eisen voor doormelding zoals deze in het huidige Gebruiksbesluit (staatsblad 2008-327) vermeld staan.

Ter vergadering is hier aan toegevoegd dat alle standpunten die de afvaardigingen van het LNB hebben gevormd in de vergaderingen niet worden gesteund door het LNB. Het LNB neemt afstand van eerdere vormen van consensus. Als gevolg hiervan is het eindresultaat van de werkgroep wellicht minder dan haalbaar geacht.

De input van de verschillende deelnemers dient dus gezien te worden als een reactie op persoonlijke titel. Voor de leesbaarheid worden de deelnemers en de standpunten van de deelnemers wel aangeduid middels de organisatie die hen heeft afgevaardigd.

Aan iedere deelnemer van de werkgroep is een concept-versie van de eindrapportage toegezonden. Elk werkgroeplid heeft vervolgens twee weken de tijd gekregen om schriftelijk te reageren op het concept. Het commentaar op de concept versie is opgenomen in bijlage 6. Daarin worden ook op persoonlijke titel suggesties aan VROM/WWI gedaan voor nader onderzoek en verbetering van teksten.

VROM/WWI zal het rapport aanbieden aan de klankbordgroep. De klankbordgroep zal vervolgens praten over draagvlak en een reactie geven op het rapport (het product van de werkgroep).

7.2 Aanbevelingen

De werkgroepleden zijn het eens over de volgende aanbevelingen aan VROM/WWI:

- Brochures maken over gelijkwaardige oplossingen
- Nader definiëren van het begrip 'zusterpost'
- Vebon adviseert VROM bijlage D uit NEN 2575 op te nemen in het Gebruiksbesluit. Deze bijlage bepaalt in welke gevallen een ontrui-

mingsalarminstallatie nodig is en welke mate van omvang. Omdat dit bij de brandmeldinstallatie ook in het Gebruiksbesluit vastligt, stelt de werkgroep voor om dit bij de ontruimingsalarminstallatie ook te doen. NEN 2575 wordt momenteel herzien. Er moet aandacht zijn voor de afstemming. Wanneer bijlage D in het Gebruiksbesluit wordt verwerkt, kan dit deel in de definitieve NEN 2575 worden geschrapt.

Zwolle, 2 oktober 2009
Adviesburo Nieman B.V.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'S. Eggink', with a long horizontal flourish extending to the right.

mw. ing. S. Eggink - Eilander

Bijlage 1 Verslagen bijeenkomsten

Verslag bijeenkomst 01 werkgroep 'brandmeldinstallaties'

Datum bijeenkomst 01:

30 juni 2009

Aanwezig:

Hans in 't Hout	Ministerie VROM
Bob van Os	Ministerie VROM
Hajé van Egmond (voorzitter)	Ministerie VROM
Ron Lemmens	namens Koninklijke Horeca NL
Max van Holst Pellekaan	namens Koninklijke Horeca NL
Pieter Walraven	Raad Nederlandse Detailhandel
Hans Nederhoff	namens Landelijk Netwerk Brandpreventie (LNB) cluster gebruik
Ron Galesloot	Brandweer Amsterdam
Arjan Kuiper	namens Recron
Sjaak Taal	namens VEBON
Epko Horstman	Uneto-vni
Jan Brekelmans	namens LNB cluster installaties
Susan Eggink-Eilander (secretaris)	

Verslag aan:

Alle aanwezigen en overige leden van de werkgroep en klankbordgroep (zie e-mailadreslijst)

1. Opening en welkom - Hajé van Egmond

Hajé opent de vergadering en heet alle aanwezigen welkom. Na een korte voorstelronde van alle deelnemers vertelt Hajé nogmaals het doel van de werkgroep.

De werkgroep moet met gezamenlijk gedragen oplossingen komen. Binnen korte tijd (2 maanden) moet de werkgroep zoveel mogelijk concrete verbetervoorstellen ten aanzien van de voorschriften voor brandmeldinstallaties genereren. Daarbij zal de werkgroep zoveel mogelijk overige aandachtspunten moeten benoemen. Mogelijk komen deze in aanmerking voor een vervolgtraject.

2. Toelichting op de werkzaamheden van de werkgroep – Hans in't Hout

Hans geeft de volgende toelichting op de verwachte werkzaamheden van de werkgroep. Er wordt op dit moment gewerkt aan 'de nieuwe AMvB'. De verwachte inwerkingtreding is 1 juli 2010. Om dit streven te kunnen halen, moet de werktekst in september 2009 gereed zijn.

De werkgroep levert een rapport op waarin vastgelegd wordt over welke onderwerpen overeenstemming is, en dus aangepast moeten worden. Ook worden in het rapport onderwerpen aangegeven die voor nader onderzoek in aanmerking kunnen komen. Voor onderwerpen waarover binnen de werkgroep geen overeenstemming is bereikt binnen de werkgroep, zal ofwel het ministerie van VROM knopen doorhakken, ofwel er wordt nader onderzoek gedaan. In het rapport zullen de verschillende zienswijzen van de betrokken partijen vastgelegd moeten worden.

Hans vertelt dat de politiek ervoor gekozen heeft om een werkgroep in het leven te roepen na de inwerkingtreding van het Gebruiksbesluit fase 1 (en niet ervoor) om een snelle inwerkingtreding te kunnen bevorderen. Het 80% resultaat is nu geleverd. De laatste 20% wordt in de komende periode verder uitgediept.

Het concept rapport van de werkgroep zal door Hans worden getoetst aan de vraag: 'Voldoet het aan de verwachting van VROM voor de invulling van fase 2?'" De werkgroep is een inhoudelijke werkgroep, zodat het rapport vooral technische inhoud zal bevatten. Het rapport zal worden voorgelegd door VROM aan de klankbordgroep. Hierin is een breed aantal belangen vertegenwoordigd (o.m. MKB Nederland, VNO-NCW en de RND). Wanneer het weer terug komt bij VROM, zal het ambtelijk voorgelegd worden aan de minister en de Tweede Kamer.

3. Verslag van inventarisatieronde BMI's – Susan Eggink

Susan geeft een kort verslag van de eerste telefonische enquêtes. Veel mensen hebben vergelijkbare signalen afgegeven. Dit biedt een hoopvol uitgangspunt voor resultaten van de werkgroep en overeenstemming over diverse onderwerpen.

De werkgroep geeft in de vergadering geen aanvullingen op de memo van 25 juni 2009 met uitzondering van:

- Nagekomen e-mailbericht van Radjen Thakoer – Rijksgebouwendienst
- Nagekomen memo van Max van Holst Pellekaan – namens KHN
- Nog te verwachten memo van Recron
- Nog te verwachten memo van Uneto-vni over verschillen tussen oude en nieuwe NEN 2535

Susan geeft aan dat gedurende de komende 2 maanden nagekomen berichten en memo's allemaal ingestuurd mogen worden via s.eggink@nieman.nl In de rapportage zullen alle zienswijzen opgenomen worden. Of directe behandeling van nagekomen berichten nog meegenomen kunnen worden in de vergaderingen van de werkgroep zal door de werkgroep zelf bepaald moeten worden. In de vergadering van vandaag wordt in principe de onderwerpenlijst van de werkgroep vastgesteld. De komende vergaderingen gaan dan alleen nog maar over inhoudelijke zaken die moeten resulteren in concrete tekstvoorstellen.

Aanvullende opmerkingen:

Hans in 't Hout geeft de werkgroep mee dat ze ook kunnen denken in aanbevelingen tot het maken van extra toelichtingen, brochures, ICT tools.

Verder vraagt hij de werkgroep goed te kijken naar de volgorde van de onderwerpen. De eerste aanzet door Susan lijkt logisch, maar de werkgroep moet kritisch zijn over welke zaken prioriteit moeten krijgen.

4. Vaststellen lijst te behandelen onderwerpen

In overleg wordt besloten dat de volgende onderwerpen in de komende vergaderingen inhoudelijk besproken zullen worden:

1. Doel; waarom brandmelding, doormelding en ontruimingsalarmering? Is de veiligheid van personen de primaire eis?
2. Nut en noodzaak; wanneer brandmeldinstallatie en ontruimingsalarminstallatie? Wat zijn de ondergrenzen?
3. Nut en noodzaak van doormelding; wanneer is vroegere alarmering van de brandweer van belang?
4. Bij verplichte doormelding;
 - omvang en uitvoering (analoog, digitaal, bekabeld, radiosignaal)
 - naar RAC of PAC
 - met / zonder vertraging
 - onder welke voorwaarden is een vertraging toegestaan
 - analoog / digitaal – wat zijn de randvoorwaarden?
 - wat is de relatie met Europese normen?
5. Bij verplichte ontruimingsalarminstallatie; belang ‘gesproken woord’, wat is ‘aanroepbaar’?
6. Is certificering van een doorgemelde brandmeldinstallatie noodzakelijk? En waarom? Het is in de praktijk mogelijk gebleken af te wijken van de letterlijke norm en daarmee toch een gecertificeerde installatie te krijgen. Dit proces vraagt echter veel overredingskracht, energie en is afhankelijk van de medewerking van de brandweer. Daarmee ontstaan gemeentelijke verschillen. Is in dat licht gezien een gecertificeerde installatie echt noodzakelijk?
7. De voorschriften bieden geen ruimte voor praktische oplossingen voor bestaande installaties. Dit leidt in de praktijk tot onevenredig hoge kosten.
8. Redactionele aanpassingsvoorstellen:
 - Voorschriften over doodlopende einden herzien
 - Verwijzing naar nieuwe versie van NEN 2535
 - Omzetting van MBV naar GB voor bijeenkomstfunctie > 1000 m² is onjuist.
 - Bepaling van installaties in grote parkeergarages is een kwestie van gelijkwaardigheid. Dat hoort niet in het Gebruiksbesluit.
 - Verwijzing naar nieuwe versie van NEN 2535
 - Verwijzing naar nieuwe regeling brandmeldinstallaties
 - Verwijzing naar nieuwe regeling ontruimingsalarminstallaties alleen voor type A installaties. Daarbij uitbreiding van de regeling brandmeldinstallaties voor type B en stil alarm oai. Daarmee beperking van certificeringsregelingen en vermindering lastendruk.
9. Hoe om te gaan met meerdere functie binnen een gebouw?
10. Hoe om te gaan met meerdere bewakingsniveau's in een gebouw? Bewakingsomvang per brandcompartiment of per gebruiksfunctie
11. Hoe kunnen we organiseren dat de brandweer bij verplichte doormelding niet slechts een installatie van één leverancier voor kan schrijven en dat het

'abonnementsgeld' bij verplichte doormelding slechts de werkelijke kosten van de brandweer dekt?

12. Bijlage D uit NEN 2575 opnemen in Gebruiksbesluit
13. Het is verstandig te zijner tijd ook de noodzaak en uitvoering van de BMI in kamerverhuurbedrijven tegen het licht te houden. Er ontstaan nu vreemde situaties doordat er installaties op basis van NEN 2555 en NEN 2535 door elkaar kunnen worden gebruikt.

Ad 1

Het doel van een bmi met doormelding in algemene bewoordingen is het voorkomen van slachtoffers en het mogelijk maken van een redding door de brandweer. Behoud van het pand zelf is een verantwoordelijkheid van de eigenaar.

Actie:

Susan zal de doelen van een bmi uit NEN 2535 en een oai uit NEN 2575 en het Gebruiksbesluit naast elkaar leggen en voorleggen aan de werkgroep ter behandeling voor de volgende vergadering.

Het nut en het doel van een bmi met doormelding en een oai moet voldoende helder geformuleerd worden. Dit is vooral noodzakelijk om ook de mogelijkheden te hebben om een gelijkwaardige oplossing te kunnen beoordelen. Vanwege onduidelijkheid over het doel worden de voorschriften verschillend geïnterpreteerd.

Hans Nederhoff stelt voor om (net als bij het Bouwbesluit) aan te sluiten bij de standaard brandkromme en de standaard ontvluchtings- en evacuatie-tijden en geen argumenten te ontleen aan risico-analyses. Hiermee is de werkgroep het eens. Daarmee kunnen zuivere discussies gevoerd worden.

Ad 3

Er is grote behoefte om het doel van doormelding te bespreken. Binnen de detailhandel ervaren eigenaren dat een doormelding onnodig vereist wordt door de brandweer. Jan Brekelmans legt uit dat hierbij veelal sprake is van gelijkwaardige oplossingen. De ondernemer kiest dan zelf voor een maatregelenpakket waar een bmi met doormelding onderdeel is van een pakket om een groot brandcompartiment (> 1.000 m²) te kunnen bouwen. Deze situaties vallen buiten de scope van de werkgroep.

Hans Nederhoff geeft aan dat een doormelding vooral nodig is bij situaties waarbij de brandweer nodig kan zijn voor een ontruiming. Daarbij kun je denken aan hoge, diepe gebouwen, gebouwen waarin mensen slapen en gebouwen waarin mensen zorg nodig hebben. Hans in 't Hout vult aan dat in de komende vergaderingen van de werkgroep vooral aandacht besteed zal moeten worden aan het nut, het doel van een bmi met doormelding en zal de filosofie achter de eis goed beschreven moeten worden. Vervolgens moet dit vertaald worden naar tabel 1 waarin voor specifieke gevallen duidelijk wordt of een bmi met doormelding nodig is. Voor hotels, groepsaccomodaties, kerken en gevangenissen zal hier specifiek naar gekeken moeten worden zo vinden de vertegenwoordigers van deze gebruiksfuncties.

Indien mogelijk zal er een differentiatie moeten plaatsvinden tussen benodigde voorzieningen voor bestaande en nieuwe gebouwen. Hierbij kan gedacht worden

aan de filosofie die ook voor kamerverhuurbedrijven is gehanteerd: indien wdbbo van x minuten aanwezig is, dan zijn voorzieningen y niet noodzakelijk.

Hans in 't Hout geeft daarbij de suggestie ook te kijken naar de 'veel gestelde vragen' op de VROM-site. Waar mogelijk zullen deze situaties verduidelijkt kunnen worden in de toelichting.

Actie:

Susan maakt een overzicht van de 'veel gestelde vragen' op de VROM-site met de antwoorden die een relatie hebben met het onderwerp van de werkgroep.

Hans in 't Hout vraagt de werkgroep ook te letten op definities. Zijn dit altijd de meest gelukkige? Denk aan de link tussen het gebouw en het gebruik. Is een één-gezinshuis waar kinderen worden opgevangen (gastouder) een kinderdagverblijf? En gelden hiervoor dezelfde eisen als voor een kinderdagverblijf? Parallel hieraan worden ook bij logiesfuncties en logiesgebouwen soms 'administratieve trucs' uitgehaald met definities om te ontkomen aan bepaalde voorzieningen. Door het doel achter de voorschriften uit te leggen, wordt misbruik tegen gegaan en worden voorzieningen vereist in situaties waar dit ook echt nodig is.

Ad 4

Als een doormelding noodzakelijk is, dan moet deze doormelden naar de RAC, zo stelt de brandweer. Daarover is men het eens. Maar, wanneer is doormelding nodig? De starheid van inspectie-instellingen en regionale brandweerkorpsen waar het gaat om de doormeldmodem en de certificeerbaarheid wordt als zeer onprettig ervaren.

Jan Brekelmans heeft een beleidsstuk geschreven voor de regio Haaglanden over doormelding. Deze zal voor de volgende vergadering aan de vergaderstukken worden toegevoegd.

Actie:

Susan voegt informatie Jan Brekelmans toe aan vergaderstukken, zodat iedereen hiervan kennis kan nemen.

Ad 5

Een deel uit de toelichting bij de MBV is niet overgenomen in de toelichting bij het Gebruiksbesluit. Dit roept nu verwarring en onduidelijkheid op. Er zal gekeken moeten worden in hoeverre deze toelichtingen opgenomen kunnen worden in de toelichting bij het Gebruiksbesluit (**actie** Susan).

Uit onderzoek is gebleken dat mensen het best reageren op gesproken woord ontruiming. De werkgroep zal zich niet bezighouden met de vraag wanneer een type A of B nodig is.

Wel zal de werkgroep moeten bespreken of bijlage D van NEN 2575 overgenomen kan worden in het Gebruiksbesluit.

Ad 7

De eis tot certificatie moet zeker terugkomen bij de volgende vergaderingen. De kwaliteit van de installatie moet geborgd zijn. Daarover is de werkgroep het eens. Maar het beeld of certificering daarvoor het middel is, verschilt.

Ad 8

Hans Nederhoff en Jan Brekelmans voorzien Susan van input voor het verbeteren van de tekst over doodlopende einden (**actie** Hans en Jan).

Ad 9 en 10

Een deel uit de toelichting bij de MBV is niet overgenomen in de toelichting bij het Gebruiksbesluit. Dit roept nu verwarring en onduidelijkheid op. Er zal gekeken moeten worden in hoeverre deze toelichtingen opgenomen kunnen worden in de toelichting bij het Gebruiksbesluit (**actie** Susan).

5. Maken nadere werkafspraken

Volgende bijeenkomsten

Woensdag 22 juli 2009 – 9:00 uur

Woensdag 19 augustus 2009 – 09:00 uur

6. W.v.t.t.k en rondvraag

Er zijn geen vragen of opmerkingen

7. Sluiting (11.00 uur)

Hajé sluit de vergadering en dankt alle aanwezigen voor hun inbreng.

8. Actielijst

1. Inhoudelijke input (visies, denkwijzes) op de onder punt 4 genoemde onderwerpen	Allen
2. Memo Recron	Arjan Kuiper
3. Memo Uneto-vni	Epko Horstman
4. Vergelijken doelen oai NEN 2575 en bmi NEN 2535 met doelen uit GB	Susan
5. Overzicht veel gestelde vragen VROM-site die onderwerp raken	Susan
6. Memo Jan Brekelmans toevoegen aan vergaderstukken voor volgende vergadering	Susan
7. Toelichtingen MBV overhevelen naar GB op diverse onderdelen?	Susan
8. Susan voorzien van input – tekstvoorstel voor aanpassing doodlopende einden	Hans N. en Jan B.
9. Verslag maken van vergadering	Susan
10. Agenda volgende vergadering en mogelijk tekstvoorstellen maken in week 27	Susan
11. Reactie geven op tekstvoorstellen in week 28	Allen

Zwolle, 30 juni 2009

Verslag bijeenkomst 02 werkgroep 'brandmeldinstallaties'

Datum bijeenkomst 02:

22 juli 2009 (verslag versie 2 met daarin verwerkt de opmerkingen Michael Bertels)

Aanwezig:

Bob van Os	Ministerie VROM
Patricia Palmen (vervangend voorzitter)	Ministerie VROM
Hans Nederhoff	namens LNB cluster gebruik
Michael Bertels	namens LNB cluster installaties
Arjan Kuiper	namens Recron
Sjaak Taal	namens VEBON
Martien Aartman	namens VEBON
Epko Horstman	namens Uneto-vni
Klaas Jan van Houten	namens KHN
Eddie Alders	FME
Peter Janssen	VNO-NCW
Frans de Wit	namens gemeente Amsterdam
Radjen Thakoer	Rijksgebouwendienst
Susan Eggink-Eilander (secretaris)	

Verslag aan:

Alle aanwezigen en overige leden van de werkgroep en klankbordgroep (zie e-mailadreslijst)

1. Opening en welkom – Patricia Palmen

Patricia opent de vergadering en heet alle aanwezigen welkom. Omdat een aantal werkgroepleden worden vervangen door collega's, is er eerst een korte voorstelronde van de deelnemers.

2. Verslag van de vergadering van 30 juni 2009

Tekstueel:

Hans Nederhoff voegt op bladzijde 4 toe dat Hans in 't Hout gezegd heeft dat naar verwachting over ongeveer 5 jaar de risicobenadering een plaats zou kunnen krijgen in de bouwregelgeving.

Inhoudelijk:

- Michael Bertels stelt dat bepaalde onderwerpen alleen in het licht van een risicobenadering opgepakt kunnen worden. Peter Janssen en Frans de Wit zijn het eens met deze stelling. Michael Bertels stelt voor om gedurende de vergadering specifiek aan te geven op welke onderdelen een risicobenadering noodzakelijk is en deze onderwerpen van de agenda te schrappen. Eddy Alders adviseert de werkgroep om toch al zoveel mogelijk de risicobenadering mee te nemen in deze herijkingsslag.

- Peter Janssen vindt de volgende tekst uit het verslag te absoluut: 'Als een doormelding noodzakelijk is, dan moet deze doormelding naar de RAC, zo stelt de brandweer. Daarover is men het eens.' Hans Nederhoff beaamt dat het wel zo in de vergadering besproken is, en dat het verslag een weergave is van de werkelijkheid. Peter Janssen geeft aan hij in de komende vergadering aandacht wil hebben voor de mogelijkheid om door te melden naar een PAC.

Met in achtneming van de aangegeven opmerkingen wordt het verslag goedgekeurd.

3. Inhoudelijke behandeling werkdocument

Het werkdocument van 17 juli 2009 wordt per onderwerp besproken. De volgende opmerkingen worden gemaakt:

Eddie Alders en Martien Aartman	missen in de toelichting bij artikel 2.1.1 het vluchtaspect en de aansturing van andere brandbeveiligingsinstallaties. Vebon heeft een verbeteringsvoorstel gedaan voor de tekst. Susan zal dit meenemen in de nieuwe versie van het werkdocument.
Hans Nederhoff	stelt voor om in de tekst een link te maken naar andere wetgeving voor wat betreft milieubescherming. Dit is geen primair doel van het Gebruiksbesluit. Om de lezer te helpen, is een verwijzing naar andere wetgeving wellicht verhelderend. Susan zal dit meenemen in de nieuwe versie van het werkdocument.
Hans Nederhoff	ziet de succesvolle inzet van de brandweer ook als doel van de brandmeldinstallatie. Bob vraagt hierop door en plaatst een kanttekening: doordat er een brandmeldinstallatie met doormelding aanwezig is, kan de brandweer mogelijk eerder ingrijpen in het brandverloop. Echter, de bescherming van brandweermensen is vanuit het Gebruiksbesluit geen doel van brandmelding. Na overleg wordt duidelijk dat Hans Nederhoff bedoelt dat door een tijdig ingrijpen van de brandweer een situatie wordt bereikt dat mensen tijd en gelegenheid krijgen om zelf het gebouw veilig te verlaten. Voorbeeld: brand op de begane grond. Door tijdig ingrijpen, blijven de trappenhuizen bruikbaar voor een totaalevacuatie. Hiermee rijst opnieuw de vraag: Wanneer is ondersteuning door de brandweer nodig? Hierbij kan gedacht worden aan twee acties door de brandweer: <ol style="list-style-type: none"> 1. Assistentie verlenen bij evacuatie 2. Ingrijpen in de brand om ontruimingstijd te creëren voor zelfredzamen.
Sjaak Taal	is van mening dat de rol van subbrandcompartimentering nadrukkelijker meegenomen moet worden in de gesprekken. Het doel van subbrandcompartimentering volgens hem is de mogelijkheid in een niet-brandend subbrandcompartiment in afwachting te zijn van redding. Bob herstelt en geeft aan dat het doel van subbrandcompartimentering beperking van brand is, zodat de rest van het brandcompartiment ontruimd kan worden. De werkgroep beaamt dit.
Michael Bertels	stelt voor de tekst op blz. 4 van het werkdocument over de grenswaarden in bijlage I te herschrijven naar de originele tekst uit de toelichting. Het huidige voorstel is te beperkend en zet mensen niet aan tot denken over gelijkwaardigheid. Susan zal dit advies verwerken.
Sjaak Taal	vindt voorbeeld 1 ongelukkig gekozen. Hij stelt voor het voorbeeld te schrappen. Werkgroep deelt deze visie. Susan zal dit verwerken.
Sjaak Taal	geeft aan dat volgens hem de 'Visie op brandveiligheid' van het ministerie van VROM uitgaat dat de veiligheid onafhankelijk moet zijn van persoonlijke ondersteuning. De mate waarin veiligheid afhankelijk wordt gesteld van menselijk handelen moet dus ene maximale maat krijgen. Bob zal nagaan hoe dit in de visie op brandveiligheid is bedoeld.
Hans Nederhoff	stelt voor om het voorbeeld uit de toelichting bij de MBV over

	aanroepbaarheid in een atriumsituatie toe te voegen. Susan zal dit verwerken.
Eddie Alders	vraagt de werkgroep de ambitie uit te spreken om objectspecifieke brochures te schrijven. De suggestie wordt meegenomen.
Arjan Kuiper	maakt zich grote zorgen over de starheid van toetsende instanties. De tabel wordt als 'heilig' verklaard. Realiteitszin is dringend noodzakelijk.
Sjaak Taal	vindt de voorstellen uit het werkdocument veel te rigoureuus. De stappen zijn veel te groot voor slechts 3 bijeenkomsten. Hij stelt voor de tabel te laten niet te veranderen, maar te blijven bij het oude.
Peter Janssen	ziet het anders. Als je je voorstelt dat je de huidige tabel uit het Gebruiksbesluit nooit hebt gezien, vindt hij het nieuwe voorstel navolgbaar en logisch.
Hans Nederhoff	vindt het nieuwe voorstel voor de invulling van de tabel onacceptabel. Hij ziet noodzaak om bij hoge gebouwen een brandmeldinstallatie met doormelding te blijven eisen, zodat de brandweer tijdig kan ingrijpen in de brand en daarmee ruimte en tijd (gelegenheid) creëert voor een evacuatie.
Bob van Os	Stelt de vraag welke rol de brandweer heeft bij ontvluchting.
Hans Nederhoff	1. Assistentie verlenen bij evacuatie 2. Ingrijpen in de brand om ontruimingstijd te creëren voor zelfredzamen. Bob zal dit nader overleggen en bespreken binnen VROM.
Radjen Thakoer	stelt dat ondersteuning van de brandweer bij een evacuatie van cellengebouw niet noodzakelijk is, omdat de interne organisatie deze taak volledig invult. Volgens zijn achterban (RGD, DJI) is een brandmeldinstallatie met doormelding dus niet nodig bij cellengebouwen. Het LNB is het hiermee niet eens.
Michael Bertels	legt uit dat er momenteel geen brandweerstatistieken zijn en dat er dus geen redenen zijn om zo ingrijpende veranderingen door te voeren in regelgeving. Hij adviseert VROM eerst onderzoek te doen naar branden en slachtoffers en van daaruit op basis van statistieken en een risico benadering te besluiten of veranderingen acceptabel zijn.
Algemeen	De werkgroep blijft verdeeld. De nut en noodzaak van een brandmeldinstallatie en doormelding worden per werkgroep lid anders gezien. Nu de visies uit de eerste bijeenkomst zijn vertaald naar concrete tekstvoorstellen, ontstaat een duidelijker beeld waar de onderlinge verschillen zitten. De werkgroep vindt het bijlijpen van het nieuwe voorstel niet verstandig. De werkgroep heeft voorkeur voor het fijnlijpen van de huidige tabel.
Radjen Thakoer en Hans Nederhoff	zien mogelijkheden om het vertrouwen in de kwaliteit van brandmeldinstallaties te vergroten door ook voor niet doorgemelde brandmeldinstallaties een certificaat te eisen.
Michael Bertels	wil het onderwerp 'vertraging in doormelding van de brandmeldinstallatie' van de agenda verwijderen, omdat dit onderwerp alleen in het licht van de risicobenadering opgepakt kan worden. Hij wil het liefst dat het Gebruiksbesluit geen vermelding maakt van vertraging in de doormelding. Hij wil een 'onzorgvuldig voorschot op de risicobenadering' vermijden.
Radjen Thakoer	en enkele andere werkgroep leden zijn het hier niet mee eens. In de toelichting moet de mogelijkheid aangestipt worden, maar er moet niet uitgelegd worden HOE het ingevuld kan worden. Er moet een aparte brochure worden gemaakt over het HOE van de invulling van de vertraging (cf. het voorstel van regio Haaglanden, Jan Brekelmans).
Hans Nederhoff	Verwijzing naar NTA 8112 veranderen in NEN 8112. Bob zal nader onderzoeken of dit wellicht beter past in de AMvB – BHV.
Michael Bertels en Martien Aartman	vragen in de toelichting bij artikel 2.3.7 informatie op te nemen over de interne organisatie. Zij zullen de secretaris concrete input geven.
Michael Bertels	geeft aan drie vergaderingen te kort zijn om de vraag te beantwoorden: 'Wanneer is ondersteuning van de brandweer nodig'. Hij stelt voor om vanuit het antwoord op deze vraag functionele eisen te stellen.

Algemeen	Er is een roep om brochures over: <ul style="list-style-type: none"> • Gelijkwaardigheid • Risicobenadering • Specifieke objecten
Bob van Os	deelt een schema uit en vraagt de werkgroep om reactie op de vorm. De vorm spreekt aan. Echter, de werkgroep is verdeeld over het schema in relatie tot de tabel. Voorkomen moet worden dat de eisen conflicteren. Tabel EN schema. Tabel OF schema. Daarover zijn de meningen verdeeld.
Michael Bertels	is een voorstander van functionele eisen voor juristen en een schema voor leken.
Bob van Os	zal nagaan bij de wetgevingsjuristen of een schema werkbaar is binnen regelgeving.
KHN	heeft een voorstel gedaan voor nieuwe eisen voor de logiesfunctie. Recron is het hier niet mee eens. De werkgroep stelt voor dat KHN en Recron samen met Bart Berkhout tot een nieuw voorstel komen.
Sjaak Taal	vindt het nieuwe voorstel van KHN niet betrouwbaar. Hij gelooft niet in de kwaliteit van 24-uurs bemanning. Michael Bertels heeft dezelfde zorg.
KHN en Recron	komen samen met een nieuw voorstel waarin aandacht is voor de geuite zorg.
Hans Nederhoff	vraagt in navolging van de onduidelijke kwaliteit van 24-uurs bemanning in een hotel naar de kwaliteit van een zusterpost. Die is niet gedefinieerd.
Jan Brekelmans	heeft een voorstel gedaan voor verbetering van de eisen voor een overige gebruiksfunctie voor het stallen van motorvoertuigen. Dit voorstel wordt zonder opmerkingen aangenomen.
Hans Nederhoff	vraagt om een extra bijeenkomst, omdat hij het idee heeft dat het onderwerp te veelomvattend is om in drie bijeenkomsten te behandelen. Susan zal dit bespreken met Hans in 't Hout.

Het voorstel voor de functionele eis 2.1.0 wordt vluchtig besproken. De eis moet inhoudelijk volledig worden herzien, maar het idee van een functionele eis vindt de werkgroep goed.

Het LNB en de gemeente Amsterdam doen op basis van ervaring het voorstel om in de tabel van bijlage I van het Gebruiksbesluit in ieder geval de volgende vermindering van regeldruk op te nemen:

- Kantoorfunctie > 20 meter – zonder doormelding
- Kantoorfunctie > 50 meter – zonder doormelding

De werkgroep is het hiermee eens.

Eddie Alders doet het voorstel om in analogie met bovenstaande wijziging ook de doormelding voor een 'andere industriefunctie' > 20 meter te laten vervallen. Hiervoor is nog geen totaal draagvlak. LNB wil nog overleggen met de achterban.

Gezien de uitgebreide bespreking van elkaars visie. Zijn agendapunt 6 tot en met 14 niet aan de orde geweest. Susan vraagt de leden van de werkgroep per e-mail te reageren op de tekstvoorstellen en vooral input te geven op de punten:

- Certificering (Epkö Horstman en Hans Nederhoff zeggen toe input te leveren).
- Praktische oplossingen voor bestaande installaties (Radjen Thakoer zegt toe input te leveren).
- Voorschriften voor kamerverhuurbedrijven (toezegging Jan Brekelmans blijft staan).

De werkgroepleden vragen om de visiedocumenten van elkaar. Susan zal deze verstrekken bij het verslag van de vergadering.

De voorzitter stelt voor de volgende punten in ieder geval op de agenda voor de laatste vergadering te zetten:

1. Discussie over PAC/RAC, doormelding en tabel
2. Voorstel KHN en Recron over brandmeldinstallatie in logiesfuncties
3. Hoe om te gaan met certificering? Nu in beeld brengen of in een ander traject?
4. Brandmeldinstallatie in kamerverhuurbedrijven
5. Bestaande brandmeldinstallaties

4. W.v.t.t.k en rondvraag

De volgende vragen worden gesteld (+ enkele opmerkingen):

Arjan Kuiper	<ol style="list-style-type: none"> 1. Is de discussie over RAC en PAC al afgerond? 2. Hoe sluit de zorgplicht van de ondernemer aan bij de risicobenadering?
Epko Horstman	Komt de werkgroep ook met een advies over lastenverlichting?
Eddie Alders	<ol style="list-style-type: none"> 1. Grenswaarden moet verhoogd worden. De drempel ligt nu veel te laag. Dit leidt tot onnodige kosten. 2. Stel; er komen 2 dezelfde gebruiksfuncties voor in een gebouw. Per stuk blijven ze onder de grenswaarde die een installatie noodzakelijk maakt. Hij vindt het optellen van de gebruiksoppervlakken dan niet noodzakelijk. Visie is verwoord in een mail. Moet door secretaris meegenomen worden.
Peter Janssen	<ol style="list-style-type: none"> 1. Grenswaarden moeten verhoogd worden. 2. Bijlage D van NEN 2575 meesturen bij vergaderstukken volgende keer.
Sjaak Taal	Houd veiligheid in ogenschouw. De trend van de aanpassingen lijkt vooral gericht te zijn op kostenbesparing, maar de veiligheid mag niet in het geding komen.
Michael Bertels	Wanneer komt de risico benadering in de regelgeving?
Maartien Aartsen	Wordt NEN 2535:2009 aangestuurd?

5. Sluiting (11.45 uur)

Patricia sluit de vergadering en dankt alle aanwezigen voor hun inbreng.

6. Actielijst

1. Voorstellen verbeteringen tekst overnemen.	Susan
2. Overleggen of schema binnen kader wetgeving past	Bob
3. In 'visie op brandveiligheid' nakijken in welke mate de veiligheid afhankelijk mag zijn van personen	Bob
4. Verslag maken	Susan
5. Input leveren voor (deel)onderwerpen	Allen

Zwolle, 14 augustus 2009

Verslag bijeenkomst 03 werkgroep 'brandmeldinstallaties'

Datum bijeenkomst 03:

19 augustus 2009

Aanwezig:

Hajé van Egmond (voorzitter)	Ministerie VROM
Fred Hart	namens LNB cluster gebruik
Jan Brekelmans	namens LNB cluster installaties
Arjan Kuiper	namens Recron
Martien Aartman	namens VEBON
Epko Horstman	namens Uneto-vni
Max van Holst Pellekaan	namens KHN
Peter Janssen	VNO-NCW
Ron Galesloot	namens gemeente Amsterdam
Radjen Thakoer	Rijksgebouwendienst
Ria Hoogedoorn	MO-groep
Pieter Walraven	RND
Susan Eggink-Eilander (secretaris)	

Verslag aan:

Alle aanwezigen en overige leden van de werkgroep en klankbordgroep (zie e-mailadreslijst)

1. Opening en welkom

Hajé opent de vergadering en heet alle aanwezigen welkom. Omdat een aantal werkgroepleden worden vervangen door collega's, is er eerst een korte voorstelronde van de deelnemers.

2. Verslag van de vergadering 22 juli 2009

Tekstueel:

Radjen Thakoer geeft aan dat zijn woorden te hard en ongenueanceerd zijn opgeschreven in het verslag. Hij maakt de volgende nuance:

- Als de brandweer geen ondersteunende rol biedt bij een ontruiming van een cellengebouw is een doormelding niet noodzakelijk. Maar, omdat de brandweer vaak wel ondersteuning biedt, moet dit per geval bekeken worden.
- Het is **niet** de bedoeling om voor alle niet-doorgemelde brandmeldinstallaties ook een certificeringplicht door te voeren.

Peter Janssen benoemt nogmaals dat hij **wel** voorkeur had voor het tabelvoorstel die bij de vergaderstukken van bijeenkomst 2 door de secretaris aan de werkgroep is verstrekt. Met de tekst dat 'de werkgroep voorkeur heeft voor het fjinslijpen van de huidige tabel' moet Peter Janssen dus uitgesloten worden.

Martien Aartman kan zich niet herinneren dat hij samen met Michael Bertels een tekstvoorstel zou maken. Michael heeft dit actiepunt opgepakt, dus er is geen verdere actie nodig.

Inhoudelijk: Hajé heeft de actiepunten van Bob opgepakt en vertelt het volgende:

- Het schema dat door Bob was voorgesteld past niet rechtstreeks binnen de regelgeving. Het zou wel passen in de vorm van uitgeschreven teksten, omdat platte tekst niet multi-interpretabel is.
- In de werkdocumenten is inmiddels verwerkt in welke mate de veiligheid afhankelijk mag zijn van personen volgens de 'visie op brandveiligheid'. De voorzieningen (gebouw, gebruik/installaties, organisatie) worden in onderlinge samenhang beschouwd, maar elke discipline moet ten minste 'een 6' scoren. Een tekort binnen het bouwkundige deel, mag niet gecompenseerd worden met een organisatorische oplossing.

Met in achtneming van de aangegeven opmerkingen wordt het verslag goedgekeurd.

3. Inhoudelijke behandeling werkdocument

De voorzitter van LNB/NVBR heeft een brief gestuurd aan de voorzitter van de werkgroep waarin zij ondermeer het volgende stelt:

1. De NVBR vindt drie bijeenkomsten die in de zomerperiode van 2009 georganiseerd worden om tot wijzigingen in het Gebruiksbesluit te komen, niet het geschikte medium om strategische keuzes voor te bereiden.
2. De NVBR adviseert VROM daarom om voorlopig vast te houden aan de eisen voor doormelding zoals deze in het huidige Gebruiksbesluit (staatsblad 2008-327) vermeld staan.

Fred Hart vult deze brief namens het LNB aan door te vertellen dat alle standpunten die de afvaardigingen van het LNB hebben gevormd in de vergaderingen niet worden gesteund door het LNB. Het LNB neemt afstand van eerdere vormen van consensus.

Door deze input voor de vergadering besluit de werkgroep als volgt verder te gaan; Er is geen mogelijkheid meer voor het vinden van consensus. De secretaris wordt gevraagd het rapport van de werkgroep te gaan maken. In dit rapport wordt het volgende vastgelegd:

- Tekstvoorstellen voor de toelichting en artikelen waarover overeenstemming is (waartoe dient een brandmeldinstallatie en doormelding + functionele eis)
- Uiteenzetting van standpunten over diverse onderwerpen (zie onderwerpenlijst)
- Uiteenzetting van voorstellen voor aanpassing van tabel in bijlage I

De werkgroep zal dit rapport in concept-vorm toegestuurd krijgen op 16 september 2009. Elk werkgroeplid krijgt dan de gelegenheid om schriftelijk te reageren tot 25 september 2009. Een reactie moet als volgt worden vormgegeven: indien het werkgroeplid het niet eens is met een tekstvoorstel of standpunt, neemt hij met motivatie afstand van het geschrevene in de betreffende paragraaf van het rapport. Het werkgroeplid zal naar de secretaris dus reageren in de vorm van een

lijstje met paragraafnummers (of delen van paragrafen) waarmee hij niet akkoord is, inclusief motivatie.

Deze reacties worden aan de definitieve versie van het rapport toegevoegd. Dit definitieve rapport wordt gemaakt van 28 tot 30 september, zodat het definitief kan worden aangeboden aan het ministerie van VROM op 1 oktober 2009.

Vervolgens zal VROM het rapport aanbieden aan de klankbordgroep. De klankbordgroep zal vervolgens praten over draagvlak en een reactie geven op het rapport (het product van de werkgroep).

Het vervolg van de vergadering gaat niet meer over de tabel in bijlage I, maar over de tekstvoorstellen en andere onderwerpen. De volgende opmerkingen worden gemaakt:

1. VNO-NCW, KHN en Uneto-VNI hebben inhoudelijk input geleverd voor deze vergadering die helaas niet meer door de secretaris verwerkt kon worden (na afgelopen vrijdag aangeleverd). Dit wordt verwerkt in de nieuwe versie van de werkdocumenten, zodat alle werkgroepleden kennis kunnen nemen van de voorstellen.
2. De werkgroep adviseert VROM één erkende kwaliteitsverklaring voor de brandmeldinstallatie in het Gebruiksbesluit aan te wijzen.
3. De werkgroep adviseert VROM aandacht te hebben voor de mogelijkheden om de certificeringplicht voor brandmeldinstallaties te verhogen wanneer in de toekomst besloten zou worden om het aantal doorgemelde brandmeldinstallaties te verminderen. Nu is er een koppeling tussen doormelding en certificering: als een doormelding vereist is, dan moet de installatie gecertificeerd worden. Als het aantal verplichte doormeldingen afneemt, kan het verstandig zijn om voor meer installaties een certificaat te eisen, zodat de kwaliteit van de installatie geborgd is.
4. De werkgroep adviseert VROM aandacht te besteden aan certificeringregelingen in Europees verband.
5. De werkgroep vraagt VROM goed te kijken naar welke delen van de certificeringregeling moeten worden aangestuurd. Zijn alle delen relevant?
6. Max van Holst Pellekaan reageert op het tekstvoorstel van 2.3.6. en de toelichting. Hij vindt de strekking van het artikel goed (namelijk de noodzaak dat een interne hulpverlener niet alleen zichzelf maar ook de andere aanwezigen in het gebouw helpt) maar wil voorkomen dat onder de noemen 'organisatorische maatregelen' via een achterdeur de doormelding van de brandmeldinstallatie verplicht wordt gesteld voor veel gevallen. Hij vraagt hiervoor aandacht.
7. De werkgroep adviseert VROM om in het kader van de bijeenkomstfunctie voor de opvang van kinderen jonger dan 4 jaar te komen tot een ondergrens in de voorschriften. Waar de ondergrens moet liggen, is voor de werkgroep niet duidelijk. Hiernaar zal onderzoek gedaan moeten worden. Het idee om een ondergrens te stellen in de vorm van een getal (aantal kinderen) is een suggestie. Een andere suggestie is te kijken naar de werksoort. Binnen welke werksoort worden kinderen opgevangen (in huis, in bedrijf etc.). De werkgroep vraagt ook aandacht voor de ondergrens in relatie tot de plaats van de gebruiksfunctie in het gebouw. Voorbeeld: 7 kinderen op de begane grond is anders dan 7 kinderen op de 11^e verdieping.

8. De werkgroep adviseert VROM de term 'zusterpost' uit de toelichting nader te specificeren. Wat wordt er precies verwacht van een zusterpost of een andere locatie die een brandmelding binnen krijgt?
9. De tekstvoorstellen worden per blz. behandeld. In de nieuwe versie van het werkdocument worden de tekstuele opmerkingen van de werkgroepleden direct verwerkt.
10. Het onderwerp 'kwaliteit van de doormelding, analoog / digitaal' is opgelost doordat NEN 2535:2009 wordt aangestuurd.
11. Peter Janssen is het eens met de brochure die Jan Brekelmans heeft gemaakt over vertraging in doormelding. De werkgroep ziet dit als een onderdeel van het rapport en een advies aan VROM om dit verder uit te werken. Radjen Thakoer plaatst vanuit RGD één kanttekening: de brochure stelt dat vertraging in de brandmeldinstallatie voor cellengebouwen nooit is toegestaan. Radjen wil deze mogelijkheid open houden en sluit zich dus **niet** volledig aan bij de brochure.

4. W.v.t.t.k en rondvraag

De volgende vragen worden gesteld (+ enkele opmerkingen):

Martien Aartman adviseert VROM bijlage D uit NEN 2575 op te nemen in het Gebruiksbesluit. Deze bijlage bepaalt in welke gevallen een ontruimingsalarminstallatie nodig is en welke mate van omvang. Omdat dit bij de brandmeldinstallatie ook in het Gebruiksbesluit vastligt, stelt de werkgroep voor om dit bij de ontruimingsalarminstallatie ook te doen. NEN 2575 wordt momenteel herzien. Er moet aandacht zijn voor de afstemming. Wanneer bijlage D in het Gebruiksbesluit wordt verwerkt, kan dit deel in de definitieve NEN 2575 worden geschrapt. De volledige werkgroep sluit zich aan bij dit standpunt/advies.

Arjan Kuiper vertelt dat KHN en REcron het eens zijn over het nieuwe voorstel dat door Max van Holst Pellekaan is gedaan (wordt in de nieuwe versie van de werkdocumenten verwerkt).

Epko Horstman heeft voor diverse openstaande punten input geleverd. Dit is niet in de vergadering besproken, maar zal in het rapport worden opgenomen als advies vanuit Uneto-VNI aan VROM. Peter Janssen sluit zich aan bij de visie van Uneto-VNI.

5. Sluiting

Hajé sluit de vergadering en dankt alle aanwezigen voor hun inbreng.

6. Actielijst

1. Voorstellen verbeteringen tekst overnemen (gereed 20 augustus)	Susan
2. Verslag van de bespreking	Susan
3. Concept rapport maken (gereed 16 september)	Susan
4. Reageren op concept rapport (gereed 25 september)	Allen
5. Opleveren rapport werkgroep aan VROM (gereed 1 oktober)	Susan

Werkgroep Brandmeldinstallaties

Voorzitter: Hajé van Egmond
Secretaris: Susan Eggink-Eilander
s.eggink@nieman.nl

Zwolle, 19 augustus 2009

Bijlage 2 Lijst met alle opmerkingen uit enquête

Nog niet besproken onderwerpen die bij de start van de bijeenkomsten wel als prioriteit volgden uit de enquêtes:

1. Hoe kunnen we organiseren dat de brandweer bij verplichte doormelding niet slechts een installatie van één leverancier voor kan schrijven en dat het 'abonnementsgeld' bij verplichte doormelding slechts de werkelijke kosten van de brandweer dekt?
2. Bijlage D uit NEN 2575 opnemen in Gebruiksbesluit
3. Noodzaak en uitvoering van de brandmeldinstallatie in kamerverhuurbedrijven tegen het licht houden. Er ontstaan nu vreemde situaties doordat er installaties op basis van NEN 2555 en NEN 2535 door elkaar kunnen worden gebruikt.

Overige punten uit de enquêtes:

Peter Janssen – VNO-NCW

1. Is de aard van de ondergrenzen (oppervlakte, hoogte et.) logisch?
2. Voorstel: neem in de toelichting een verbeterde tabel op, waarin de eisen voor industrie, kantoren, kinderopvang e.d. (gegeven het doel) fors worden versimpeld, en een daarbij behorende tekst waarin (in nog globale termen) gegeven het doel situaties worden weergegeven waarin in positieve of negatieve zin van de tabel kan worden afgeweken (bijvoorbeeld: als iedereen het pand kan hebben verlaten voordat de brandweer ter plaatse kan zijn, kan doormelding niet worden verplicht). Met daarbij een verwijzing naar de (nog te genereren) adviezen van de onafhankelijke adviescommissie.
Op een min of meer organische manier introduceren we daarmee een (verbeterde) risicobenadering en voor de bulk van bedrijven en instellingen simpele regels.

Ronald Oldegarm (DGMR) – namens VSCD

1. Wat gebeurt er met de resultaten van het onderzoek naar het doel/nut en noodzaak? Hopelijk is deze analyse al uitgevoerd bij het overgaan van de Model Bouw Verordening naar het Gebruiksbesluit. Het is aan te bevelen om de werkgroep voorafgaand aan de bijeenkomst al te voorzien van deze achtergronden.

Eddie Alders - FME

1. Voorstel voor nieuwe vorm van inrichting tabel. Voorbeeld: in hoeveel richtingen kan er worden gevlucht? Als vanuit ieder willekeurig punt altijd in twee richtingen gevlucht kan worden, dan bestaat in beginsel geen noodzaak tot BMI/OAI. Als dat meer is dan X meter (tot het punt dat je in 2 richtingen kunt vluchten) en de kans bestaat dat daardoor insluiting ontstaat, is dat aanleiding tot een BMI/OAI (in welke vorm dan ook). Hoe hoog is het plafond en hoe groot is de kans op rookontwikkeling? Hoe is de zelfredzaamheid van de aanwezigen; zijn dat doorgaans dezelfde mensen of steeds wisselende. Hoe groot is de kans op een snelle verspreiding van brand en hoe ver is de loopafstand tot de grens van het brandcompartiment?

Deze benadering kan leiden tot een tabel met meer variabelen dan de huidige, althans een systeem/hokjes-schema waar eerst een heleboel situaties uit vallen (a priori niet nodig) en vervolgens een verfijning op volgt voor die situaties die er niet meteen uit vallen. Het voordeel is dan ook dat nog méér naar voren komt (dan nu) dat bouwkundige eisen en niet-bouwkundige eisen deels uitwisselbaar zijn: bv. door extra vluchtdeuren te maken, de hoeveelheid brandbaar materiaal (of materiaal dat veel rook geeft) te beperken, of door te compartimenteren.

Dat zal niet zo gemakkelijk zijn, maar de huidige systematiek is te simpel van opzet. De indeling in de huidige tabel (bv. 1.000 m² industrie) zonder enig onderscheid naar opslag van thinner in jerrycans of van rollen staal, bezetting B1 of B5, hoog plafond of niet, volgestouwd of met brede paden voor heftrucks enz., wordt als buitengewoon grofmazig ervaren. Preventisten werken alleen met grote tegenzin mee aan het zoeken naar een ge-

lijkwaardige oplossing, en zij zullen zéker nóóit uit zichzelf daarop wijzen, ook al gaat het om bedragen van € 50.000 voor een BMI/OAI of meer. Een aanpak als hierboven maakt ook een eind aan de discussie dat voor nieuwbouw ten onrechte dezelfde eisen gelden als voor bestaande bouw. Het maakt ook een einde aan discussies die wij meemaken dat je een bedrijfshal hebt met aan weerszijden een kantoor van 300 m² en dat is samen meer dan 500 m² dus

In dat kader wil ik ook wel weer de discussie aangaan over de vraag of op de b.g., ramen kunnen dienen als vluchtweg.

Op 1e, 2e enz verdieping, en zeker ook voor een kelder kan de benadering dezelfde zijn (maar dan stringenter).

Hans Nederhoff – LNB cluster gebruik

1. Algemene zorg over de visie op brandveiligheid. In de brandbeveiligingsconcepten ligt de nut en noodzaak van een automatische doormelding vast. Hoe wordt de veiligheid integraal geborgd wanneer wordt afgeweken van deze brandbeveiligingsconcepten?

Ramona van den Bosch – MKB NL

1. De kinderopvang vindt de norm van oppervlakte groter dan 400m² à verplichte bmi te streng. De norm van 200m² dus hij is wel verruimd. Zij zeggen dat norm verruimd kan worden naar 800 m². Argumentatie:

Voor kinderdagverblijven is opgenomen dat automatische doormelding naar de brandweer noodzakelijk is. Het bedrijfsleven vindt deze eis overdreven en onnodig kosten verhogend werken voor gebruikers van de kinderopvang. Voor kinderdagverblijven is wettelijk vastgelegd hoeveel groepsleiding/volwassenen aanwezig moeten zijn in relatie met het aantal aanwezige kinderen en de leeftijd van de kinderen. Hoe jonger de leeftijd van het kind hoe minder kinderen per leidster geplaatst mogen worden. Dit betekent in de praktijk dat er altijd voldoende volwassenen aanwezig zijn om een tijdige ontruiming te realiseren. Het hebben van dergelijke brandmelders is ook niet in het bouwbesluit opgenomen.

Kinderopvang wordt jaarlijks gecontroleerd door GGD's op de leidster-kind-ratio en veiligheid. Kinderdagverblijven zijn wettelijk verplicht een uitgebreide risico inventarisatie uit te voeren om de veiligheid van kinderen te waarborgen. Ook de aanwezigheid hiervan wordt door GGD gecontroleerd. De Gemeente handhaaft op basis van de rapportage van de GGD. Het handhavingsbeleid wordt landelijk gecontroleerd.

Het risico van brand is niet groot en er zijn (verplicht) brandblusapparaten geplaatst. De Kinderopvang houdt regelmatig brandoefeningen. Onze leden geven aan dat zij het dagverblijf in 3 tot 5 minuten hebben ontruimd. De brandweer is niet binnen deze tijd ter plaatse. Het argument dat deze doormelding noodzakelijk is om op tijd aanwezig te zijn om ontruiming te realiseren is dus niet realistisch.

Michael Bertels – LNB cluster installaties

1. Is tabel 1 geschikt voor een risico-benadering? De bepaling van de noodzaak voor een installatie op slechts enkele grootheden (hoogte, oppervlakte, gebruiksfunctie) lijkt op een 'zwarte doos'.
2. Wanneer een gebouw aan het Bouwbesluit voldoet, is het kennelijk voldoende veilig. Waarom is er op grond van het GB dan toch nog een installatie nodig? Dit vraagt om afstemming.
3. Een gebouw dat voldoet aan het niveau bestaande bouw uit het Bouwbesluit heeft een ander restrisico dan een gebouw dat voldoet aan het niveau nieuwbouw uit het Bouwbesluit. Dit is een opvallend signaal.

4. Hoeveel minuten worden er gespaard met de aanwezigheid van een automatische doormelding? Volgens de brandbeveiligingsconcepten is dat 15 minuten. Is dat anno 2009 nog steeds zo?
5. Wat is de reductie van het restrisico als gevolg van een automatische doormelding?
6. Vinden wij het toelaatbaar dat een ondernemer het restrisico afwendt op de overheid? Voorbeeld: nieuwbouw hotel met een bmi + dm. Hierbij wordt de overheid kennelijk ingeschakeld om een restrisico af te vangen.
7. Er is onvoldoende grip op vals-positieve reacties van de bmi. Dit leidt tot nodeloze alarmeringen. Hoe krijgen we grip op vals-positieve reacties? En welke oplossing is het meest interessant om in te investeren (qua tijd en geld en effectiviteit)?

Toelichting:

Bouwbesluit levert een nieuw gebouw op dat brandveilig is. Als er sprake is van bedrijfsmatig nachtverblijf of zorg, dan slaapt de gebruiker in een subbrand-compartiment. Daarmee is de gebruiker beschermd tegen een brand die elders in het gebouw ontstaat. Bovendien vinden we dat de gastheer een zorgplicht heeft naar de gebruiker. De gastheer moet optreden indien er brand ontstaat in het subbrandcompartiment waar de gebruiker slaapt. De gastheer heeft een installatie nodig (volledige detectie) om te kunnen optreden.

“Volledige detectie” komt dus voort uit de zorgplicht van de gastheer. De huidige Bijlage I legt dit verband niet direct, maar indirect via de gebruiksfuncties.

Zelfde kan gezegd worden voor de functie van gedeeltelijke bewaking in verband met de tijdige ontruiming van een hoog gebouw.

Voorstel voor alternatief is om de omvang van de installatie niet te koppelen aan functie + grenswaarde maar net als in het bouwbesluit koppelen aan een functionele eis.

Willy van der Heijden – Brandweer Amsterdam

1. Wat is kamergewijze verhuur? Waar ligt het grensvlak met wonen? Binnen de vier grote gemeenten is veel onduidelijkheid over de definitiebepaling.

Martien Aartman – VEBON

1. Bijlage D uit NEN 2575 opnemen in Gebruiksbesluit

Jan Brekelmans – LNB cluster installaties

1. Het is verstandig te zijner tijd ook de noodzaak en uitvoering van de BMI in kamerverhuurbedrijven tegen het licht te houden. Er ontstaan nu vreemde situaties doordat er installaties op basis van NEN 2555 en NEN 2535 door elkaar kunnen worden gebruikt.

Jaap Broekhuizen

1. Sluit zich inhoudelijk aan bij de opmerkingen van Eddie Alders.
2. Een brandmeldinstallatie in kerkgebouwen is kostenverhogend en bureaucratische doordat:
 - Een doormelding te snel vereist wordt op basis van de huidige tabel
 - De mogelijkheden voor gelijkwaardigheid niet worden begrepen door de toetsende instanties
3. Er zou meer aandacht moeten zijn voor het karakter van kerkgebouwen met:
 - Monumentaal karakter
 - Hoge ruimten
 - Overzichtelijkheid
 - Veelal alleen begane grond
 - Zelfredzaamheid personen

- Alertheid van personen
 - Aanwezigheid van voorganger
4. Er is zorg over de certificering. De ervaringen met de certificeringbedrijven zijn wisselend. Over het algemeen een starre houding zonder begrip voor gelijkwaardigheid.

Susanne Ritsma – Gemeente Amsterdam

1. Overgangsrecht ontbreekt in Gebruiksbesluit. Dit leidt tot handhavingsproblemen.
2. Noodzaak voor bmi in bed & breakfast leidt tot onevenredig hoge kosten. Dit leidt tot handhavingsdilemma's.

Bijlage 3 Huidige tekst Gebruiksbesluit

Artikel 2.2.0

Er bestaat nog geen functionele eis 2.2.0

Toelichting artikel 2.2.0

Er bestaat nog geen toelichting bij de functionele eis 2.2.0

Artikel 1.3 lid 4

Op een gemeenschappelijke ruimte van een in een woongebouw gelegen woonfunctie voor kamergewijze verhuur en een nevenfunctie daarvan zijn de artikelen 2.2.1, vierde lid, 2.3.7 en 2.8.1 en paragraaf 2.11 niet van toepassing.

Artikel 1.3 lid 5

Op een niet-gemeenschappelijke ruimte van een woonfunctie voor kamergewijze verhuur en een nevenfunctie daarvan zijn de artikelen 2.1.3, 2.1.4, 2.2.1, vierde lid, 2.3.1, 2.3.2, 2.3.5, eerste lid, 2.3.7, 2.3.10, 2.3.11, 2.4.2, eerste lid en 2.8.1 en paragraaf 2.11 niet van toepassing.

Artikel 1.3 lid 6

Op een gemeenschappelijke ruimte van een in een woongebouw gelegen niet in het tweede en vierde lid genoemde woonfunctie en een nevenfunctie daarvan zijn de artikelen 2.2.1, vierde lid, 2.3.7, 2.4.2 en 2.8.1 en de paragrafen 2.11 en 2.12 niet van toepassing.

Artikel 1.3 lid 7

Op een niet-gemeenschappelijke ruimte van een niet in het derde en vijfde lid genoemde woonfunctie en een nevenfunctie daarvan zijn de artikelen 2.1.3, 2.1.4, 2.2.1, vierde lid, 2.3.1, 2.3.2, 2.3.5, eerste lid, 2.3.7, 2.3.10, 2.3.11, 2.4.2, 2.4.3 en 2.8.1 en de paragrafen 2.11 en 2.12 niet van toepassing.

Artikel 2.2.1 lid 4

Een besloten ruimte waarop een verblijfsruimte is aangewezen van waaruit slechts in een richting kan worden gevlucht heeft een brandmeldinstallatie met ruimtebewaking als bedoeld in NEN 2535:1996, inclusief wijzigingsblad A1: 2002, indien:

- a. de loopafstand tussen de toegang van de verblijfsruimte en het punt van waaruit in meer dan een richting kan worden gevlucht meer dan 10 m is of
- b. de totale vloeroppervlakte van de besloten ruimte van waaruit in slechts een richting kan worden gevlucht meer dan 200 m² is.

Artikel 2.2.1 lid 6

Een installatie als bedoeld in het eerste lid voldoet aan NEN 2535:1996, inclusief wijzigingsblad A1:2002 en aan een door burgemeester en wethouders goedgekeurd programma van eisen als bedoeld in deze norm.

Artikel 2.2.1 lid 9

Een installatie als bedoeld in het eerste lid heeft, indien de installatie is voorzien van door melding, een geldig certificaat als bedoeld in de Regeling brandmeldinstallaties 2002 van het Centraal College van Deskundigen van het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid.

Toelichting bij artikel 2.1.1

Algemeen

Dit artikel regelt in welke gevallen een brandmeldinstallatie aanwezig moet zijn en aan welke eisen die installatie dan moet voldoen. Doel van een brandmeldinstallatie is dat een brand zo snel mogelijk wordt ontdekt en gemeld, zodat de ontvluchting van de in het bouwwerk aanwezige personen direct na de ontdekking van de brand op gang kan worden gebracht. Een installatie is nodig indien de brand zonder brandmeldinstallatie niet tijdig genoeg door alle aanwezigen kan worden opgemerkt. Bijvoorbeeld omdat de grootte of complexiteit van het bouwwerk verhindert dat personen de brand tijdig zelf zien of ruiken of personen niet door aanroepen snel genoeg op de hoogte kunnen worden gesteld van de brand.

Een belangrijke functie van een brandmeldinstallatie is dan ook de aansturing van de ontruimingsalarminstallatie die zorgdraagt voor een ontruimingssignaal; het behoud van het bouwwerk sec en/of de inventaris daarvan behoort niet tot de belangen die deze voorschriften beogen te beschermen.

Daarnaast kan de brandmeldinstallatie automatisch een brandmelding doorgeven naar een externe alarmcentrale die voor alarmopvolging kan zorgdragen. Door een dergelijke automatische alarmering wordt de brandweer rechtstreeks gealarmeerd waardoor zij ook sneller ter plaatse kan zijn. Hierdoor kan de brandweer eventueel nog assisteren bij de ontruiming van het bouwwerk.

Een brandmeldinstallatie kan ook belangrijk zijn om de voor het vluchten noodzakelijke hulp te mobiliseren, bijvoorbeeld door melding naar een zusterpost of zorgcentrale. Dit is bijvoorbeeld het geval bij minder zelfredzame personen, personen die zijn ingesloten of bij het vluchten van grote hoeveelheden mensen.

Er worden vier bewakingsvormen bij een brandmeldinstallatie onderscheiden:

- niet-automatische bewaking: brandmeldinstallatie met alleen handbediende brandmelders;
- gedeeltelijke bewaking: brandmeldinstallatie met handbediende brandmelders en (in de verkeersruimten en de ruimten met een verhoogd brandrisico) automatische brandmelders;
- volledige bewaking: brandmeldinstallatie met handbediende brandmelders en (in nagenoeg alle ruimten) automatische brandmelders;
- ruimtebewaking: brandmeldinstallatie met handbediende- en/of automatische brandmelders en (in geval van samenvallende vluchtroutes zoals een doodlopende gang) automatische rookmelders.

Uit het eerste lid en de daarbij behorende bijlage I volgt wanneer een brandmeldinstallatie aanwezig moet zijn en aan welke omvang van de bewaking en doormelding deze moet voldoen. In de tabel zijn per gebruiksfunctie grenswaarden (drempels) opgenomen die aangeven dat tot die grenswaarde een brandmeldinstallatie niet noodzakelijk wordt geacht om een tijdig en veilig vluchten te kunnen garanderen. Ten overvloede wordt opgemerkt dat een gebruiker van een gebouw ook op vrijwillige basis kan besluiten om een brandmeldinstallatie aan te leggen of voor een hoger niveau van bewaking te kiezen, bijvoorbeeld omdat zijn gebouw of de inventaris bijzonder waardevol is. Bij overschrijding van de in de tabel opgenomen grenswaarden is een brandmeldinstallatie in beginsel verplicht. Deze drempels zijn betrekkelijk «streng» in die zin, dat daarmee bereikt kan worden dat in alle voorkomende bouwwerken en vormen van gebruik – voor zover vallend binnen de categorieën van bijlage I – een veilige situatie kan worden gewaarborgd: zowel bij bestaande bouw als bij nieuwbouw, bij hoge en bij lage bezettingsgraden, in ruimten met een hoge of met een lage vuurbelasting, met weinig of met extra vluchtdeuren, bouwwerken waarin de aanwezigen bekend zijn met de indeling (bijvoorbeeld het personeel van het in het bouwwerk gevestigde bedrijf of kantoor) of niet (bijvoorbeeld de bezoekers van een museum) enzovoort. De tabel gaat derhalve uit van een «worst case» situatie. Het is in het kader van dit besluit niet mogelijk gebleken om een meer gedetailleerd onderscheid aan te brengen zoals in het Bouwbesluit 2003 wel is gedaan. Ook in de Mbv werd geen onderscheid gemaakt tussen bijvoorbeeld bestaande bouw en nieuwbouw. Zo kan het gebeuren dat bijvoorbeeld bij betrekkelijk nieuwe

gebouwen reeds dermate goede vluchtmogelijkheden bestaan dat een brandmeldinstallatie in de praktijk weinig toegevoegde waarde heeft. Indien de gebruiker van een dergelijk bouwwerk kan aantonen dat de op grond van dit artikel voorgeschreven installatie niet noodzakelijk is om te kunnen waarborgen dat iedereen tijdig kan vluchten, kan een beroep worden gedaan op gelijkwaardigheid als bedoeld in artikel 1.4, zie ook hierna in deze toelichting. Bij het beoordelen of een situatie gelijkwaardig is kan bijvoorbeeld gebruik worden gemaakt van de zogenoemde brandbeveiligingsconcepten van het ministerie van BZK. Hierin wordt er van uitgegaan dat de ontruiming van een brandend gebouw onder normale omstandigheden voldoende veilig is, indien de aanwezigen binnen 15 minuten na het ontstaan van de brand kunnen zijn gealarmeerd en binnen 15 minuten na deze alarmering, zonder hulp van de brandweer, kunnen vluchten naar een veilige plaats. Met andere woorden: door brand bedreigde personen moeten binnen 30 minuten na het ontstaan van de brand zonder hulp van de brandweer, het gebouw hebben kunnen verlaten (Brandbeveiligingsconcept Kantoorgebouwen en Onderwijsgebouwen, Ministerie van Binnenlandse Zaken, Den Haag, april 1996, blz. 37). Er zijn ook brandveiligheidsconcepten voor andere gebruiksfuncties, waarbij andere criteria kunnen gelden.

De tabel van bijlage I gaat uit van de gebruiksoppervlakte van de gebruiksfunctie (a), de hoogste vloer van een verblijfsruimte van de gebruiksfunctie gemeten boven het meetniveau (b) en het aantal bouwlagen van de gebruiksfunctie (c). Voor ieder van de drie hiervoor genoemde criteria zijn in de tabel per gebruiksfunctie grenswaarden opgenomen. Hiermee kan de gebruiker van een bouwwerk per gebruiksfunctie op eenvoudige wijze nagaan of hij een brandmeldinstallatie moet hebben en, zo ja, wat de omvang daarvan is en of er sprake moet zijn van doormelding naar de brandweer.

Opgemerkt wordt dat het gaat om het aantal bouwlagen van de gebruiksfunctie en niet om het aantal bouwlagen van het gebouw. Bij een kantoorgebouw met vier bouwlagen, kan bijvoorbeeld sprake zijn van drie bouwlagen met kantoorruimten, terwijl zich op de bovenste bouwlaag uitsluitend een kantine en vergaderruimten bevinden. In dat geval heeft de kantoorfunctie drie bouwlagen (met de kantoorruimten) en de bijeenkomstfunctie vier bouwlagen en (kantine en vergaderruimten). Deze bijeenkomstfunctie heeft vier bouwlagen omdat ruimtes waardoor de bouwlagen waarover de vluchtroute voert moeten worden meegerekend. Uit de tabel blijkt dat deze kantoorfunctie een niet-automatische brandmeldinstallatie, zonder doormelding naar de brandweer, moet hebben. Bij een aantal gebruiksfuncties is een brandmeldinstallatie voorgeschreven terwijl er in de tabel geen grenswaarde is aangegeven (d).

Dit is in ieder geval zo bij de woonfunctie voor kamergewijze verhuur en de gezondheidszorgfunctie voor aan bed gebonden patiënten. Het kan zo zijn bij de woonfunctie voor zorg. Dit hangt dan af van de soort woonfunctie voor zorg.

Woonfunctie

In de tabel wordt bij de woonfunctie onderscheid gemaakt tussen de woonfunctie voor zorg (a), de woonfunctie voor kamergewijze verhuur (b) en een andere woonfunctie (c).

De woonfunctie voor zorg bevat een verdere onderverdeling. Deze onderverdeling doet recht aan de verschillende soorten van woonfuncties voor zorg die de praktijk onderkent en de daarbij passende verschillende vormen van omvang van bewaking, melding en doormelding. Deze onderverdeling is nieuw. Voorheen werd op grond van de Mbv (artikel 2.6.1 en volgende en de daarbij behorende bijlage 10) de aanwezigheid van een brandmeldinstallatie voorgeschreven bij een woonfunctie voor minder zelfredzame personen en hing de vereiste bewakingsvorm af van de vraag of er al dan niet sprake was van permanent toezicht. In de praktijk leverde dit vaak onduidelijkheden op. Vooral was onduidelijk wanneer er sprake was van «minder zelfredzaamheid bij brand» bij de diverse woonvormen waar zorg geleverd wordt. Om een eind aan deze problematiek te maken is in overleg met de zorgsector (VGN, ActiZ en GGZ Nederland), Aedes, VNG, NVBR, het ministerie van BZK en het ministerie van VWS besloten in dit besluit niet langer het subject (= de minder zelfredzame persoon) als

uitgangspunt te nemen maar het object (= de woonvorm). In plaats van de begrippen «minder zelfredzaam» en «permanent toezicht» wordt voortaan uitgegaan van een indeling in verschillende soorten woonfuncties voor zorg. Iedere soort woonfunctie heeft daarbij afhankelijk van de mate van geboden zorg een brandmeldinstallatie, een eigen voorgeschreven omvang van de bewaking, doormelding en melding naar een zorgcentrale respectievelijk zusterpost.

Uit de tabel in combinatie met het derde lid volgen precies de vereisten bij een bepaalde soort woonfunctie voor zorg. Of er een brandmeldinstallatie nodig is, de omvang van de bewaking, het doormelden naar de regionale alarmcentrale van de brandweer (RAC) en het melden naar een zorgcentrale of zusterpost is afhankelijk van de specifieke functie. Dat de brandmeldinstallatie ook ingezet wordt voor het melden aan de zorgcentrale of zusterpost is van belang omdat de – zelfstandig wonende – minder zelfredzame cliënten van de zorginstelling hulp nodig kunnen hebben bij het beoordelen van de situatie of bij het vluchten. Er wordt nadrukkelijk op gewezen dat wanneer dit besluit spreekt van doormelding, er sprake is van doormelding aan de RAC en wanneer dit besluit spreekt van melding het gaat om melding aan een zorgcentrale of zusterpost. De in dit besluit aangewezen NEN 2535 vult het onderscheid tussen melding en doormelding echter anders in. Deze norm noemt elke melding op afstand een doormelding. In de praktijk zal dit echter geen problemen geven. De gedetailleerde uitwerking van de woonfunctie voor zorg levert duidelijkheid over hetgeen is voorgeschreven en heeft als voordeel dat in sommige situaties blijkt dat volstaan kan worden met lichtere en goedkopere maatregelen, dan op grond van de Mbv-voorschriften golden, zonder dat dit ten koste gaat van de brandveiligheid.

De woonfunctie voor zorg heeft in dit besluit alleen betrekking op woonfuncties waarbij aan bewoners de hieronder omschreven professionele zorg wordt verleend (in de regel op grond van de Algemene wet bijzondere ziektekosten of de Wet maatschappelijke ondersteuning). De voorschriften voor de woonfunctie voor zorg zijn dus niet van toepassing op het wonen met andere vormen van zorgverlening zoals mantelzorg. Bij het (zelfstandig) wonen zonder structurele professionele zorg is de bewoner in eerste instantie zelf verantwoordelijk voor de brandveiligheid binnen de woning.

De woonfunctie voor zorg heeft ook geen betrekking op gezondheidszorggebouwen zoals verzorgings- of verpleeghuizen. Voor de laatste categorie gelden de eisen zoals deze in de tabel bij de gezondheidszorgfunctie zijn opgenomen.

Bij de woonfunctie voor zorg daarentegen gaat het om een concentratie van zorgcliënten in specifieke woonvormen waarin die cliënten zijn gehuisvest in verband met de professionele zorg die hen daar kan worden verleend. Er is dan sprake van een vanuit het zorgaanbod georganiseerde koppeling tussen wonen en zorg. De zorg neemt daarbij ook de verantwoordelijkheid voor de brandveiligheid van de cliënt over. Die concentratie kan in principe twee verschijningsvormen hebben, de zorgclusterwoning en de groepszorgwoning:

- zorgclusterwoning. Er is in dit besluit sprake van een zorgclusterwoning indien die woning:
 - een zelfstandige woning is,
 - door ten minste een individuele zorgcliënt (al dan niet samen met een partner) wordt bewoond,
 - door die cliënt wordt bewoond in verband met de zorg die hij in die woning van één of meer zorgaanbieders ontvangt of kan ontvangen, en
 - in de directe nabijheid van vier of meer andere soortgelijke woningen is gelegen. De veronderstelling hierbij is dat in een dergelijk cluster ook de burens zorgbehoevend zijn, zodat men bij brand niet altijd wederzijds op melding en hulp kan rekenen. Het kan hier, bijvoorbeeld, gaan om een project van zelfstandig wonende mensen met een lichte verstandelijke handicap. Wanneer die woningen grondgebonden zijn, worden zij voor de toepassing van dit voorschrift slechts als zorgclusterwoning aangemerkt wanneer zij aan elkaar grenzen (bijvoorbeeld: rijtjeswoningen). In een woongebouw (zoals een galerij- of portiekflat), worden zij slechts als zorgclusterwoning aangemerkt wan-

neer de toegangen van de zorgwoningen grenst aan dezelfde gemeenschappelijke verkeersruimte (zoals de betreffende galerij of portiektrap); in dat geval is dus niet bepalend of de betreffende (vijf of meer) woningen direct aan elkaar grenzen maar of de bewoners van die woningen op dezelfde gemeenschappelijke verkeersruimte zijn aangewezen om het brandcompartiment te kunnen verlaten.

- groepszorgwoning. Er is in dit besluit sprake van een groepszorgwoning indien die woning:
 - een zelfstandige woning is,
 - door vijf of meer zorgcliënten met een vergelijkbare zorgindicatie en dito zorgvoorziening wordt bewoond, die samen één huishouding voeren, en
 - door die cliënten wordt bewoond in verband met de zorg die zij in die woning van één of meer zorgaanbieders ontvangen of kunnen ontvangen. Het kan hier bijvoorbeeld gaan om groepswonen van verstandelijk gehandicapten of dementerenden. Het onderscheid met de woonfunctie voor kamergewijze verhuur is dat bewoners in een groepszorgwoning een gezamenlijke huishouding voeren en dat zij in die woning wonen in verband met de zorg die hen daar kan worden verleend. Er is hier dus sprake van een vanuit het zorgaanbod georganiseerde koppeling van wonen en zorg.

Zorgcluster- en groepszorgwoningen moeten in de in de tabel genoemde gevallen een brandmeldinstallatie hebben. Of er een brandmeldinstallatie aanwezig moet zijn en aan welke omvang van de bewaking en doormelding deze moet voldoen hangt af van de risicosetting. Deze wordt bepaald door de woonvorm (zorgcluster- of groepszorgwoning), de locatie van de woning (grondgebonden of in woongebouw) en de mate van zorgbehoefte. In dit besluit is deze in drie categorieën onderverdeeld. Uitgaande van de aanname dat de zelfredzaamheid van de bewoners omgekeerd evenredig is aan het noodzakelijke niveau van de aangeboden zorg, worden oplopend in zwaarte van de zorgbehoefte de volgende categorieën onderscheiden:

- zorg op afspraak: de zorgverlener komt op afspraak langs (bijvoorbeeld thuiszorg). In de woning zijn geen specifieke voorzieningen ter ondersteuning van die zorg (zoals een zogenoemde spreek/luister- verbinding met een zorgcentrale of een zusterpost) aanwezig. Wel kan een persoonlijk alarmeringssysteem aanwezig zijn. Deze woonvorm onderscheidt zich dus slechts in beperkte mate van niet voor zorg bestemde woonfuncties.
- zorg op afroep: de zorgverlener wordt op dagelijks door de cliënt te bepalen momenten opgeroepen, bijvoorbeeld voor hulp bij dagelijkse zaken zoals toiletbezoek of aankleden. Hierbij zijn in de woning specifieke voorzieningen aanwezig ter ondersteuning van die zorgverlening, bijvoorbeeld een professioneel intercomsysteem voor het doen van oproepen in geval van een zorgvraag. Dit systeem is meer uitgebreid dan een persoonlijk alarmeringssysteem. De oproep wordt opgenomen door een zorgcentrale. De feitelijke zorg vindt daarna meestal plaats vanuit een nabij de woning gelegen steunpunt, dat eveneens in contact staat met de zorgcentrale. In dit verband wordt onder «zorgcentrale» verstaan: een al dan niet in de nabijheid van de woning gelegen centrale die door een spreek/luisterverbinding met deze en andere soortgelijke woningen is verbonden.
- 24-uurs zorg: wonen in een woning met verschillende voorzieningen ter ondersteuning van de zorg, waarbij 24 uur per dag personeel aanwezig is in de woning zelf of in een zusterpost. Onder «zusterpost» wordt in dit verband verstaan: een in de directe nabijheid van de woning gelegen post die 24 uur per dag bereikbaar is en van waaruit 24 uur per dag directe hulp aan de bewoner kan worden verleend. Naast de eisen die in de tabel worden gesteld moet bij de woonfunctie voor zorg ook naar het derde lid worden gekeken. Bij zorg op afroep in een woongebouw of een groepszorgwoning worden niet alleen de in de woning aanwezige personen gealarmeerd, maar vindt daarnaast ook melding naar de zorgcentrale plaats. Bij 24-uurs zorg in een woonge-

bouw of een groepszorgwoning vindt die melding plaats naar de zusterpost. Deze melding naar zorgcentrale of zusterpost vindt dus plaats naast de eventuele doormelding zoals die op grond van de tabel moet plaatsvinden.

Op basis van het met bovengenoemde partijen in de zorg gevoerde overleg is de woonfunctie voor zorg in de tabel in zeven soorten onderverdeeld. Onder de zevende «andere woonfunctie voor zorg» vallen ook de in de praktijk veelal als zelfstandige ondersoorten beschouwde zorgclusterwoning voor zorg op afspraak en de zorgclusterwoning voor zorg op afroep, niet in een woongebouw. Bij deze beide soorten worden namelijk geen specifieke eisen aan de brandmeldinstallatie gesteld zodat het niet logisch is ze in de tabel als aparte soorten op te nemen. Of er sprake is van een zorgclusterwoning of een groepszorgwoning, wordt in principe beoordeeld door degene die de woonfunctie exploiteert of gaat exploiteren. Dat betekent echter niet dat de exploitant «zijn eigen eisen mag bepalen». Het gebruik van het bouwwerk zal tenslotte altijd moeten voldoen aan de eisen die dit besluit stelt. Is er dus gekozen voor een bepaalde woonvorm, dan zal de woning aan de hand van die keuze worden getoetst aan dit besluit. Mocht het daadwerkelijk gebruik van het bouwwerk afwijken van het eerder door de exploitant aangegeven gebruik, dan is er sprake van een onjuiste of onvolledige opgave, waartegen zo nodig bestuurs- en of strafrechtelijk kan worden opgetreden. Bovendien moet bij nieuwbouw de aanvrager van de bouwvergunning op zijn aanvraagformulier aangeven of het om een dergelijke woonfunctie gaat (zie ook vraag 5f van het huidige aanvraagformulier en de daarbij behorende toelichting). Dit stelt burgemeester en wethouders in staat om ook in het kader van de aanvraag om de bouwvergunning te bezien of in dat bouwwerk een brandmeldinstallatie vereist is.

Woonfunctie voor kamergewijze verhuur

Bij deze woonfunctie voor het bedrijfsmatig verschaffen van woonverblijf aan meer dan een huishouden en aan meer dan vier personen geldt de volledige bewaking alleen voor de gezamenlijke ruimten. De gezamenlijke ruimten zijn de ruimten binnen de woonfunctie waarvan alle huurders gebruik mogen maken, dus ook de ruimten, waarop de verschillende kamerbewoners voor het vluchten zijn aangewezen.

Zoals hiervoor aangegeven onderscheidt deze woonfunctie zich van het wonen in een groepszorgwoning doordat bewoners van een groepszorgwoning samen één huishouding voeren en doordat zij in die woning wonen in verband met de zorg die hen daar kan worden verleend, terwijl het bij kamergewijze verhuur om een aantal zelfstandige huishoudens gaat.

Bijeenkomstfunctie voor kinderopvang

Bij kinderopvang voor kinderen jonger dan vier jaar zijn op grond van de tabel de volgende 3 situaties te onderscheiden:

- Bij kinderopvang met een gebruiksoppervlakte van maximaal 200 m² en op de begane grond gelden geen eisen.
- Bij kinderopvang met een gebruiksoppervlakte tussen 200 m² en 400 m² en op de begane grond is als uitgangspunt volledige bewaking opgenomen, zonder doormelding.
- Bij alle andere situaties, ongeacht de oppervlakte en het aantal bouwlagen, geldt volledige bewaking en doormelding als uitgangspunt.

De uitzondering dat bij een gebruiksoppervlakte van maximaal 400 m² en op de begane grond geen doormelding is vereist is opgenomen omdat bij kinderopvang in een dergelijk gebouw de eventuele ontruiming snel zal kunnen verlopen.

Hierbij moet bedacht worden dat bij iedere vorm van kinderopvang altijd een risicoinventarisatie wordt gemaakt, die jaarlijks wordt getoetst door de GGD. Een belangrijk onderdeel daarvan is de risicoinventarisatie op het gebied van de brandveiligheid. De kinderopvangondernemer draagt ervoor zorg dat het in de kinderopvang werkzame personeel kennis kan nemen van de risicoinventarisatie. De procedure met betrekking tot de risicoinventarisatie is

te vinden in de op de Wet kinderopvang gebaseerde Beleidsregels kwaliteit kinderopvang 2004.

Verder wordt opgemerkt dat – voor zover een brandmeldinstallatie op grond van dit besluit aanwezig moet zijn – op grond van artikel 2.3.6, vijfde lid, van dit besluit altijd een ontruimingsplan is voorgeschreven.

Gelijkwaardigheid

Uit dit artikel en de tabel volgt in welke gevallen een brandmeldinstallatie met welke omvang en doormelding is voorgeschreven. In de praktijk kunnen echter reeds dermate goede vluchtmogelijkheden bestaan dat adequate detectie en melding ook met een installatie met een lichtere omvang van de bewaking of zelfs zonder installatie mogelijk is. In een dergelijk geval kan een beroep op gelijkwaardigheid als bedoeld in artikel 1.4 worden gedaan. Wanneer burgemeester en wethouders dit honoreren wordt een lichtere vorm van bewaking toegestaan of is wellicht zelfs helemaal geen brandmeldinstallatie noodzakelijk. Gelijkwaardigheid houdt daarbij in dat, bijvoorbeeld door bouwkundige maatregelen, is gewaarborgd dat met een lichtere vorm van bewaking (of zelfs het geheel achterwege laten daarvan) even goed kan worden voorzien in de eis dat de aanwezigen in het bouwwerk, dit tijdig en veilig kunnen verlaten.

Voorbeeld 1. De tabel geeft aan dat bij de celfunctie altijd een brandmeldinstallatie met volledige bewaking en doormelding naar de brandweercentrale is vereist. In de tabel wordt geen onderscheid gemaakt tussen verschillende typen celfunctie, zodat de voorschriften zowel betrekking hebben op cellen voor dag- en nachtverblijf in bijvoorbeeld een penitentiaire inrichting als op cellen voor kortstondig dagverblijf zoals ophoudcellen in gerechtsgebouwen. Toepassing van deze algemene voorschriften zou in een individueel geval kunnen betekenen dat de omvang van de installatie zwaarder is dan in het specifieke geval – gelet op het soort celfunctie en op de specifieke omstandigheden – nodig is. Wanneer detectie en melding door goed opgeleid veiligheidspersoneel kan plaatsvinden en ook de zekerheid bestaat dat dit personeel zijn taken terzake van alarmopvolging, redding en blussen regelmatig oefent, kunnen burgemeester en wethouders een dergelijke oplossing als gelijkwaardig aanvaarden. Met de genoemde randvoorwaarden zouden dan bijvoorbeeld geen rookmelders in de ophoudcellen hoeven te worden geplaatst.

Voorbeeld 2. Uit de grenswaarden in de tabel volgt dat bij een oppervlakte van meer dan 250 m² op de eerste verdieping van een kantoorfunctie een brandmeldinstallatie is voorgeschreven. In de praktijk kan een kantoorgebouw boven de grenswaarde toch zo overzichtelijk zijn en zo'n goede akoestiek met weinig omgevingsgeluid hebben (bijvoorbeeld kantoorruimte of ruimten met open deuren) dat iedereen tijdig kan worden gewaarschuwd (de Mbv sprak in dat kader van «aanroepen»). Adequate detectie en melding zou dan ook zonder de voorgeschreven brandmeldinstallatie mogelijk kunnen zijn. Ook in een dergelijk geval zouden burgemeester en wethouders een beroep op gelijkwaardigheid kunnen honoreren, zodat een lichtere vorm van bewaking wordt toegestaan of wellicht helemaal geen brandmeldinstallatie is vereist.

De mogelijkheid van een beroep op gelijkwaardigheid is in de plaats gekomen van de vroegere ontheffingsmogelijkheid volgens de Mbv.

Het tweede lid geeft een voorschrift voor de doormelding naar de RAC. Brandmeldinstallaties die op grond van de tabel verplicht zijn door te melden, doen dat op grond van het tweede lid rechtstreeks, dat wil zeggen dat zij zonder tussenkomst van een particuliere centrale doormelden naar de regionale alarmcentrale van de brandweer. Die doormelding moet bovendien in beginsel zonder vertraging plaatsvinden. Vertraagde doormelding is met name een oplossing in situaties met veel valse meldingen. In dergelijke gevallen heeft het personeel gedurende een beperkt aantal minuten na de brandmelding de gelegenheid de doormelding te annuleren. Ingeval er niet tot annuleren wordt besloten vindt alarmering van de brandweer

automatisch plaats. Voor het toepassen van vertraagde doormelding is altijd de goedkeuring van burgemeester en wethouders nodig. Tegenwoordig kan er bij de doormelding ook gebruik worden gemaakt van zogenoemde multisensormelders, die zowel optisch (rook) als thermisch (warmte) werken. Voor deze multi-sensormelders gelden zowel wat betreft de gewone doormelding als de vertraagde doormelding dezelfde normen als voor andere brandmeldinstallaties. Met deze multi-sensormelders is het mogelijk een voormelding te krijgen zodat al in een heel vroeg stadium rekening kan worden gehouden met een eventuele brand. Technisch gezien zijn er geen bezwaren tegen het toepassen van multisensormelders. In de praktijk is gebleken dat om aan de gestelde eisen bij de toepassing van een dergelijk systeem te kunnen voldoen het nodig is extra aandacht aan een zorgvuldige instelling van de multi-sensormelders te besteden. Bij die zorgvuldige instelling is er geen grond voor de veronderstelling dat deze melders minder goed (lees: trager) zouden functioneren dan andere typen melders.

Het derde lid dat betrekking heeft op de woonfunctie voor zorg is hierboven reeds besproken.

Het vierde lid bepaalt wanneer, in aanvulling op het eerste lid, een besloten ruimte in beginsel een brandmeldinstallatie met ruimtewaking moet hebben. Dit is het geval als er vanuit een verblijfsruimte slechts in één richting kan worden gevlucht en:

- a. de loopafstand van de deur van die ruimte naar een plaats waar de vluchtroute zich splitst in meerdere vluchtmogelijkheden meer dan 10 meter is of
- b. de ruimte van waaruit in slechts één richting kan worden gevlucht groter is dan 200 m².

Samengevat gaat het dus om verblijfsruimten die op slechts één vluchtroute zijn aangewezen, bijvoorbeeld omdat ze aan een doodlopende gang liggen. Een brandmeldinstallatie met volledige bewaking verhoogt de mogelijkheid dat de gebruikers kunnen ontluchten voordat de enige vluchtroute door brand is geblokkeerd. Artikel 1.3, reikwijdte, bepaalt dat dit lid niet geldt voor gewone woningen en voor vakantiehuisjes.

Het vijfde lid bepaalt dat bij een woonfunctie voor kamergewijze verhuur niet aan het gestelde in de tabel hoeft te worden voldaan wanneer elke wooneenheid in een afzonderlijk sub-brandcompartiment ligt. De weerstand tegen branddoorslag en brandoverslag van het sub-brandcompartiment naar een besloten ruimte in een brandcompartiment mag dan niet lager zijn dan 30 minuten. Voorschriften over subbrandcompartimentering zijn te vinden in afdeling 2.14 van het Bouwbesluit 2003.

Overigens wordt opgemerkt dat bij bijvoorbeeld verhuur van kamers aan maximaal 4 personen (zie ook de toelichting op kamergewijze verhuur in artikel 1.1) dit artikel niet relevant is omdat er dan geen sprake is van kamergewijze verhuur als bedoeld in dit besluit. Uit de tabel blijkt namelijk dat voor een gewone woonfunctie geen brandmeldinstallatie is voorgeschreven.

In het zesde lid is beschreven aan welke eisen een brandmeldinstallatie moet voldoen. Er moet zowel rekening worden gehouden met NEN 2535: 1996, inclusief wijzigingsblad A1: 2002, als met een door burgemeester en wethouders goedgekeurd programma van eisen. Dit programma van eisen is genoemd in de norm en zal moeten voldoen aan daarin gestelde randvoorwaarden.

In het zevende, achtste en negende lid zijn nadere voorschriften gegeven om het goed functioneren van een brandmeldinstallatie te waarborgen. Uit het zevende lid blijkt dat een brandmeldinstallatie niet mag worden uitgeschakeld. Het achtste lid stelt eisen aan beheer, controle en onderhoud. In het negende lid is bepaald dat een brandmeldinstallatie met doormelding voorzien moet zijn van een geldig certificaat als bedoeld in de Regeling brandmeldinstallaties 2002 van het Centraal College van Deskundigen van het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid. Het gaat om het door dit college vastgestelde certificatieschema inzake het ontwerp, de installatie en het onderhoud van brandmeldinstallaties. Er is voor ge-

kozen een brandmeldinstallatie met doormelding naar de brandweer van zo'n certificaat te laten voorzien omdat een dergelijk gecertificeerde brandmeldinstallatie extra waarborgen biedt tegen valse meldingen. In dit lid wordt onder het begrip geldig verstaan dat de looptijd van het certificaat nog niet verstreken is.

Artikel 2.3.6

Lid 6 bestaat nog niet

Toelichting bij artikel 2.3.6

Dit artikel heeft betrekking op ontruimingsalarminstallaties. Een ontruimingsalarminstallatie is aangesloten op de brandmeldinstallatie en heeft als doel de in het bouwwerk aanwezige personen na het ontdekken van een brand te alarmeren. Hoe eerder de alarmering plaatsvindt hoe meer tijd men heeft om veilig te kunnen vluchten. Het eerste lid bevat voorschriften over de verplichte aanwezigheid en de kwaliteit van ontruimingsalarminstallaties. De aanwezigheid van zo'n installatie is verplicht in de gevallen dat op grond van artikel 2.2.1 een brandmeldinstallatie aanwezig moet zijn. De ontruimingsalarminstallatie moet voldoen aan NEN 2575 (uitgave 2004) en moet zijn ontworpen en aangelegd overeenkomstig een door burgemeester en wethouders goedgekeurd programma van eisen. Het programma van eisen kan bijvoorbeeld aangeven dat zo'n installatie moet zijn uitgevoerd met stil alarm (met attentiepanelen en optische signaalgevers), luid alarm (met akoestische signaalgevers) of een combinatie van stil en luid alarm. Welk type installatie in een concreet geval voorgeschreven wordt, hangt af van de specifieke situatie (zoals aanwezigheid van niet of minder zelfredzame personen, totaal aantal in het bouwwerk aanwezige personen, de concentratie van die personen en het aantal verdiepingen van het bouwwerk). In «doodlopende einden» van het bouwwerk waarin op grond van artikel 2.2.1, vierde lid, een brandmeldinstallatie met ruimtebewaking aanwezig moet zijn, moet de ontruimingsalarminstallatie een automatische installatie als bedoeld in NEN 2575 (uitgave 2004) zijn. Dat wil zeggen dat directe aansturing van de signaalgevers plaatsvindt als gevolg van de activering van een automatische brandmelder. In het tweede lid is een nadere bepaling opgenomen voor de woonfunctie voor kamergewijze verhuur. Het in het eerste lid bedoelde programma van eisen moet voor een dergelijke woonfunctie uitgaan van een luidalarminstallatie die in elke kamer hoorbaar is. Hiervoor moet ten minste een signaalgever in de gemeenschappelijke keuken en ten minste een per bouwlaag in een ruimte waardoor een gezamenlijke vluchtroute voert zijn opgenomen. Het uitgangspunt van het voorschrift is dat het signaal in elke kamer zodanig hoorbaar is dat mensen ook tijdens hun slaap worden gealarmeerd (een geluidniveau van 85 dB is in het algemeen toereikend). In het algemeen zal met de plaatsing van signaalgevers in een gezamenlijke keuken, en op elke verdieping in een gezamenlijke vluchtroute (centrale gang of overloop), aan dit uitgangspunt zijn voldaan.

Het derde lid geeft een nader voorschrift voor een ontruimingsalarminstallatie bij een doodlopende gang. Met het vierde lid is benadrukt dat de installatie niet alleen aanwezig moet zijn, maar ook overeenkomstig de voorschriften moet functioneren.

In het vijfde lid worden eisen gesteld aan de kwaliteit van het onderhoud, beheer en de controle van de voorgeschreven ontruimingsalarminstallatie. Doel van die voorschriften is de goede werking van de ontruimingsalarminstallatie op elk moment te waarborgen.

In het zesde lid is bepaald dat, indien er een brandmeldinstallatie is, er ook een ontruimingsplan moet zijn. Zo'n ontruimingsplan bevat de afspraken over de bij een ontruiming te nemen maatregelen. Doel is dat de gebruikers van het bouwwerk weten wat zij bij een brandmelding moeten doen, zodat de risico's bij brand zoveel mogelijk worden beperkt. Bij het opstellen van een ontruimingsplan kan gebruikt worden gemaakt van de Nederlandse Technische Afspraken (NTA). In deze serie zijn aanbevelingen gegeven voor het opstellen van ontruimingsplannen (de NTA 8112-serie). De verschillende delen «leidraad voor een ontruimingsplan» worden als volgt genummerd en benoemd:

Deel 1: Kantoorgebouwen
Deel 2: Onderwijsgebouwen
Deel 3: Kinderopvanggebouwen
Deel 4: Gebouw met een publieksfunctie
Deel 5: Logiesgebouwen
Deel 6: Gezondheidszorggebouwen
Deel 7: Industriegebouwen
Deel 8: Cellen en cellengebouwen
Deel 9: Ontruimingshandleiding en ontruimingkaart voor niet-vergunningplichtige bouwwerken.

Gelijkwaardigheid

Vergelijkbaar met hetgeen in de toelichting op artikel 2.2.1 is beschreven, kan op grond van de modelbouwverordening ook bij de ontruimingsalarminstallatie een ontheffing worden verleend. Bij bijvoorbeeld een situatie die zowel overzichtelijk is als een goede akoestiek heeft met weinig omgevingsgeluid kan een adequate alarmering ook plaatsvinden zonder een ontruimingsalarminstallatie. In een dergelijk geval zou sprake kunnen zijn van gelijkwaardigheid als bedoeld in artikel 1.4.

Wanneer met een beroep op gelijkwaardigheid is vastgesteld dat geen brandmeldinstallatie is vereist betekent dit dat ook geen ontruimingsalarminstallatie is vereist. Een ontruimingsalarminstallatie is alleen voorgeschreven in die gevallen dat een brandmeldinstallatie verplicht is. De brandmeldinstallatie en ontruimingsinstallatie komen dus in de regel als combinatie voor. In de toelichting bij artikel 2.2.1 is aangegeven dat gebruikers van gebouwen ook om een andere reden (dan het veilig vluchten) kunnen kiezen voor de aanleg van een brandmeldinstallatie, bijvoorbeeld in een gebouw met een lage bezettingsgraad maar met een kostbare inventaris zoals soms bij een lichte industrie functie het geval kan zijn. Een ontruimingsalarminstallatie is bij een dergelijke vrijwillige geplaatste brandmeldinstallatie niet verplicht.

Bijlage I: tabel

Bijlage I, behorende bij artikel 2.2.1, eerste lid	Omscheerfbare			overeenkomst met de bepaling volgens HDE 2531	Overeenkomst volgens HDE 1530
	Deel van de gebouwen (m²)	Hoogte vloer van de gebouwen (m)	Aantal verdiepingen van de gebouwen		
Artikel 2.2.1	groter dan	hoger dan	groter dan		
1 Woonruimte					
a. woonruimte voor zorg					
1. zorgbesteding voor zorg op afstand, in een woonpaviljoen	-	-	-	Geen	-
2. zorgbesteding voor 24-uurs zorg, niet in een woonpaviljoen	-	-	-	Voldoeg	-
3. zorgbesteding voor 24-uurs zorg, in een woonpaviljoen	-	-	-	Geen	ja
4. preventieopvang voor zorg op afstand	-	-	-	Voldoeg	-
5. preventieopvang voor zorg op afstand	-	-	-	Voldoeg	-
6. preventieopvang voor 24-uurs zorg	-	-	-	Voldoeg	ja
7. andere woonruimte voor zorg	-	-	-	-	-
b. woonruimte voor laaggevoelige verkeer	-	-	-	Voldoeg*	-
c. andere woonruimte	-	-	-	-	-
2 Bijzondere functies					
a. bijzondere functie voor het aanpakken van sport	-	-	-	-	-
b. bijzondere functie voor de opvang van kinderen, jonger dan 4 jaar	-	2,1	-	Voldoeg	ja
	200 m²	-	-	Voldoeg	-
	400 m²	-	-	Voldoeg	ja
c. andere bijzondere functie	-	2	-	Geen	ja
	-	50	-	Voldoeg	ja
	-	-	2	Niet automatisch	-
	250 m²	-	1	Niet automatisch	-
	500 m²	-	-	Niet automatisch	-
	1.000 m²	-	-	Geen	ja
	5.000 m²	-	-	Voldoeg	ja
3 Cellen	-	-	-	Voldoeg	ja
4 Gezondheidszorgfunctie					
a. gezondheidszorgfunctie voor een heel gebouw	-	-	-	Voldoeg	ja
b. andere gezondheidszorgfunctie	-	20	-	Niet automatisch	ja
	-	50	-	Geen	ja
	200 m²	-	1	Niet automatisch	-
	500 m²	-	1	Niet automatisch	-
5 Industrieel					
a. kleine industrieel	-	-	-	-	-
b. andere industrieel	-	20	-	Niet automatisch	ja
	100 m²	-	2	Niet automatisch	-
	1.000 m²	-	1	Niet automatisch	-
	1.000 m²	-	-	Niet automatisch	-
6 Kantoor					
	-	20	-	Niet automatisch	ja
	-	50	-	Geen	ja
	200 m²	-	2	Niet automatisch	-
	500 m²	-	1	Niet automatisch	-
	500 m²	-	-	Niet automatisch	-
7 Logies					
a. logies met gebruik in een logiespaviljoen	-	-	-	-	-
b. logies met gebruik in een logiespaviljoen	-	2	1	Niet automatisch	ja
	200 m²	-	-	Voldoeg	ja
	200 m²	-	-	Voldoeg	ja
8 Onderwijs					
	-	20	-	Niet automatisch	ja
	-	50	-	Geen	ja
	200 m²	-	2	Niet automatisch	-
	500 m²	-	1	Niet automatisch	-
	500 m²	-	-	Niet automatisch	-
9 Sport					
	-	20	-	Niet automatisch	ja
	-	50	-	Geen	ja
	100 m²	-	2	Niet automatisch	-
	1.000 m²	-	1	Niet automatisch	-
	1.000 m²	-	-	Niet automatisch	-
10 Winkel					
	-	10	-	Voldoeg	ja
	100 m²	-	1	Niet automatisch	-
	1.000 m²	-	1	Niet automatisch	-
	1.000 m²	-	-	Niet automatisch	-
	1.000 m²	13	-	Niet automatisch	ja
	5.000 m²	-	-	Niet automatisch	ja
	5.000 m²	13	-	Geen	ja
	10.000 m²	-	-	Geen	ja
	10.000 m²	13	-	Voldoeg	ja
11 Overige gebouwen					
a. andere overige gebouwen voor het maken van auto's	-	-	1	Niet automatisch	-
	1.000 m²	-	-	Voldoeg	-
	2500 m²	-	-	Voldoeg	ja
b. andere overige gebouwen voor het maken van auto's	-	13	-	Geen	ja
	1.000 m²	-	1	Niet automatisch	-
	2500 m²	-	-	Niet automatisch	-
	2500 m²	-	-	Geen	ja
c. andere overige gebouwen	-	-	-	-	-
12 Overige gebouwen					
a. kantoor voor het maken van een auto's met een vloeroppervlak van meer dan 200 m²	-	-	1	Voldoeg	ja
b. andere kantoor voor het maken van auto's	-	-	-	-	-

* Ook als een gebouw is

NEN 2535 – artikel 8.3

Doormelding van brandalarm door doormeldapparatuur (E) naar een ontvangstation voor brandmeldingen (F). De transmissie moet voldoen aan type 1 of type 2 conform NEN-EN 54-21. De keuze voor transmissie type 1 of 2 wordt bepaald door de bevoegde autoriteit op basis van een risico-klasse-indeling van het gebouw of object en moet in het PvE worden vastgelegd.

OPMERKING 1 Een doormelding naar een ontvangstation voor brandmeldingen kan alleen na toestemming van de betreffende organisatie, meestal de brandweer.

OPMERKING 2 Voor doormelding naar een ander ontvangstation bijvoorbeeld een PAC minimaal type 2 aanhouden. Een PAC is geen ontvangstation voor brandmeldingen in de zin van deze norm.

OVERGANGSPERIODE

NEN-EN 54-21 is op 1 maart 2007 als geharmoniseerde norm onder de CPD (Construction Product Directive) door de EU gepubliceerd. Uiterlijk op 1 juni 2009 moeten alle nieuw te installeren alarmoverdragers aan NEN-EN 54-21 voldoen.

Een storing in het alarmtransmissiesysteem tussen alarmoverdrager en ontvangstation voor brandmeldingen en een storing tussen de brandmeldcentrale en de alarmoverdrager van het transmissiesysteem moet als storing op het ontvangstation voor brandmeldingen worden gemeld en mag niet tot een alarmmelding leiden

NEN 2535 – artikel 11.5.2

Leidingsystemen

Kabels van de brandmeldinstallatie moeten zich in een leidingsysteem voor spanningsbereik I (0 V – 50V wisselspanning of 0 V – 120 V gelijkspanning) bevinden. In een leidingsysteem waarin zich zowel kabels in het spanningsbereik I en kabels in overige spanningsbereiken voordoen, moeten deze worden gescheiden. De volgende oplossingen zijn toelaatbaar:

- I. een scheidingsschot tussen de verschillende spanningsbereiken plaatsen;

OPMERKING

Het wordt aanbevolen een deugdelijk bevestigd, metalen scheidingsschot toe te passen

- II. de kabels in een leidingsysteem monteren op een minimale afstand van 50 mm van elkaar.

Bijlage 4 Motivatie wijzigingen KHN en MO groep kinderopvang

Argumenten bij het voorstel BMI Bijlage 1 door MOgroep Kinderopvang

Algemeen:

Binnen de kinderopvang zijn beperkt risico's door de wettelijke verplichting continue veiligheids-/gezondheids-risico's te inventariseren en te analyseren. En de verplichting hierin de uitvoering maatregelen op te nemen. Er is een smart procedure. Actie plannen moeten worden vastgesteld en gecontroleerd worden uitgevoerd. Daarbij wordt de uitvoering extern jaarlijks getoetst door de GGD. Ook deze toetsing is wettelijk vastgelegd. Gemeente handhaaft op basis van de rapportage en handhavingsvoorstellen van de GGD inspecteur.

Alle wet- en regelgeving ten spijt vinden in de praktijk van kinderopvangorganisaties soms nog calamiteiten plaats. Ervaring leert dat dit meer te maken heeft met gedrag en niet logisch gebruik van middelen. Dat hierdoor de regels voor brand- en ontruimingsinstallaties telkens (niet eens landelijk) aangescherpt worden levert meer regelgeving op dan wenselijk is in de kinderopvang en deze uitbreiding van regelgeving heeft **geen effect op de brandveiligheid**. Kortom meer regelgeving geeft geen garantie dat het dan ook veiliger wordt!

Details

Als kinderen, ouders en verzorgers aanwezig zijn in het gebouw zijn er steeds voldoende pedagogisch medewerkers (PM) aanwezig (leidster-kind ratio) om de ontruiming bij rook en/of brandalarm uit te voeren. Behalve de aantal volwassenen die ingezet worden bij een ontruiming is er ook een maximum aan het aantal kinderen dat van ruimte gebruik mag maken. Kinderen hebben vaste groepsruimte en deze groepsruimte moet 3,5m² per aanwezig kind bedragen. Ruimten zoals keukens en kantoorruimte hallen en gangen mogen niet meegerekend worden. Alleen als de ruimte is ingericht als speelhal mag de oppervlakte meetellen in de som van het aantal kinderen in relatie tot het aantal beschikbare m². Dat betekent dat het aantal kinderen gelimiteerd is in relatie tot het aantal beschikbare/gebruikte m².

De Pedagogisch Medewerkers (P.M.ers) hebben allemaal of een deel van de formatie een Kinder-EHBO-opleiding en er zijn voldoende BHV's aanwezig.

Jaarlijks wordt er een ontruimingsoefening gehouden: hoe moeten we handelen bij een calamiteit en hoe ontruimen wij. Een deel van de kinderopvangorganisaties laten deze begeleiden door de brandweer of een erkend bedrijf. Hiervan wordt een evaluatieverslag gemaakt.

Kindercentra oefenen dit zelf ook één keer per jaar. Procedure (wie wat wanneer) inclusief verslag wordt na de oefening besproken en verbeteracties worden uitgezet. Ook is er een ontruimingsplan dat eventueel met een stempel van de brandweer goedgekeurd is.

Ontruimen staat op de agenda van teamoverleggen.

Ook nieuwe medewerkers worden op dit onderwerp ingewerkt.

Volgens de procedure 2.1.14. RI&E Veiligheid & Gezondheid weten medewerkers wat zij moeten doen voor de dagelijkse veiligheid op het gebied van de omgeving (Nooduitgangen vrij e.d. volgens 1.5.4.) en menselijk gedrag (BHV/Kinder-EHBO én huisregels-2.1.14.).

Jaarlijks worden noodarmaturen, brandblussers brandslanghaspels, ontruimingsinstallaties, brandmeldinstallaties gecontroleerd. Hiervan wordt verslag gedaan in een logboek, zodat bij een gebruikerscontrole door de brandweer aangetoond kan worden dat er volgens het onderhoudscontract een controle heeft plaatsgevonden.

In de praktijk blijkt gelukkig dat er nauwelijks branden overdag in kindercentra plaatsvinden. (is enquête op uitgezet bij de bestaande kindercentra toen het huidige gebruiksbesluit in de maak was)

De gebouwgebonden installaties worden jaarlijks gekeurd.

Organisaties hebben procedures lopen om risico's te vermijden of te verkleinen door praktische verbeteracties en/of wijzigingen in gedragsafspraken met medewerkers, kinderen en ouders. Een deel van de branche is gecertificeerd en kunnen daarom in alle redelijkheid zeggen dat ze als organisatie risico's onderkennen en er dagelijks aan werken om deze te verminderen.

Bijvoorbeeld veilig slapen; de PM'ers gaan elk kwartier kijken naar de slapende kinderen en er zijn rookmelders, babyfoons en in enkele gevallen zelfs camerabewaking aanwezig.

Rookmelders zijn perfect in verblijfruimtes en vooral slaapkamers. Dat deze maandelijks getest worden en niet jaarlijks door een bedrijf geeft nog geen garantie dat alles goed is. Het geeft een veilig, geborgen gevoel.

Gezond verstand is toch het belangrijkste.

Volledige bewaking: prima. Vooral waar meerdere gebruikers in een pand zitten, zodat iedereen gealarmeerd wordt als er iets bij de buurman aan de hand is. Ook prima dat er compartimenten moeten zijn, zodat niet een heel gebouw verloren gaat, maar dat slaat vaak door. Bij de ene brandweer moet elke slaapkamer gecompartmenteerd worden en bij de andere niet, terwijl het niet groter mag zijn dan 200 m².

Als je PM op de slaapkamer of slaapzaal erbij zet kan het wel zonder installatie in veel gevallen bij gemeentes.

Belangrijk is dat iedereen weet wat ie moet doen als er echt brand of een calamiteit is. Dit is geregeld in de ontruimingsplannen. Regel is zo snel mogelijk naar buiten naar de verzamelplek, het hoofd BHV weet waar de brand is en, hoe groot de brand is, zorgt voor melding aan de brandweer en of iedereen uit het gebouw is. En als de brandhaard klein zorgen BHV's is dat deze zelf geblust wordt, zodat de schade niet groter wordt.

Kortom er zijn veel garanties dat een ontruiming snel en adequaat kan gebeuren en binnen de aanrijdtijd van de brandweer.

Dit maakt het mogelijk de huidige regelgeving terug te brengen tot het voorbeeld dat bij deze door MOgroep Kinderopvang is ingebracht.

Problemen die nu ervaren worden bij de huidige regelgeving van directe doormelding:

Het is goed dat bij brandmeld-/ontruimingsinstallaties gekeken wordt naar de woonfunctie/gebruiksfunctie en het aantal bouwlagen. Maar alles erom heen maakt het vaak onnodig ingewikkeld.

Brandmeld-/ontruimingsinstallatie/brandweerkluis: iedere brandweer heeft dit weer anders en prijzen schommelen enorm.

Inbouwen er van is ook een ramp: het bedrijf dat ze levert, mag en kan ze niet inbouwen.

Doorschakeling naar een RAC (regionale brandweer) is niet overal beschikbaar. In dat geval moet je een PAC (particuliere alarmcentrale) hebben.

Je moet een nummer van KPN hebben, zodat deze lijn alleen maar voor de brandmeldinstallatie bestemd is.

Lijn bij KPN aanvragen gaat altijd met problemen. Beter is om Siemens, Bosch in te schakelen om deze lijn te activeren en aan te sluiten. Prijzen zijn echter erg pittig en divers. Of je een DM1 of DM2 nodig hebt; de jaarlijkse kosten verschillen enorm.

Er is vaak sprake van vals alarm. De doormelding wordt als overregulering ervaren en heeft geen grotere veiligheid opgeleverd.

Argumenten voor opname gastouderopvang als woonfunctie/andere woonfunctie zonder eisen:

1. Gastouderopvang wordt uitgevoerd in de woning van de gastouder of in de woning van de ouder.
2. De woning is een privé situatie, er wordt in gewoond. Op het moment dat er kinderen worden opgevangen die niet of nauwelijks in staat zijn de woning op eigen kracht te verlaten (kinderen tot vier jaar) dan zijn dit er nooit meer dan 5. Dit is vergelijkbaar met een groot gezin, waar er nog vele van zijn in Nederland. Er is geen nadere regelgeving voor de brandveiligheid voor woningen waar grote gezinnen wonen.
3. Daarom is het ook niet noodzakelijk op landelijk niveau regels te stellen voor de woning waarin gastouderopvang plaatsvindt, anders dan de wettelijke eisen die er al gelden voor de gastouderopvang, vastgelegd in de Wet kinderopvang en de wetgeving in beleidsregels.
4. Vanaf 1 januari 2010 vindt een wetwijziging plaats, waardoor de volgende eisen gesteld worden aan de woning waar de gastouderopvang plaatsvindt:
 - Een gastouder mag maximaal 5 kinderen in de leeftijd van 0-4 opvangen, inclusief haar eigen kinderen.
 - De gastouder mag bovendien maximaal 4 kinderen onder de twee jaar opvangen waarvan maximaal 2 kinderen tot 1 jaar.

- Als er drie of meer kinderen aanwezig zijn, inclusief eigen kinderen, dan is ondersteuning door een ander volwassene in geval van calamiteiten geregeld (deze dient telefonisch bereikbaar te zijn en binnen 15 minuten op het opvangadres aanwezig te zijn).
- de woning dient voorzien te zijn van werkende rookmelders
- De woning waarin de opvang plaatsvindt dient ten tijde van de opvang rookvrij te zijn
- Het gastouderbureau die de gastouder begeleidt zorgt voor de uitvoering van een risico inventarisatie veiligheid. Een van de onderwerpen in deze RI&E is de check van de vluchtroute.
- Daarnaast geldt dat de GGD inspecteur jaarlijks een inspectie uitvoert.
- De inspecteur controleert of de RI&E is uitgevoerd en toetst het plan van aanpak en de uitvoering.
- De inspecteur checkt of de rookmelders functioneren door deze te testen. De inspectie is op de hoogte van de eis aan nieuwbouw vanaf 2003 dat deze op het lichtnet zijn aangesloten
- De inspecteur checkt de afspraken met, bereikbaarheid en aanrijdtijd van de achterwacht.(= de volwassene in geval van calamiteit)

Notitie brandveiligheid

Project: Werkgroep BMI Gebruiksbesluit

Datum: 13 augustus 2009

Referentie: MVHP

Opdrachtgever: Accor KHN

MVH Adviseurs BV
Brandpreventie, Bouwplantoetsing
& Brandveiligheidsvraagstukken
www.mvhadviseurs.nl

MVH Adviseurs BV heeft in opdracht van KHN - Accor onderstaande bespreekpunten geformuleerd voor de inhoudelijke discussie voor de werkgroep brandmeldinstallaties / ontruimingsalarminstallaties in het Gebruiksbesluit (GB).

1. Logiesfuncties kent in de huidige tabel bijlage 1 twee logiesfuncties:

- a: niet gelegen in een logiesgebouw
- en
- b: logiesfunctie gelegen in een logiesgebouw.

Gebleken is dat er gebouwen met een logiesfunctie kunnen worden gebouwd of al bestaan die niet het veiligheidsniveau bezitten zoals omschreven in de brandbeveiligingsconcepten. En dat terwijl zij volgens de letter van de wet (Bouwbesluit 2003) wél voldoen aan de eisen voor brandveiligheid. Zo is er in bepaalde situaties geen subbrandcompartimentering benodigd terwijl er wel (soms veel) personen kunnen slapen en in die situaties is er ook geen brandmeldinstallatie benodigd. Het gaat bijvoorbeeld om kampeerboerderijen, scoutinggebouwen cq groepsaccommodaties. De oorzaak hiervan ligt in één definitie uit het Bouwbesluit 2003.

In het Bouwbesluit 2003 wordt gesproken over *logiesfuncties gelegen in een logiesgebouw*, zoals bijvoorbeeld een hotel, én *logiesfuncties niet gelegen in een logiesgebouw*, denk hierbij aan een kampeerboerderij of scoutinggebouw (zie bijlage 1 voor de definities). Indien er sprake is van een logiesgebouw dan is subbrandcompartimentering benodigd en vanaf bepaalde afmetingen een brandmeldinstallatie, als er geen sprake is van een logiesgebouw dan kunnen deze voorzieningen niet worden geëist.

Praktijkvoorbeeld: groepsaccommodatie (allemaal zelfredzaam ?, kinderen? Etc.) bestaande uit 8 twee persoonskamers (incl. douches per kamer), twee bouwlagen, gemeenschappelijke woonkamer incl. keuken. Geen BMI/OAI vereist, geen sub-brandcompartimentering, geen brandslanghaspel, geen interne organisatie etc. Deze omissie (fout) ligt bij de wijziging van de bouwverordening serie van het VNG en de afstemming met VROM in de jaren 90.

Voor logiesbedrijven moet de reële vraag worden gesteld of de ondernemer de verantwoordelijkheid op grond van de zorgplicht (zie Woningwet artikel 1a en 1b) wel wil en moet dragen.

Anderzijds is er bij groepsaccommodaties afhankelijk van de gebruikers een hoog risico. Denk aan gebruik slaapzalen met jonge kinderen!

Aanpassing en nadere beschrijving is voor zowel a als b bij logiesfunctie is meer dan gewenst.

Bij slapen moeten de aanwezige zeer snel worden gewaarschuwd zodat ze nog een kans hebben om te kunnen vluchten. Oftewel binnen 3 minuten na het ontstaan van

Notitie brandveiligheid

Project: Werkgroep BMI Gebruiksbesluit

Datum: 13 augustus 2009

Referentie: MVHP

Oprachtgever: Accor KHN

MVH Adviseurs BV
Brandpreventie, Bouwplantoetsing
& Brandveiligheidsvraagstukken
www.mvhadviseurs.nl

brand, zonder hulp van de brandweer, moet iedereen het gebouw hebben kunnen verlaten. Daar heeft de verhuurder/eigenaar een belangrijke deelverantwoordelijkheid in.

Overigens gaat het Gebruiksbesluit uitsluitend over installaties, waar onder de brandmeldinstallatie. Daar gaat nu ook alleen de inhoudelijke discussie over. Er is immers gevraagd om te komen tot een nieuwe tabel 1 voor het Gebruiksbesluit.

Nu zou je diverse soorten groepsaccommodaties, kleine hotels, bed en Breakfast kunnen proberen te definiëren. Echter KHN is van mening dat dit veel onduidelijkheid bij zowel de gebruikers (eigenaren) en toetsende instanties gaat geven. Er zal een veelvoud van uitleg komen, met alle gevolgen van dien. Daarom is met belangrijk om duidelijkheid te creëren in een tabel. Overigens blijft artikel 1.3 gelijkwaardigheid altijd nog van kracht.

In onderstaand voorstel wordt het verschil tussen de logiesfunctie a en b (zie bovenstaand) verlaten, en komt er maar 1 begrip terug: logiesfunctie.

Met het ondergrens van 250 m² zullen vakantiehuisjes worden uitgesloten.

Bij een gebruik tot ca. 12 personen hebben de (luke)vakantiehuisjes/bungalows een oppervlakte van 100 tot 200 m².

Ruimtebewaking kennen we in eerste instantie niet binnen de NEN 2535 (bewakingsomvang) voor brandmeldinstallaties. Echter wel voor samenvallende vluchtroutes in het Gebruiksbesluit. Het Gebruiksbesluit voorziet dus wel in het begrip.

Bijlage I		Grenswaarde			Omvang van de bewaking	Doormelding volgens NEN 2535
		GO van de gebruiksfunctie [m ²]	Hoogte vloer van de gebruiksfunctie gemeten boven het meetniveau	Aantal bouwlagen van de gebruiksfunctie		
Artikel 2.2.1		Groter dan	Hoger dan	Groter dan		
VOORSTEL KHN						
7	Logiesfunctie	250	-	-	Ruimtebewaking NEN 2555:2009 met gekoppelde melders	-
		250	-	3	Volledig volgens NEN 2535	-
		500	-	-	Gedeeltelijk volgens NEN 2535	-
	met 24-uurs bemande receptie	500	-	1	Volledig volgens NEN 2535	-
	zonder 24-uurs bemande receptie	500	-	1	Volledig volgens NEN 2535	Ja

Notitie brandveiligheid

Project: Werkgroep BMI Gebruiksbesluit

Datum: 13 augustus 2009

Referentie: MVHP

Oprachtgever: Accor KHN

*MVH Adviseurs BV
Brandpreventie, Bouwplantoetsing
& Brandveiligheidsvraagstukken
www.mvhadviseurs.nl*

Toelichting/motivatie:

- De gekoppelde rookmelders op het lichtnet is een betrouwbaar systeem dat ook in nieuwbouw woningen wordt toegepast. Voor grote woningen, waarbij de loopafstand van 15 meter van de verblijfsruimte naar de voordeur wordt overschreden, is het een geaccepteerde gelijkwaardigheid. Voor groepsaccommodaties wordt in de voorgestelde tabel 1 een verantwoord veiligheidsniveau behaald. Op dit moment hoeft er niets. Dat is voor slapende personen niet verantwoord. Indien het gebouw meer dan drie bouwlagen heeft zal (naar verwachting) het aantal maximaal te koppelen aantal rookmelders (technisch gezien) worden overschreden. Dan dient er een brandmeldinstallatie zonder doormelding met volledige bewaking te worden aangebracht. Indien de techniek de regelgeving inhaalt, kan er een beroep op gelijkwaardigheid worden gedaan.
- De 24 uren bemande receptie (wakende) is een bedrijfszekere oplossing, waarbij een belangrijke verantwoordelijkheid van het bedrijf. Een 24 uren bemande receptie is kan de ontruiming begeleiden en zorgen dat in geval van brand de brandweer wordt gewaarschuwd.

Notitie brandveiligheid

Project: Werkgroep BMI Gebruiksbesluit

Datum: 13 augustus 2009

Referentie: MVHP

Opdrachtgever: Accor KHN

MVH Adviseurs BV
Brandpreventie, Bouwplantoetsing
& Brandveiligheidsvraagstukken
www.mvhadviseurs.nl

Verder verbeter voorstellen:

Bijeenkomstfunctie:

Bijlage I			Grenswaarde			Omvang van de bewaking	Directe doormelding naar de brandweer alarmcentrale volgens NEN 2535
			GO van de gebruiksfunctie [m ²]	Hoogte vloer van de gebruiksfunctie gemeten boven het meetniveau	Aantal bouwlagen van de gebruiksfunctie		
Artikel 2.2.1			Groter dan	Hoger dan	Groter dan		
A		Bijeenkomstfunctie voor het aanschouwen van sport	-	-	-	-	-
B		Bijeenkomstfunctie voor de opvang van kinderen jonger dan 4 jaar	100	-	-	Ruimtebewaking NEN 2555:2009 met gekoppelde melders	-
			100	-	1	Ruimtebewaking NEN 2555:2009 gekoppelde melders	
			400	-	-	Volledig volgens NEN 2535	-
			400	-	1	Volledig volgens NEN 2535	Ja
			800	-	-	Volledig volgens NEN 2535	Ja
C		Andere bijeenkomstfunctie	-	5	-	Gedeeltelijk volgens de NEN 2535	
			-	50	-	Volledig volgens NEN 2535	Ja
			-	-	2	Niet-automatisch volgens NEN 2535	-
			500	-	-	Niet-automatisch volgens NEN 2535h	-
			1000	-	-	Gedeeltelijk volgens de NEN 2535	-
			5000	-	-	Volledig volgens NEN 2535	-

Motivatie:

- 100 tot 400 m² zullen doorgaans twee tot drie speelruimten betreffen met daarin gelegen ieder één slaapruiimte. Deze is goed te overzien en alle ruimten incl. slaapruiimte is dan bewaakt met een gekoppelde brandmelders. Gaat één melder in alarm dan gaan alle melders en worden alle leidsters gewaarschuwd. De geluidseisen voldoen aan norm NEN 2575. Het systeem is betrouwbaar (wordt ook in woonhuizen aangebracht), echter ten opzichte van een brandmeldinstallatie ontbreekt echter de handbrandmelder. Echter de beroepbaarheid van een kleinschalige accommodatie is goed, voor het geval het bouwwerk anders dan in het geval van brand moet worden ontruimt.

Notitie brandveiligheid

Project: Werkgroep BMI Gebruiksbesluit

Datum: 13 augustus 2009

Referentie: MVHP

Oprachtgever: Accor KHN

*MVH Adviseurs BV
Brandpreventie, Bouwplantoetsing
& Brandveiligheidsvraagstukken
www.mvhadviseurs.nl*

-
- De voorkeur boven bouwlagen eerder dan hoogte verblijfsvloer gaat uit van het feit dit meer duidelijkheid schept dan een maat van twee meter tien.
 - Bij groter dan 400 m² dan ontstaat het risico dat het bouwwerk niet meer beroepbaar is. De aanwezigheid van handbrandmelders (niet automatische bewaking) is dan aanwezig. Overigens voor grensgevallen en specifieke gebouw ontwerpen kan nog altijd een beroep worden gedaan op gelijkwaardigheid. Daar voorziet het Gebruiksbesluit in. De meerwaarde van een directe doormelding en hulp van de brandweer bij het ontruiming acht is verwaarloosbaar. De GGD regelgeving voor kinderdagverblijven stelt een minimum aantal leidsters voor. Met de groep leidsters moet het KDV binnen de gestelde tijd van 5 tot 8 minuten (opkomsttijd brandweer) geheel zijn ontruimt.
 - 400 m² en meer dan 1 bouwlaag (dus een verdieping) kan het noodzakelijk zijn dat de brandweer ondersteunend is voor de ontruiming en de aanwezig opvangt.
 - 800 m² en groter is gekozen omdat dan het bouwwerk van dusdanig omvang is dat er doorgaans 4 groepen en meer aanwezig zijn. Zie het bouwbesluit die een grenswaarde stelt van 200 m² en 40 personen. Ik acht het onverantwoord om dan in het maximale geval 160 personen-kinderen waarvan doorgaans ca. 150 kinderen buiten (meestal op straat/plein) te zetten. Dan heb je een directe doormelding echt nodig. Dit zal zeker een meerwaarde gaan geven. Technisch gezien geven huisbrandmelders voor kleinere gebouwen 100 tot 400 meter een gelijkwaardig veiligheidsniveau als de brandmeldinstallatie.

Opmerkingen werkdocument:

- Discussie over het CCV als enigste aangestuurde beheerder regeling, nader ter discussie stellen. Is certificeren een doel of een middel. Daarnaast onderscheid tussen een product of het proces certificeren. Marktwerking verbeterd kwaliteit en de concurrentie in prijs.

Bijlage 5 Voorstel brochure 'doormelding en vertraging'

Vertraging in doormelding

Door: Jan Brekelmans
Regionale Commissie
Bouwen en Infrastructuur
Regio Haaglanden

Werkgroep Brandmeldinstallaties

Voorzitter: Hajé van Egmond
Secretaris: Susan Eggink-Eilander
s.eggink@nieman.nl

1	Inleiding	3
2	Wanneer een vertraging in de doormelding?	5
3	Functies en opleidingsniveaus van de interne organisatie	9
4	Vertragingstijden	11
5	Technische voorwaarden	12
6	Prestatie-eis voor ongewenste en onechte brandmeldingen	16
7	Verantwoordelijkheid	17
8	Conclusie	19
9	Literatuurlijst	20

BIJLAGE 1

BIJLAGE 2

BIJLAGE 3

1 Inleiding

Brandbestrijding is één van de wettelijke taken van de brandweer. Uitvloeisel van deze taak is dat de brandweer verplicht is op een melding van brand te reageren, of het nu gaat om een telefonische melding of om een melding van een brandmeldinstallatie.

In steeds meer gebouwen worden, al dan niet verplicht, brandmeldinstallaties geïnstalleerd. In de regelgeving (Bouwverordening) wordt, met betrekking tot brandmeldinstallaties, aangegeven in welke gevallen een doormelding naar een “ontvangststation voor brandmeldingen” noodzakelijk is.

In NEN 2535 wordt onder ontvangststation voor brandmeldingen verstaan; “Een organisatie (instelling) waaruit de noodzakelijke corrigerende maatregelen onmiddellijk in gang kunnen worden gezet”. Op de keper beschouwd kan dit dus alleen maar geschieden door een brandweerorganisatie. Daarom dient een vereiste doormelding van brand altijd naar een gemeentelijke of regionale brandweeralarmcentrale plaats te vinden. In de (model)Bouwverordening (artikel 2.6.3, lid 2) en het concept Gebruiksbesluit (artikel 2.2.1, lid 4) wordt zelfs letterlijk vermeld dat, indien een doormelding noodzakelijk is, dit rechtstreeks naar de alarmcentrale van de brandweer moet doormelden.

De betreffende brandmeldinstallaties kunnen voor wat betreft omvang verschillen. Het kan daarbij voorkomen dat brandmeldinstallaties alleen bestaan uit handbrandmelders. In de meest voorkomende brandmeldinstallaties komen echter naast handbrandmelders ook automatische brandmelders voor, waarbij het overgrote deel zal bestaan uit rookmelders. Vooral door toepassing van deze rookmelders heeft dit helaas een aanzienlijk aantal ongewenste (door)meldingen tot gevolg. In bepaalde gevallen wordt daarom overgegaan tot het eisen van een vertraging in de doormelding van brand naar de alarmcentrale. Dit nu is geen afdoende oplossing omdat in dat geval niet alleen de ongewenste brandmeldingen maar ook de echte brandmeldingen vertraagd worden doorgemeld. Dus ongewenste doormeldingen van brand mogen nimmer een aanleiding zijn voor het vertragen van de doormelding van brand.

Indien om andere redenen toch wordt overwogen een doormelding te vertragen, is dit alleen onder bepaalde voorwaarden acceptabel. In deze richtlijn worden daartoe een antwoord gegeven op de volgende vraagstellingen.

- Wanneer is een vertraging in de doormelding van brandmelding toelaatbaar?
- Wat zijn daarbij de organisatorische voorwaarden?
- Wat zijn de maximale toelaatbare vertragingstijden?

- Aan welke technische voorwaarden moet de betreffende vertragingsinrichting voldoen?
- Hoe zijn verantwoordelijkheden geregeld?

Met wisselend resultaat worden door verschillende instanties andere maatregelen genomen het onacceptabele grote aantal ongewenste brandmeldingen terug te dringen. Hierbij moet onder andere worden gedacht aan de volgende acties:

1. Verbeteren van brandmeldtechnieken.

Door fabrikanten wordt al jaren research gedaan om te komen tot betrouwbare brandmeldinstallaties. Dit heeft tot resultaat gehad dat een scala van nieuwe brandmeldtechnieken op de markt zijn gekomen. Volgens mededeling van de betreffende leveranciers zullen deze systemen sterk meewerken aan het reduceren van het aantal ongewenste brandmeldingen. De praktijk heeft tot op heden echter nog geen merkbare verbetering opgeleverd.

2. Het stellen van prestatie-eisen.

Als bijdrage tot het terugdringen van ongewenste brandmeldingen, is sinds de publicatie van NEN 2535 (2e druk, oktober 1996) gekozen voor onder andere het stellen van prestatie-eisen voor ongewenste en onechte brandmeldingen. Hierbij dient vooraf in een programma van eisen te worden vastgelegd dat de betreffende brandmeldinstallatie niet meer dan een gelimiteerd aantal ongewenste en onechte brandmeldingen mag veroorzaken. Daartoe worden de installaties, afhankelijk van de gebouwsoort waarin de installatie zich bevindt, in een risico-klasse ingedeeld. Op zich is deze ontwikkeling een stap in de goede richting. Het blijft echter in de praktijk een zeer lastige zaak te kunnen controleren of de aantallen ongewenste en onechte brandmeldingen, behorend bij de vastgelegde risico-klasse, wordt overschreden.

3. Handhaving van de kwaliteit van brandmeldinstallaties.

Het blijkt dat ongewenste meldingen voor een deel veroorzaakt worden door een slechte status van de brandmeldinstallatie. Zo zullen zaken als, interne verbouwingen, wijzigingen aan de installatie, slecht onderhoud, slecht beheer en verkeerde bediening, bijdragen tot een toename van ongewenste meldingen. Een periodieke controle en begeleiding van de brandweer zou hierin een verbetering kunnen opleveren. In de praktijk blijkt dit voor de brandweer, vanwege een te kort aan menskracht, niet altijd tot de mogelijkheden te behoren. Een mogelijke oplossing is de brandmeldinstallatie te certificeren. Daarmede wordt onder andere geregeld dat het onderhoud aan de brandmeldinstallatie periodiek plaats vindt en dat in geval van bouwkundige wijzigingen de brandmeldinstallatie optimaal wordt aangepast. Daarnaast worden eisen gesteld aan een goed beheer van de installatie. In de Model bouwverordening en het Gebruiksbesluit is

certificering vereist als er tevens een eis geldt voor doormelding van brand naar de brandweer.

2 Wanneer een vertraging in de doormelding?

Indien wordt gewenst om in de doormelding van brand een vertraging in te bouwen, moet men zich wel realiseren dat dan, naast de ongewenste en onechte brandmeldingen, ook de echte brandmeldingen vertraagd zullen worden doorgemeld. Indien dit zonder aanvullende organisatorische maatregelen zou geschieden, betekent dit dat, door de latere alarmering van de brandweer, de benodigde actie in het object uitblijft. Of dit, vanuit brandweerstandpunt, acceptabel is hangt primair af van het gegeven of het gaat om een vrijwillige of een door de overheid vereiste doormelding van brand. Indien een doormelding wel door de overheid is vereist, kan een vertraging problematisch worden met betrekking tot het zogenaamde normatief brandverloop, zoals dit is weergegeven in de betreffende brandbeveiligingsconcepten van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

Tevens kan er een automatische brandmeldinstallatie zijn vereist in het kader van een toepassing van een gelijkwaardige oplossing zoals een toepassing van het Brandbeveiligingsconcept "Beheersbaarheid van brand" van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

Hierbij kan van de brandweer worden verwacht dat deze in een dusdanig stadium wordt gealarmeerd, zodat brandbestrijding tijdig kan aanvangen. Een eventuele vertraging in de doormelding zou deze filosofie volledig ondermijnen en kan daarom niet worden toegestaan.

In andere gevallen is het dus altijd noodzakelijk dat tijdens de periode waarin de brandweer, door de aanwezigheid van een vertraging, nog niet is gealarmeerd, actie door de gebruiker van een gebouw wordt ondernomen. Deze actie moet dus gegarandeerd zijn alvorens toestemming wordt gegeven tot het aanbrengen van een vertraging in de doormelding.

Tevens is van belang dat de betreffende personen, die in dat geval voor deze actie zijn aangewezen, over een vastgesteld opleidingsniveau op het gebied van brandmelding en brandbestrijding beschikken. Over het algemeen genomen zal in de avond- en nachtsituatie minder personen in een bouwwerk aanwezig zijn. Dit impliceert dat er eveneens minder of geen personen aanwezig zullen zijn die in geval van een brandmelding interne acties kunnen ondernemen. Daarnaast zijn er bouwwerken (bijv. gebouwen met een logiesfunctie) waarin gedurende de nacht mensen slapend aanwezig zullen zijn.

Het is daarom in die gevallen aan te bevelen in de avond- en nachtsituatie de doormelding van brand niet te vertragen.

Indien na een uitgebreide afweging toch wordt besloten een vertraging in de doormelding van brand toe te staan, mag de vertraging de directe doormelding van de handbrandmelders nimmer beïnvloeden. Het is dus niet toegestaan de doormelding van een handmelding te vertragen. Dit biedt het grote voordeel dat, indien bij de verkenning door de interne organisatie blijkt dat de komst van de brandweer onmiddellijk (onvertraagd) wordt gewenst, men door middel van het bedienen van een willekeurige handbrandmelder, vanaf dat moment alsnog een onvertraagde doormelding van brand realiseert.

Het is goed in dit kader nogmaals vast te stellen dat een eventuele vertraging alleen betrekking heeft op de doormelding van brandmeldingen en dat een eventuele vertraging nooit de activering van zogenaamde automatische brandbeveiligingsinstallaties, zoals bedoeld in NEN 2535, mag beïnvloeden. Hieronder wordt ook verstaan een ontruimingsalarminstallatie zoals bedoeld in NEN 2575.

Bij de afweging of een vertraging in de doormelding moet worden toegestaan, dient nooit uit het oog te worden verloren, dat door toepassing hiervan nimmer, als gevolg van een te laat arriveren van de brandweer, slachtoffers mogen vallen en/of grote materiële schade kan ontstaan doordat bijvoorbeeld:

- de brand te laat wordt onderkend en daardoor de omvang ontoelaatbaar groot is;
- de interne organisatie te laat wordt geactiveerd;
- personen niet tijdig het rookcompartiment hebben verlaten;
- ontoelaatbare branduitbreiding naar andere brandcompartimenten plaatsvindt.

Het inbouwen van een vertragingstijd in de doormelding van brand zal tot gevolg hebben dat, indien sprake is van een echte brandmelding, één of meerdere van bovenvermelde situaties kan optreden. Daarom zal altijd een aantal factoren moeten worden afgewogen alvorens tot een vertraging over te gaan. Hierna volgt een aantal afwegingsfactoren.

1. De gebruiksfunctie van het gebouw.

Afhankelijk van de gebruiksfunctie zal nauwkeurig moeten worden afgewogen of een vertraging wel acceptabel is.

2. De toestand waarin aanwezige personen zich bevinden.

Afhankelijk van de gebruiksfunctie kunnen mensen zich al dan niet in slaaptoestand bevinden. Zo is bijvoorbeeld een vertraging in gebouwen waarin personen aanwezig zijn welke zich in bed bevinden (bijv. gebouwen met een gezondheidszorgfunctie), zowel in de dag- en de nachtsituatie niet aan te bevelen. Daarnaast zijn er gebouwen waarin zich over het algemeen alleen in de nachtsituatie slapende personen bevinden (bijv. gebouwen met een logiesfunctie). In dergelijke

gebouwen zou een vertraging alleen in de dagsituatie in principe wel mogelijk zijn.

Met het stromingsdiagram in bijlage 1 kan een en ander op eenvoudige wijze worden afgewogen. Het verdient aanbeveling de afweging bij het toestaan van een vertraging volgens dit schema te laten geschieden. Specifieke omstandigheden kunnen echter tot gevolg hebben dat van dit schema kan worden afgeweken. Het is daarbij te adviseren de motivatie voor de betreffende afwijking schriftelijk vast te leggen.

3. De mobiliteit van de aanwezige personen.

Belangrijk hierbij is te weten hoe snel kunnen bewoners, werknemers, gasten en dergelijke het gebouw of op z'n minst het bedreigde rookcompartiment kunnen verlaten? Belangrijk hierbij is de zelfredzaamheid van de gebruikers van het betreffende gebouw. Hieronder wordt verstaan, dat personen zonder assistentie de onveilige zone kunnen verlaten. Wanneer er een vertraging in de doormelding wordt geïnstalleerd zal professionele ondersteuning (brandweer) in een later stadium ter beschikking zijn dan wanneer er een directe onvertraagde doormelding plaatsvindt.

4. De kwaliteit van de brandmeldinstallatie.

Indien het een door de overheid verplichte brandmeldinstallatie betreft, zal het aspect kwaliteit in relatie tot een vertraging in de doormelding niet relevant zijn. Of er nu wel of geen vertraging wordt gewenst, de installatie zal te allen tijden moeten voldoen aan de betreffende regelgeving. In geval van een vrijwillige brandmeldinstallatie of doormelding zal, indien er een verzoek wordt ingediend om brandmeldingen door te melden naar de alarmcentrale van de brandweer, de installatie aan dezelfde eisen moeten voldoen als een verplichte brandmeldinstallatie. Ten aanzien van de vertragingstijd is het niet beslist noodzakelijk om hieraan beperkingen op te leggen. Doormelden is immers geen eis van de overheid. Wel is het in dat geval aan te bevelen de eventuele afgesproken vertragingstijd onderling schriftelijk vast te leggen.

5. De omvang van de brandmeldinstallatie.

Bij een geëiste brandmeldinstallatie zal door de bevoegde autoriteit (brandweer) altijd de omvang van de brandmeldinstallatie worden bepaald en in een Programma van Eisen worden vastgelegd. Hierbij kan een keuze worden gemaakt uit de volgende mogelijkheden:

- volledige bewaking.
- gedeeltelijke bewaking
- ruimte bewaking
- objectbewaking
- niet-automatische bewaking

Zie voor een uitgebreide omschrijving van genoemde mogelijkheden NEN 2535.

De noodzakelijke omvang, welke in principe is vastgelegd in het Gebruiksbesluit is afhankelijk van aspecten als:

- het doel van de bewaking (beveiliging van personen en/of goederen)
- de bestemming en hoogte van het gebouw
- de aanwezigheid en de validiteit van personen
- het brandrisico.

Behalve dan bij “volledige bewaking”, worden er niet altijd in alle ruimten automatische brandmelders aangebracht. Dit kan tot gevolg hebben dat een brand zich in een onbeveiligde ruimte kan ontwikkelen voordat deze door een automatische brandmelder in een aangrenzende beveiligde ruimte zal worden gedetecteerd. Hierdoor zal de ontdekkingstijd langer zijn dan in gebouwen met een “volledige bewaking”. Daardoor is het aan te bevelen in geval van dergelijke beveiligingsgraden, geen vertraging in de doormelding toe te staan.

6. Kwaliteit van het eigen personeel.

Het zal duidelijk zijn dat van de personen die, in geval van een brandmelding in een gebouw, de taak hebben eerst een onderzoek hiernaar in te stellen, een bepaalde kwaliteit wordt verlangd. Zo zal het volgende in beeld moeten worden gebracht:

- in hoeverre betreffende medewerkers bekend zijn met noodsituaties?
- wat hun opleidingsprofiel is op het gebied van bedrijfshulpverlening?
- op welke uren zij aanwezig zijn. (Dit kan mede van belang zijn voor de bepaling van het totale aantal noodzakelijk medewerkers)?
- wat is hun taak bij de bedrijfshulpverlening?
- hebben deze personen een bepaalde uitrusting om hun taak adequaat te kunnen verrichten. (beschermde kleding, adembescherming e.d.)?
- zijn deze personen in het bezit van communicatiemiddelen?

Het zal blijken dat de kwaliteit van personen in de diverse objecten zeer verschilt. Zo kan in het ene gebouw een minimaal opleidingsniveau tot bedrijfshulpverlener worden verlangd, terwijl in een andere situatie personen volledig tot brandwacht moeten zijn opgeleid. Met betrekking tot de uitrusting zal het voorkomen dat voor het bestrijden van een beginnende brand men alleen de beschikking heeft over de zich in het gebouw bevindende (kleine) blusmiddelen, terwijl het ook kan voorkomen dat men volledig met een complete autospuiter is uitgerust. Hierbij moet onderscheid worden gemaakt in situaties waarbij een bedrijfshulpverlenings-team aanwezig is of een bedrijfsbrandweer.

Onder bepaalde voorwaarden kan de (eerste) brandweezorg aan een bedrijf worden overgedragen. Aan een bedrijfsbrandweer worden in artikel 13 van de Brandweerwet 1985 voorwaarden gesteld waaraan een bedrijf moet voldoen zodat zij een vergelijkbaar zorgaspect heeft als de gemeentelijke brandweer. De taken van een bedrijfshulpverleningsteam zijn meer van een ondersteunende aard en kunnen niet vergeleken worden met de taken die door een bedrijfsbrandweer worden verricht. Naast organisaties met bedrijfshulpverleningsteams en bedrijfsbrandweer (art. 13), zijn er ook organisaties die uitgerust zijn met een bedrijfsbrandweer vanuit de oude BZB-regeling. De laatstgenoemde bedrijfsbrandweeren zijn beter uitgerust dan de genoemde bedrijfshulpverleningsteams.

Bij de vaststelling van een eventuele vertraging in de doormelding zal altijd de kwaliteit en uitrusting van betreffende organisatie moeten worden meegewogen, waarbij onderscheid kan worden gemaakt in de maximale toelaatbare vertragingstijd. Het is daarvoor noodzakelijk dat bij de aanvraag voor een vertraging, tevens een voor het betreffende gebouw opgesteld ontruimingsplan wordt meegezonden.

3 Functies en opleidingsniveaus van de interne organisatie

Om een indruk te verkrijgen in de mogelijke voorkomende opleidingsniveaus van personen welke in verband met hun opgedragen taak in een gebouw kunnen voorkomen, wordt hierna een overzicht gegeven.

1. Beheerder brandmeldinstallaties.

Het betreft hier een persoon die, zoals dit is omschreven in NEN 2654-1, al dan niet in dienst is van de gebruiker en is geïnstrueerd omtrent de hem toevertrouwde taken en mogelijke gevaren die zijn verboden aan onjuist handelen ten aanzien van de aanwezige brandmeldinstallatie.

Betreffende beheerder dient te beschikken over het diploma “Beheerder Brandmeldinstallaties”, van het Nederlands Instituut voor Bedrijfshulpverlening (NIBHV) te Rotterdam.

De bedoelde taken zijn dus specifiek bedoeld voor het beheer, de controle en het onderhoud van brandmeldinstallatie zoals vermeld in NEN 2654-1, waarbij geen taakinfilling is opgenomen ten aanzien van alarmopvolging in geval van een brandmelding. Hiervoor dient meer te worden gedacht aan een bedrijfshulpverlener zoals hierna wordt beschreven.

Een honorering ten aanzien van vertragingstijden is hierbij daarom niet aan te bevelen!

2. Bedrijfshulpverlener.(BHV-er)

Met de inwerkingtreding van het Besluit Bedrijfshulpverlener op 1 januari 1994 is voor de werkgever de verplichting ontstaan één of meer werknemers aan te wijzen die de bedrijfshulpverleningstaak op zich nemen. In artikel 15 van de Arbo-wet zijn de taken van de bedrijfshulpverlener omschreven, te weten:

- Het verlenen van eerste hulp bij ongevallen.
- Het beperken en bestrijden van een beginnende brand.
- Het voorkomen en beperken van ongevallen.
- Het in noodsituaties alarmeren en evacueren van alle werknemers en andere personen in het bedrijf.
- Het alarmeren van en samenwerken met de gemeentelijke en regionale brandweer en andere hulpverleningsorganisaties.

De bedrijfshulpverlening is dus bedoeld als voorpostfunctie voor de professionele hulpverlening, zoals brandweer en ambulancedienst.

Deze verplichting in de Arbo-wet geldt voor alle bedrijven, organisaties en instellingen. De omvang van deze bedrijfshulpverleningsorganisatie wordt mede bepaald door het aantal werknemers en alle overige aanwezige personen.

Zoals uit voorstaande blijkt zal een bedrijfshulpverlener zeer goed passen in een organisatie welke tot taak heeft intern onderzoek in te stellen in geval van een brandmelding in het object. Afhankelijk van het aantal beschikbare bedrijfshulpverleners en hun geoefendheid, kan daarom een honorering ten aanzien van een eventuele vertragingstijd plaatsvinden.

3. (Hoofd)brandwacht.

Het is mogelijk dat in bedrijven personen aanwezig zijn die zijn opgeleid tot "brandwacht", waarbij niet direct moet worden gedacht aan een bij "4" omschreven bedrijfsbrandweer. Het zal een ieder duidelijk zijn dat een brandwacht, ten aanzien van verkenning en bestrijding van brand, beter is opgeleid dan de eerder omschreven bedrijfshulpverlener. Het is daarom geen enkel probleem, ten aanzien van de maximale toegestane vertragingstijd, de aanwezigheid van één of meer brandwachten te honoreren.

4. Bedrijfsbrandweer.

Op grond van artikel 13 van de Brandweerwet 1985, kunnen Burgemeester en wethouders een inrichting, die in geval van een brand of ongeval bijzonder gevaar kan opleveren voor de openbare veiligheid, aanwijzen als zogenaamd bedrijfsbrandweerplichtig. Daarbij is men verplicht er voor te zorgen dat in het bedrijf kan worden beschikt over

een bedrijfsbrandweer, die voldoet aan de daarbij gestelde eisen met betrekking tot personeel en materieel.

Van bedrijfsbrandweren mag worden verwacht dat zij in staat worden geacht om snel de oorzaak van een brandmelding te kunnen vaststellen. Ook het verstrekken van nadere informatie aan een centrale post en/of de overheidsbrandweer zal professioneler verlopen. Naast het redden en evacueren van personen, zullen zij een beginnende brand adequaat kunnen bestrijden, eventueel met gebruik van de direct aanwezige blusmiddelen of met aanvullend brandblusmaterieel. Het verlies in meldtijd aan de alarmcentrale van de brandweer wordt zodoende gecompenseerd door een actie op maat van de interne brandweerorganisatie. Voor de vereiste deskundigheid zal moeten worden uitgegaan van gediplomeerde brandwachten en onderbrandmeesters, die tevens in het bezit zijn van het diploma "Ademluchtdrager", met dien verstande dat ook daadwerkelijk over de betreffende apparatuur kan worden beschikt.

Het zal duidelijk zijn dat in bedrijven waarin op grond van de Brandweerwet een hiervoor omschreven bedrijfsbrandweer aanwezig is, een vertraging in de doormelding kan worden toegestaan. De maximale vertragingstijd die daarbij is toegestaan hangt af van de omvang van de betreffende bedrijfsbrandweerorganisatie en het hen ter beschikking staande materieel.

De noodzaak en de omvang zal worden bepaald aan de hand van het Besluit Bedrijfsbrandweren. Ten aanzien van de handhaving hiervan is een en ander in de Brandweerwet vastgelegd. Het is uiteraard aan burgemeester en wethouders hierop toezicht te houden.

4 Vertragingstijden

Gezien het voorstaande zal het duidelijk zijn dat de beslissing voor een vertraging in de doormelding van brand naar de alarmcentrale van de brandweer, zorgvuldig zal moeten worden afgewogen. Eenzelfde zorgvuldigheid is noodzakelijk bij de vaststelling van de maximale toelaatbare vertragingstijd. Een te lange vertragingstijd in combinatie met een minder goede bedrijfsorganisatie zal een onacceptabele situatie opleveren. Er zal dus een duidelijk inzicht moeten worden verstrekt in deze bedrijfsorganisatie, waardoor een nauwkeurige afweging kan plaatsvinden. Een afweging "op papier" is hierbij onvoldoende en zal daarom parallel moeten gaan aan een toetsing van de organisatie in de praktijk. De organisatie zal zich dus moeten "bewijzen". Hiermede wordt aangegeven, dat het instemmen met een vertraging bij de oplevering van een nieuw bouwwerk, niet tot de mogelijkheden behoort. De bedrijfsorganisatie kan op dat moment onmogelijk in de praktijk worden getoetst. Daarnaast kan worden afgevraagd of de wens tot een vertraging op dat moment actueel is

omdat nog geen ervaring is opgedaan ten aanzien van eventuele ongewenste en/of onechte brandmeldingen.

Indien, na alle aspecten te hebben afgewogen, wordt overgegaan tot het toestaan van het installeren van een vertraginginrichting, waarbij de maximale vertragingstijd is bepaald, dient dit schriftelijk te worden vastgelegd. Tevens is het noodzakelijk dat dit in het logboek, welke volgens NEN 2654-1 altijd bij de brandmeldcentrale aanwezig moet zijn, door de Beheerder wordt vastgelegd. Op deze wijze kan altijd worden nagegaan wat de met de bevoegde autoriteit afgesproken maximale vertragingstijd bedraagt.

Als leidraad voor de vaststelling van de vertragingstijd is hierna een tabel afgebeeld. Men moet zich bij deze vaststelling echter altijd realiseren dat het hier gaat om een maximale vertragingstijd waarbij moet worden nagegaan hoeveel tijd een bedrijfsbrandweer of hulpverlener nodig heeft om na te gaan wat de oorzaak van de brandmelding is. Grote interne afstanden kunnen hierdoor tot onacceptabele situaties leiden. Daarnaast mag bij de maximale vertragingstijd opgetelde opkomsttijd van de brandweer nimmer de 15 minuten overschrijden.

kwaliteit/kwantiteit functionaris(sen)	max. vertr. tijd	toelichting
Beheerder	0 min.	zie 3a
1 x BHV-er	2 min.	zie 3b
2 of meer BHV-ers	3 min.	zie 3b
1 x brandwacht	3 min.	zie 3c
2 of meer brandwachten	4 min.	zie 3c
bedrijfsbrandweer zonder autospuit	5 min.	zie 3d
bedrijfsbrandweer met autospuit	8 min.	zie 3d

5 Technische voorwaarden

5.1 *Kwalitatieve eisen*

Naast de hiervoor uitgebreide omschreven organisatorische maatregelen, is het eveneens van belang dat de apparatuur waarmee een doormelding met vertraging plaats vindt van een goede kwaliteit is, zodat storingen in de apparatuur tot een minimum worden beperkt. Het gegeven dat deze

componenten over het algemeen in de brandmeldcentrale zijn ondergebracht, wil niet zeggen dat daardoor de vereiste kwaliteit is gewaarborgd.

NEN 2535 vermeldt dat de brandmeldcentrale moet voldoen aan een Europese norm, te weten NEN-EN 54-2. Deze norm geeft naast de basiseisen de mogelijkheid voor het eisen van extra voorzieningen (opties). Het is de lidstaten (leden) binnen de Europese Unie, vrijgelaten zo nodig bepaalde opties in hun nationale norm op te nemen. De nationale norm voor Nederland is NEN 2535. Betreffende opties zijn derhalve in NEN 2535 vermeld. Zo is er op deze wijze bepaald welke opties altijd in een brandmeldcentrale aanwezig moeten zijn. Daarnaast worden er enkele opties vermeld welke in een brandmeldcentrale aanwezig mogen zijn. Deze aanwezigheid is daarbij afhankelijk van het betreffende object waarin een brandmeldinstallatie wordt geïnstalleerd. Of een of meerdere van deze laatstgenoemde opties in het betreffende gebouw noodzakelijk zijn, zal door de eisende partij altijd moeten worden vermeld in het Programma van Eisen. Een van deze opties is “Een vertraging van de uitgangssignalen naar C en/of E”. (“E” wordt nader gedefinieerd als, “doormeldapparatuur voor brandmeldingen”.)

Het is dus niet vanzelfsprekend dat componenten welke noodzakelijk zijn voor een vertraging in de doormelding van brand, standaard in een brandmeldcentrale aanwezig zullen zijn. Dit houdt in dat het daardoor mogelijk is geworden dat deze optie in een later stadium wordt ingebouwd en daardoor niet aan allerlei testen zijn onderworpen welke primair aan de brandmeldcentrale zijn uitgevoerd. Een mogelijke oplossing om dit te onderzoeken, is een bestudering van het beproevingsrapport van de betreffende brandmeldcentrale, waaruit dan moet blijken of deze optie wel is (mee)beproefd.

5.2 Functionele eisen

In NEN-EN 54-2 worden naast de kwaliteitseisen (omgevingstesten) eveneens functionele eisen weergegeven. De vertaling van artikel 7.11 uit deze norm luidt:

De brandmeldcentrale **kan** een voorziening bevatten om het activeren van uitgangssignalen naar brandalarmeringsapparatuur (C van NEN-EN 54-1) en/of naar doormeld-apparatuur voor brandmeldingen (E van NEN-EN 54-1) te vertragen. In deze gevallen zijn de volgende punten van toepassing:

- a. Het selecteren van vertragingen van uitgangssignalen naar C moet plaatsvinden op toegangsniveau 3 en is van toepassing voor:
 - automatische brandmelders en/of
 - handbrandmelders en/of
 - signalen uit bepaalde zone's

Het gestelde bij “a” is in dit verband niet relevant daar dit geen betrekking heeft op vertragingen in de doormelding van brand. Hiervoor is het gestelde bij “b” van belang.

- b. Het selecteren van vertragingen van uitgangssignalen naar E moet plaatsvinden op toegangsniveau 3 en is van toepassing voor:
- automatische brandmelders en/of
 - handbrandmelders en/of
 - signalen uit bepaalde zone's

Het hier genoemde toegangsniveau 3 heeft betrekking op het voorkomen van bediening door onbevoegden. Toegangsniveau 3 is bestemd voor personen die zijn opgeleid en bevoegd om:

- de specifieke objectgegevens aan te passen die in de brandmeldcentrale zijn opgeslagen of bewaakt (dus in dit geval instellen/aanpassen van vertraging)
- het onderhouden van de brandmeldcentrale overeenkomstig de door de producent opgestelde instructies en gegevens.

Volgens de regelgeving (NEN 2654-1) is dit “de onderhouder”. Dus het branddetectiebedrijf dan wel diens gemachtigde, met de bevoegdheid voor het onderhouden van brandmeldinstallaties.

- c. De vertragingstijden moeten worden geconfigureerd op toegangsniveau 3, in stappen van niet meer dan 1 minuut, tot een maximum van 10 minuten.

Het gegeven dat hier 10 minuten wordt vermeld wil niet zeggen dat de maximale toegestane vertragingstijd 10 minuten mag bedragen. Zoals eerder is vermeld zal hieraan altijd een uitgebreide afweging aan vooraf moeten gaan waarna door de brandweer de maximale toelaatbare vertragingstijd wordt bepaald.

- d. Het moet mogelijk zijn de vertragingen op te heffen en vertraagde uitgangssignalen direct handmatig te activeren op toegangsniveau 1 en/of door middel van een signaal van een handbrandmelder.

Het hier genoemde toegangsniveau 1 houdt in een bediening door alle personen of voor personen die in het algemeen verantwoordelijk zijn voor het toezicht op veiligheid, en die een brand- en storingsmelding zouden kunnen onderzoeken en daarbij eventueel de eerste maatregelen treffen. Er is daarbij geen enkele belemmering voor een bediening.

NEN-EN 54-2 is niet duidelijk ten aanzien van het inschakelen van de vertraging. Ter voorkoming van een situatie waarbij het mogelijk is dat een vertraging is ingeschakeld op tijden dat er geen goede organisatie in het

gebouw aanwezig is (bijvoorbeeld tijdens de weekenden), dient het volgende te worden aangehouden:

- De vertraging moet met de hand, op toegangsniveau 2, kunnen worden ingeschakeld.
 - De vertraging dient, op een in overleg met de bevoegde autoriteit te bepalen tijdstip, automatisch kunnen worden uitgeschakeld.
 - Indien binnen 1 minuut na het ontstaan van een automatische brandmelding niet is gereageerd door middel van het herstellen van het akoestische attentiesignaal op het brandweerpaneel/brandmeldcentrale, moet de brandmelding na genoemde periode, direct worden doorgemeld.
 - De ingeschakelde toestand van de vertraging moet optisch worden aangegeven.
- e. De vertraging van een uitgangssignaal mag geen invloed hebben op het activeren van andere uitgangsignalen.

Zoals bij "d" is vermeld moet het mogelijk zijn een ingestelde vertraging handmatig te kunnen beïnvloeden. Dit moet onder andere op de brandmeldcentrale mogelijk zijn. Hiervoor vermeldt artikel 9.4.2 van NEN-EN 54-2, betrekking tot bedieningen en signaleringen het volgende.

De volgende functies moeten onafhankelijk kunnen worden in- en uitgeschakeld. De uitgeschakelde functies moeten worden weergegeven door afzonderlijke optische indicatoren en/of alfanumerieke display. Het is niet toegestaan de indicaties te onderdrukken tijdens de brandalarmtoestand.

- f. Uitgangsignalen en/of transmissiewegen naar brandalarmeringsapparatuur (C van NEN-EN 54-1), met een handmatige bediening en indicatie, ten minste gemeenschappelijk voor alle C's

Het gestelde bij "f" is in dit verband niet relevant daar dit geen betrekking heeft op vertragingen in de doormelding van brand.

- g. Uitgangsignalen en/of transmissiewegen naar doormeldapparatuur voor brandmeldingen (E van NEN-EN 54-1).
- h. Het onmiddellijk opheffen van vertragingen van uitgangen van een brandalarm zoals gespecificeerd in 7.11, met de bediening en indicatie tenminste gemeenschappelijk voor alle functies gespecificeerd in 7.11 (van NEN-EN 54-2).

5.3 Functiebehoud bij brand

In artikel 9i van NEN 2535 (2009) wordt vermeld dat functiebehoud bij brand wordt vereist voor o.a.

- iedere transmissieweg tussen de brandmeldcentrale en de doormeldapparatuur voor brandmeldingen.
- ledere transmissieweg tussen de doormeldapparatuur voor brandmeldingen en het ISRA-punt.

Voor de uitvoering van deze eis wordt verwezen naar NPR 2576.

Hierin is bij artikel 6.3 vermeld dat indien sturingen binnen één minuut na de brandmelding worden geactiveerd en de aangestuurde installatie over een houdfunctie beschikt, er op deze wijze wordt voldaan aan de eis van functiebehoud bij brand.

Dit betekent dus dat in de situatie waarbij doormeldingen van brand niet worden vertraagd, er altijd aan de eis van functiebehoud bij brand wordt voldaan. Het vertragen van de doormelding van brand, langer dan één minuut, heeft dus tot gevolg dat er aan de transmissieweg aanvullende voorzieningen (NPR 2576) noodzakelijk zijn.

Zoals hiervoor is weergegeven is het toestaan van een vertraging niet mogelijk nadat een technisch onderzoek heeft plaats gehad naar alle hiervoor gestelde technische voorwaarden in de regelgeving.

6 Prestatie-eis voor ongewenste en onechte brandmeldingen

Zoals reeds bij 1 is omschreven worden er in NEN 2535 prestatie-eisen gesteld met betrekking tot onder andere ongewenste en onechte brandmeldingen. Hierbij dient vooraf in een programma van eisen te worden vastgelegd dat de betreffende brandmeldinstallatie niet meer dan een gelimiteerd aantal ongewenste en onechte brandmeldingen mag veroorzaken. Daartoe worden de installaties, afhankelijk van de gebouwsoort waarin de installatie zich bevindt, in een risico-klasse ingedeeld. In NEN 2535 (2008) heeft een aanpassing plaats gevonden met betrekking tot deze risicoklasse-indeling indien een vertraagde doormelding van toepassing is.

7 Verantwoordelijkheid

De ontdekkingstijd van een eventuele brand zal over het algemeen worden bekort door het aanbrengen van een automatische brandmeldinstallatie. De uiteindelijke winst zal mede afhangen van de vereiste omvang van de brandmeldinstallatie, zoals deze wordt omschreven in NEN 2535. Het zal duidelijk zijn dat een brand in een eerder stadium wordt gedetecteerd in een object dat is uitgerust met een “volledige bewaking”, dan in geval van bijvoorbeeld een “gedeeltelijke bewaking”. De winst in meldtijd en alarmeringstijd, zoals nader omschreven in de diverse Brandbeveiligingsconcepten van het Ministerie van Binnenlandse zaken en Koninkrijksrelaties, kan nadelig worden beïnvloed door het inbouwen van een vertragingstijd in de doormelding naar de brandweer. Het is op dat punt de vraag of dit wenselijk en/of nog verantwoord is?

Een maatschappelijk en politiek probleem is de verantwoordelijkheid bij een brandmelding. Op grond van de Brandweerwet 1985, artikel 1, lid 4 hebben Burgemeester en wethouders de zorg voor:

- a. Het voorkomen, beperken en bestrijden van brand, het beperken van brandgevaar, het voorkomen en beperken van ongevallen bij brand en al hetgeen daarmee verband houdt;
- b. Het beperken en bestrijden van gevaar voor mensen en dieren bij ongevallen anders dan brand.

De gemeentelijke brandweer heeft zich te houden aan een zorgnorm en is verantwoordelijk voor een goede repressie. In voorkomende gevallen zou deze verantwoordelijkheid gedeeltelijk kunnen worden overgedragen aan een andere (interne) organisatie zoals deze is omschreven in paragraaf 3.

Om de verantwoordelijkheid van de brandweer te verschuiven naar een ruimere eigen verantwoordelijkheid van de samenleving, zal dit op een dusdanige manier geregeld moeten worden, dat er achteraf geen politieke en/of maatschappelijke kritiek op de brandweer komt wanneer deze, in geval van een terechte melding, in een later stadium bij het betreffende object arriveert dan het geval zou zijn geweest bij een onvertraagde doormelding.

Over het algemeen zal het zo zijn dat de gebruiker bereid en in staat is deze verantwoordelijkheid op zich te nemen indien hijzelf een vertraging in de doormelding verlangt. Een door de brandweer opgelegde vertraging zal een te groot risico inhouden omdat er nogal omvangrijke verplichtingen op de schouders van de gebruiker worden gelegd. De handhaving hiervan kan daarmee op losse schroeven komen te staan.

Het is van groot belang dat alle onderdelen en afspraken welke betrekking hebben op een vertraging in de doormelding op schrift zijn gesteld. Daarbij

zal in aanvang het verzoek van de gebruiker van het object een vertraging in de doormelding moeten aanvragen door middel van een gedateerd en ondertekend aanvraagformulier. In dit formulier zal moeten worden vermeld:

- de naam van het object;
- het adres;
- bestemming object;
- abonneenummer;
- verantwoordelijk persoon;
- de functie van de aanvrager;
- opgave eigen organisatie (namen, opleidingsniveau's, uitrusting, e.d.);
- de reden/motivatie van de aanvraag.

Een voorbeeld van een dergelijk aanvraagformulier is in bijlage 2 afgebeeld. Tevens zal een voor het gebouw opgesteld ontruimingsplan, dat moet voldoen aan de betreffende delen van NTA 8112, onderdeel van de aanvraag moeten uitmaken.

De bevoegde autoriteit zal, na deze aanvraag te hebben beoordeeld (theoretisch en in de praktijk), een overeenkomst moeten opstellen waarin, naast de gegevens van het object, voorwaarden zijn vastgelegd zoals:

- verwijzing naar de verstrekte gegevens in het aanvraagformulier;
- de vastgestelde maximale vertragingstijd;
- de technische voorwaarden;
- voorwaarden met betrekking tot de geoefendheid van de organisatie;
- voorwaarden met betrekking tot de handhaving van de organisatie;
- de verplichting om veranderingen in de organisatie ter goedkeuring aan de brandweer voor te leggen.

Deze overeenkomst zal door verschillende partijen moet zijn ondertekend voordat tot de installatie en in werkingstelling van de verdragingsinrichting kan worden overgegaan.

Een voorbeeld van een dergelijke overeenkomst is in bijlage 3 afgebeeld.

Verder is het aan te bevelen om met de regionale alarmcentrale af te stemmen of het is gewenst, gegevens van de toegestane vertraging eveneens vast te leggen op de regionale alarmcentrale (RAC). Om te voorkomen dat bij onderhoud van de brandmeldinstallatie de eenmaal ingestelde vertragingstijd onterecht wordt gewijzigd zal een kopie van bovenvermelde bescheiden in het logboek van de brandmeldinstallatie moeten worden opgenomen.

8 Conclusie

Vertraging in de doormelding van brand moet zeker geen optie zijn om ongewenste en onechte brandmeldingen op de alarmcentrale van de brandweer te voorkomen.

Er zal eerst naar andere mogelijke oplossingen moeten worden gezocht. Mocht het toch de uitdrukkelijke wens van de gebruiker van een gebouw zijn, brandmeldingen met een vertraging door te melden, dient een intensieve bestudering en afweging door de bevoegde autoriteit plaats te vinden. Hierbij is van belang dat een goede indruk wordt verkregen van de kwaliteit en kwantiteit van de organisatie in het object, daar deze organisatie verantwoordelijk gesteld wordt voor de verkenning en eventuele eerste inzet bij een brandmelding.

Aan de hand van de opgegeven gegevens zal moeten worden besloten of een vertraging kan worden toegestaan en zo ja, onder welke organisatorische en technische voorwaarden. Het is daarbij van essentieel belang de verantwoordelijkheden vast te leggen en door de betreffende partijen te ondertekenen.

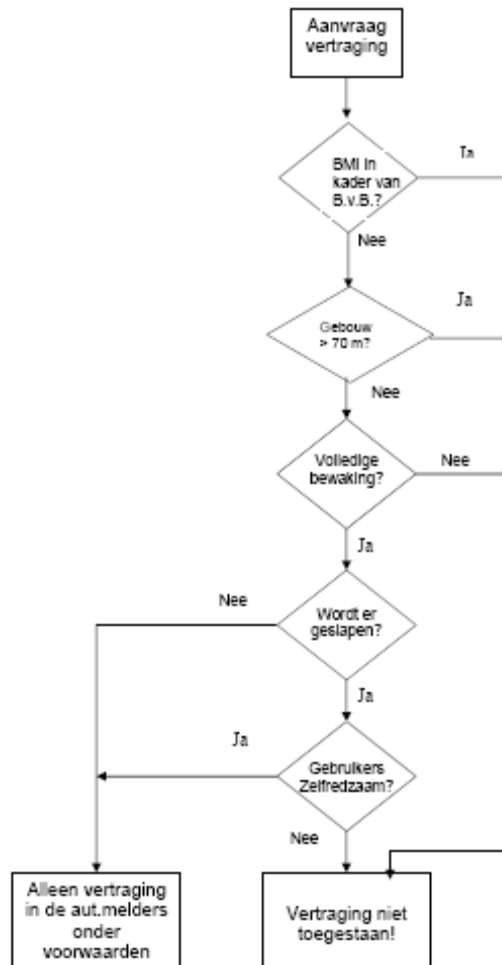
Men dient zich bij het eventueel toestaan van een vertraging in de doormelding van brand altijd te realiseren dat het zogenaamde normatief brandverloop en de wettelijke opgelegde zorgnorm nadelig kan worden beïnvloed.

9 Literatuurlijst

NEN 2535	Brandmeldinstallaties. Systeem- en kwaliteitseisen en projecteringsrichtlijnen.
NEN 2575	Ontruimingsalarminstallaties. Systeem- en kwaliteitseisen en projecteringsrichtlijnen. (2004)
NEN 2654-1	Beheer, controle en onderhoud van brandbeveiligingsinstallaties – Deel 1: Brandmeldinstallaties.
NEN-EN 54-1	Fire detection and fire alarm systems. Part 1: Introduction. (maart 1996)
NEN-EN 54-2	Fire detection and fire alarm systems. Part 2: Control and indicating equipment. (october1997)
NTA 8112	Leidraad voor een ontruimingsplan.
Brandweer Rotterdam	Het terugdringen van onnodige uitrukken naar inrichtingen met doormeldende brandmeldinstallaties (8 mei 1995)
Brandweerwet	(1985)
Ministerie van Binnenlandse zaken en Koninkrijksrelaties	Besluit Bedrijfsbrandweren (1990)
	Circulaire 16 “Loos alarm van Brandmeldinstallaties”. (juni 1997)
Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid	Arbeidsomstandighedenwet (1998)
NIBHV	Informatie Bedrijfshulpverlening
NCP	Regeling Brandmeldinstallaties 2002
CCV	Regeling Brandmeldinstallaties

BIJLAGE 1

Beslisschema voor de vaststelling van vertraging in de doormelding van brand

+ = Brandbeveiligingsconcept "Beheersbaarheid van brand"

BIJLAGE 2

Aanvraagformulier voor een vertraging in de doormelding van brand

Hierbij verzoekt ondergetekende om toestemming voor het aanbrengen van een vertraginginrichting in de doormelding van brandmeldingen van onderstaand adres naar de alarmcentrale van de brandweer.

Naam van het object:

Straat en huisnummer van het object:

Postcode:

Gemeente:

Bestemming object:

Abonneenummer:

Naam aanvrager:

Functie:

Telefoonnummer:

Gegevens organisatie:
(personen in de dag-situatie aanwezig)

Aantal personen:

Opleiding:

Diploma:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Omschrijving van de reden van de aanvraag:

.....
.....
.....
.....

Datum:

Handtekening:

.....

.....

(Het voor het gebouw opgestelde ontruimingsplan meezenden !)

BIJLAGE 3

Overeenkomst met betrekking tot de overeengekomen vertraging in de doormelding van brand naar de alarmcentrale van de brandweer.

Naam van het object:

Straat en huisnummer van het object:

Postcode:

Gemeente:

Telefoonnummer:

Abonneenummer:

Brandmeldinstallatie verplicht: Ja / Nee

Ondergetekenden verklaren hierbij akkoord te gaan met een vertraging in de doormelding van brand, naar de alarmcentrale van de Hulpverleningsregio Haaglanden, met in achtnaam van de volgende voorwaarden.

1. Als uitgangspunt geldt de door de door op ondertekend aanvraagformulier, vermelde gegevens.
2. De maximale toegestane vertragingstijd bedraagt minuten.
3. De vertraging is alleen toegestaan voor doormelding van de automatische brandmelders.
4. De vertraging mag zijn ingeschakeld van uur totuur.
5. De vertraging sinrichting dient te voldoen aan de betreffende kwaliteits- en functionele eisen zoals vermeld in NEN-EN 54-2.
6. De organisatie, zoals deze is vermeld op het bij "1" vermelde aanvraagformulier, dient zo lang als de vertraging sinrichting in de brandmeldinstallatie ingeschakeld is, aanwezig te zijn en door regelmatig oefenen op hun toebedeelde taak te zijn voorbereid.
7. Eventuele veranderingen in de hiervoor vermelde organisatie, dient te allen tijde aan de bevoegde autoriteit te worden voorgelegd.

Datum:
Naam aanvrager:

Datum:
Naam Regionaal commandant:

Handtekening aanvrager:

Handtekening Regionaal commandant

Bijlage 6 Opmerkingen op concept-rapport

Algemeen:

De opmerkingen van de werkgroepleden die in de definitieve rapportage verwerkt zijn, worden niet meer weergegeven.

Jan Brekelmans (op persoonlijke titel)

Artikel GB	Toelichting	(Tekst)voorstel
2.2.0	Door het ontbreken van een derde lid in dit artikel, betekent dit dat, indien er voor een bepaalde gebruiksfunctie in de bijlage 1 geen eisen zijn aangewezen, nog altijd aan de functionele eis in lid 1 moet worden voldaan.	Afwegen of een derde lid niet noodzakelijk is.
2.2.1, lid 9	Indien er in bijlage 1 (tabel) aanpassingen komen, m.b.t. de noodzaak van een doormelding, kan het wellicht ook een certificaat noodzakelijk zijn voor BMI's die niet hoeven door te melden.	
Bijlage 1 Tabel	<p>a.</p> <p>Ik heb helaas moeten constateren dat door VNO-NCW, MO groep Kinderopvang en KHN, bij verschillende gebruiksfuncties wordt voorgesteld gebruik te maken van <i>gekoppelde rookmelders op basis van NEN 2555</i>. Hoewel er bij de opstelling van NEN 2555 uitgebreid aandacht is gegeven aan de kwaliteit van betreffende rookmelders, moet sterk worden afgeraden deze melders toe te passen bij gebruiksfuncties niet zijnde woningen. Motivatie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Transmissiewegen van de koppeling zijn onbewaakte verbindingen. • De kwaliteit van een tijdige melding/signalering is sterk afhankelijk van een goed onderhoud. • Een onderhoudscontract op basis van NEN 2654-1 is niet mogelijk. • Een degelijke "installatie" is niet te certificeren <p>b.</p> <p>Door het ingenomen standpunt van de NVBR/LNB is de tabel inhoudelijk niet behandeld. In een eerder stadium heb ik enkele inhoudelijke opmerkingen doorgegeven. Deze opmerkingen hadden betrekking op <i>andere bijeenkomstfunctie</i> en <i>besloten overige gebruiksfunctie voor het stallen van motorvoertuigen</i>. Gezien de huidige situatie moeten bovenvermelde opmerkingen niet worden beschouwd als opmerkingen van de nvbr, maar zijn gedaan op persoonlijke titel.</p>	<p>a + b</p> <p>De bestaande tabel handhaven m.u.v. de reeds eerder door mij aangegeven aanmerkingen t.a.v. <i>andere bijeenkomstfunctie</i> en <i>besloten overige gebruiksfunctie voor het stallen van motorvoertuigen</i>.</p>

Eddie Alders (Vereniging FME-CWM, mede namens VNO-NCW)

1. De redactie van artikel 2.2.0 en de daarbij behorende toelichting moet zodanig zijn dat er geen twijfel bestaat over de uitleg van het tweede lid: als de tabel wordt toegepast, dan wordt in ieder geval voldaan. Verder moet bijzondere aandacht worden besteed aan het feit dat tweede lid geen plicht tot het toepassen van de tabel is.
2. In de tekstvoorstellen voor de toelichting bij artikel 2.1.1 is het volgende opgenomen over de benodigde voorzieningen bij een situatie met verschillende gebruiksfuncties in een gebouw.

De eisen voor een functie gelden ook voor delen van het gebouw die invloed hebben op deze functie. Dit geldt in ieder geval voor het gehele brandcompartiment waarin de functie gelegen is en voor het verlengde van vluchtroutes en verkeersroutes voor zover dit door andere brandcompartimenten voert.

Meneer Alders vindt dit onvoldoende voor de toelichting en stelt het volgende voor:

Indien een bouwwerk meerdere functies bevat, is voor de beoordeling van de grenswaarden van belang of de functies zowel functioneel als technisch volledig gescheiden zijn danwel met gemeenschappelijke voorzieningen invloed op elkaar uitoefenen. Er is een sprake van functioneel en technisch volledig gescheiden, wanneer de functies in het bouwwerk in afzonderlijke brandcompartimenten liggen en voor het vluchten geen gebruik gemaakt hoeft te worden van elkaars vluchtroutes. Elke functie heeft eigen vluchtroutes.

Er is sprake van gemeenschappelijke voorzieningen die invloed op elkaar uitoefenen wanneer de functies in hetzelfde brandcompartiment liggen en/of voor het vluchten gebruik gemaakt moet worden van elkaars vluchtroutes.

In het eerste geval (geheel gescheiden functies) moet per functie worden getoetst of de drempelwaarden/grenswaarden worden overschreden. Dat kan er dus toe leiden dat in een gedeelte van een gebouw een andere installatie kan zijn vereist (of geen installatie) dan in een ander gedeelte.

In het tweede geval (meerdere functies in één brandcompartiment) moet voor het gehele brandcompartiment worden uitgegaan van het meest 'gevoelige' gebruik en op basis daarvan worden getoetst aan de drempelwaarden/grenswaarden. In specifieke situaties (bv. een klein kantoor in een grote bedrijfshal) kan daarvan worden afgezien en alleen worden uitgegaan van de functie waarvoor veruit het grootste deel van het ruimtegebruik plaatsvindt.

Voor de toetsing aan de drempelwaarden/grenswaarden moet als eerste stap worden uitgegaan van het totaal aan vierkante meters (enz.) van een zekere gebruiksfunctie. In een aantal gevallen kan daarbij het doel worden voorbijgeschoten. Bijvoorbeeld bij een bedrijfsgebouw met aan weerszijden een middelgroot kantoor die 'opgeteld' boven de drempelwaarde uitkomen (maar ieder afzonderlijk niet, of tenminste één daarvan niet) is dat het geval, omdat bij het ene kantoor geen eisen zouden gelden als het andere kantoor er niet zou zijn en mogelijk ook vice versa. Bovengenoemde benadering m.b.t. 'meerdere functies' kan dus ook worden gevolgd bij dezelfde functies in een gebouw: als deze zelfde functies technisch gescheiden zijn en ieder kantoor zijn eigen vluchtroutes heeft waar het andere kantoor geen gebruik van zou hoeven te maken moet ieder kantoor afzonderlijk worden getoetst aan de drempelwaarden/grenswaarden en is er geen reden voor het 'optellen' van oppervlakken of andere toetsingscriteria.

Mutatis mutandis geldt hetzelfde voor bv. meerdere afzonderlijke bedrijfshallen op een bedrijfsterrein. Strikt genomen kan ook bij aansluitende ruimten met dezelfde gebruiksfunctie in één bouwlaag worden afgezien van het 'optellen', mits is voldaan aan de vereisten van technische scheiding en gescheiden vluchtroutes. Naar verwachting zal dit niet zo vaak voorkomen. Bij aansluitende ruimten met dezelfde gebruiksfunctie op verschillende bouwlagen zal daarvan in ieder geval zelden sprake zijn vanwege de aanwezigheid van gemeenschappelijke trappenhuizen e.d.

3. Voorstel voor andere redactie van art. 2.2.1 (met een variant op art. 2.200 Bb):
 1. Een gebruiksfunctie zoals omschreven in Bijlage PM bij dit besluit is zodanig ingericht dat daarvan een brandveilig gebruik gemaakt kan worden.
 2. Aan de in het eerste lid genoemde eis kan - bij een overschrijding van de in Bijlage PM genoemde grenswaarden - worden voldaan door de aanleg van een brandmeldinstallatie met een omvang van de bewaking zoals aangegeven in de Bijlage.

4. Voorstel voor andere redactie van de toelichting van art. 2.2.1

In geval van brand, moeten de in een bouwwerk aanwezige personen tijdig kunnen vluchten. Bij kleinere bouwwerken, en met slechts één of enkele verdiepingen, zal dit minder een probleem zijn dan bij grotere en meer complexe bouwwerken. Bij nieuwere bouwwerken zal dit ook minder een probleem zijn dan bij oudere (PM nog een stukje overnemen uit NvT Gebr.besl.). Vanwege deze grote variëteit in de praktijk is het niet mogelijk om in een korte tabel op te nemen in welke situaties aanvullende maatregelen zijn vereist zoals een brandmeldinstallatie met daaraan gekoppeld een ontruimingsalarm. In de Bijlage is aangegeven beneden welke grenzen kan worden volstaan met de algemene vereisten uit dit Besluit zoals de aanwezigheid van blusmiddelen, het vrijhouden van vluchtwegen e.d. Bij overschrijding van deze grenzen is potentieel sprake van een verhoogd risico. Indien in het bouwwerk alsdan de installatie is aangebracht zoals in de Bijlage is aangegeven, is in ieder geval aan het vereiste uit het eerste lid voldaan. Ook op andere wijze kan daar echter aan worden voldaan. Zo kan worden gedacht aan bouwkundige maatregelen: indien het bouwwerk alleen voldoet aan de minimum-eisen van het niveau van bestaande bouw, dan zal eerder sprake zijn van een noodzaak tot het treffen van maatregelen dan bij een hoger niveau van bouwkundige voorzieningen. Ook kan gedacht worden aan maatregelen in de organisatie, zoals de BHV en ontruimingsoefeningen.

Michael Bertels (Namens LNB/NVBR)

Artikel GB	Toelichting	(Tekst)voorstel
2.2.0	Door het ontbreken van een derde lid in dit artikel, betekent dit dat, indien er voor een bepaalde gebruiksfunctie in de bijlage 1 geen eisen zijn aangewezen, nog altijd aan de functionele eis in lid 1 moet worden voldaan.	Afwegen of een derde lid toch noodzakelijk is.
2.1.1	Term "aanroepbaar" wordt geherintroduceerd.	Onderzoek wat de ervaring is met deze definitie en waarom deze indertijd uit de modelbouwverordening is geschrapt.
2.1.1 en 2.2.2	Bij kamergewijze verhuur kan er een combinatie ontstaan van een installatie in de gemeenschappelijke ruimten conform NEN2535 en een installatie in de alle andere verblijfsruimten conform NEN2555	Laatste zin van 2.2.2 lid 1 vervangen door; ... ,hebben alle verblijfsruimten in de woonfunctie automatische detectie als

	(artikel 2.1.1 en 2.2.2).	bedoeld in NEN2535. Indien artikel 2.2.1 lid 1 niet van toepassing is kan volstaan worden met doorgekoppelde rookmelders als bedoeld in NEN 2555: 2006.
2.2.1, lid 9	Indien er in bijlage 1 geschrappt wordt in de noodzaak voor doormelding vervalt automatisch de noodzaak voor een certificaat voor deze gevallen.	Onderzoek of het wenselijk is om uit het oogpunt van kwaliteitsbewaking toch vast te houden aan de noodzaak van een certificaat voor deze gevallen, koppel certificering los van doormelding.
Toelichting bij 2.1.1, Bijeenkomstfunctie voor kinderopvang	Er wordt uitgebreid verwezen naar de risico-inventarisatie, die jaarlijks wordt getoetst door de GGD. Dit is een willekeurige toelichting die niet voor andere functies is uitgewerkt.	Laat deze specifieke toelichting vervallen. Het nieuwe Artikel 2.3.6 (rapport 4.9 pagina 23) vormt een algemene verwijzing naar de risico-inventarisatie die voor vrijwel alle functies van toepassing is.
n.v.t.	Beleidsstuk "Vertraging in doormelding" van de regio Haaglanden opgenomen als bijlage 5.	Deze bijlage moet gezien worden als een willekeurig beleidsdocument waarvan het draagvlak onbekend is. Het onderwerp "vertraging van de automatische doormelding" verdient de zorgvuldigheid van de risicobenadering en moet in het licht worden gezien van een fundamentele herbezinning op doormelding en vertraging.
Bijlage 1	<p>Bij verschillende gebruiksfuncties wordt voorgesteld gebruik te maken van <i>gekoppelde rookmelders op basis van NEN 2555</i>.</p> <p>Hoewel er bij de opstelling van NEN 2555 uitgebreid aandacht is gegeven aan de kwaliteit van betreffende rookmelders, moet sterk worden afgeraden deze melders toe te passen bij gebruiksfuncties niet zijnde woningen. Motivatie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Combinatie met stil alarm (paniek voorkomen) is niet mogelijk • Transmissiewegen van de koppeling zijn onbewaakte verbindingen. • De kwaliteit van een tijdige melding/signalering is sterk afhankelijk van een goed onderhoud. • Een onderhoudscontract op basis van NEN 2654-1 is niet mogelijk. • Een degelijke "installatie" is niet te certificeren 	<p>NEN 2555 uitsluitend toepassen in woningen (zoals geregeld in het bouwbesluit).</p> <p>Als er behoefte is aan eenvoudigere oplossingen dan een installatie volgens NEN2535, dit nader onderzoeken, maar niet zonder meer NEN 2555 toepassen.</p>

Peter Janssen (Namens VNO-NCW en MKB Nederland – voorstel wordt gesteund door alle overige partijen uit de werkgroep de het bedrijfsleven vertegenwoordigen).

Algemeen

1. In het Gebruiksbesluit een functioneel voorschrift op te nemen conform het voorstel van Eddie Alders.
2. Een hernieuwde bijlage 1 op te nemen met daarin, zie ook bijgaand voorstel daartoe:

A. Een hernieuwde tabel met ook voorstellen van FME-CWM, MVH Adviseurs, KHN, Re-cron, MOgroep Kinderopvang (overigens nog een eigen interpretatie van het voorstel van de MOgroep Kinderopvang; bij strijd tussen de twee prevaleert het voorstel van de MOgroep Kinderopvang), De Branchevereniging voor Ondernemers in de Kinderopvang, CIO-K, Raad Nederlandse Detailhandel hierin verwerkt en met een drastische vermindering van het aantal verplichte doormeldingen. Doormelding mag o.i. alleen nog verplicht worden gesteld in die situaties, waarbij de brandweer bij de ontvluchting een rol kan spelen.

B. Mogelijke gelijkwaardige oplossingen.

Voorbeelden van gelijkwaardige oplossingen, adviezen van de onafhankelijke adviescommissie e.d. op te nemen op de site van VROM/WWI en/of in brochures.

Deze voorbeelden en adviezen kunnen in latere instantie in bijlage 1 worden geïmplementeerd.

Specifiek

3. Doormeldingen

- In de bijgaande tabel zijn de verplichte doormeldingen nog slechts beperkt tot wonen met zorg, opvang van kinderen jonger dan 4 jaar, cellen, gezondheidszorg en logies. En dan nog alleen in die gevallen, waarbij de brandweer echt een rol kan spelen bij de ontvluchting van personen.
- In de resterende gevallen is het dan wel van belang dat er in beginsel geen sprake is van vertraagde doormeldingen. De brochure van de Regio Haaglanden wordt op dit punt dan ook onderschreven.
- Doormelding aan PAC of RAC: het kan niet zo zijn dat via nationale regelgeving het gebruik van regionale monopolies afgedwongen wordt met tot gevolg dat bedrijven geen keuzemogelijkheid hebben en veel te hoge kosten moeten maken. In het Gebruiksbesluit hoort dus niet te staan dat bij verplichte doormelding naar een RAC moet worden doorgemeld. Behalve dan als aan de gebouwengebruikers harde toezeggingen gedaan worden – met name door de brandweerwereld, VNG en BZK – om deze problematiek snel en serieus uit de wereld te helpen. Op diverse plaatsen in het concept rapport (o.a. op pagina 17, 20, 21 wordt er – ten onrechte – nog vanuit gegaan dat verplichte doormelding aan een RAC dient te geschieden. Het is maar zeer de vraag of dit conform de mededingingsregels en de mening van de Nederlandse Mededingingsautoriteit is.
- Eveneens om mededingingsrechtelijke redenen moet de passage onderaan pagina 21 “In het negende lid ... van het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid” aangevuld worden met “, of een gelijkwaardige binnen- of buitenlandse kwaliteitsregeling”.

Nog te bespreken tabelvoorstellen, vooralsnog niet in de bijgaande bijlage verwerkt:

4. 1.b. Woonfunctie voor kamergewijze verhuur: Aedes doet wellicht nog voorstellen. Het lijkt in ieder geval wenselijk de tabel in overeenstemming te brengen met de regelgeving

en de tekst 'Woonfunctie voor kamergewijze verhuur' in de tabel aan te vullen met 'aan meer dan 4 personen'.

5. 3. Celfunctie: de RGD heeft voorgesteld de verplichte directe doormelding te handhaven. Ook hier zou o.i. in ieder geval sprake moeten zijn van een minimum aantal personen waarboven doormelding pas verplicht gesteld wordt. Denk aan de enkele ruimte voor het tijdelijk vasthouden van winkeldieven in een winkel of winkelcentrum, aan een beperkt aantal isoleercellen in een psychiatrische inrichting e.d. In ieder geval in die situaties heeft doormelding geen enkel nut.

Dhr. Lentink (Recron)

1. Doormelding uitsluitend dient plaats te vinden indien de brandweer ondersteuning moet bieden bij ontvluchting of evacuatie van personen;
2. Ten aanzien van de gelijkwaardigheid moet er eenduidigheid bestaan, maw de overheid dient de penvoerder te zijn;
3. In het gebruiksbesluit moet een functioneel voorschrift moet worden opgenomen ten aanzien van PAC / RAC;
4. Het feit dat persoonlijk handelen onderdeel mag uitmaken van de brandveiligheid, mits goed opgeleid en gecontroleerd.

Martien Aartman (Vebon)

Vebon is niet akkoord met de wijzigingen die VNO/NCW voorstelt in hoofdstuk 6 van deze rapportage.

Standpunten moeten duidelijk herkenbaar in de huidige tabel worden opgenomen. Met name ook de toevoeging gelijkwaardige veiligheid aan de tabel hoort niet in de tabel thuis. Artikel 2.2.0 geeft al voldoende grond voor bepaling gelijkwaardigheid. Mogelijk dat in de toelichting op verschillende aspecten kan worden ingegaan. De aspecten door VNO/NCW genoemd zijn onvolledig en niet altijd relevant. Het tijdig ontdekken van brand ontbreekt bijvoorbeeld volledig en daar gaat het wel over.

Max van Holst Pellekaan (namens KHN)

1. De inhoud van de regeling BMI 2009 zal niet bekend zijn voor de publicatie van het nieuwe GB. Verder ondersteunen wij de stelling van Peter Janssen inzake het enkel aansturen van het CCV. Het voorstel van Uneto VNI -> kwaliteitsverklaring ondersteunen wij wel.
2. Bij de kinderopvang wordt in de voorgestelde tabel geen kwaliteitseis voor de rookmelders gegeven. Wellicht is een betere keus om aan te houden aan de gevolgde systematiek van de NEN 2555.

info@nieman.nl
www.nieman.nl

Vestiging Utrecht

Postbus 40217 - 3504 AA Utrecht
Sophialaan 1A - 3542 AR Utrecht
Tel.: 030 - 241 34 27
Fax: 030 - 241 02 66

Vestiging Zwolle

Postbus 40147 - 8004 DC Zwolle
Dr. Van Lookeren Campagneweg 16
8025 BX Zwolle
Tel.: 038 - 467 00 30
Fax: 038 - 467 00 40

Vestiging Rijswijk

Postbus 1757 - 2280 DT Rijswijk
Nassaukade 1 - 2281 ZA Rijswijk
Tel.: 070 - 340 17 20
Fax: 070 - 340 17 37

Vestiging Eindhoven

Postbus 1385 - 5602 BJ Eindhoven
Verdunplein 17 - 5627 SZ Eindhoven
Tel.: 040 - 264 58 20
Fax: 040 - 264 58 21

